

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

*Euroopan unionista tehdyn sopimuksen V osastoa soveltamalla annetut säädökset
2001/352/YUTP:*

- ★ **Neuvoston päätös, tehty 9 päivänä huhtikuuta 2001, Euroopan unionin tarkkailuvaltuuskunnan (EUMM) toimintaa Jugoslavian liittotasavallassa koskevan Euroopan unionin ja Jugoslavian liittotasavallan välisen sopimuksen tekemisestä** 1
- Euroopan unionin tarkkailuvaltuuskunnan (EUMM) toimintaa Jugoslavian liittotasavallassa koskeva Euroopan unionin ja Jugoslavian liittotasavallan välinen sopimus** 2

I Säädökset, jotka on julkaistava

- Komission asetus (EY) N:o 886/2001, annettu 4 päivänä toukokuuta 2001, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 5
- Komission asetus (EY) N:o 887/2001, annettu 4 päivänä toukokuuta 2001, kokonaan hiotun lyhytjyväisen riisin enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2281/2000 tarkoitetun tarjouskilpailun osana 7
- Komission asetus (EY) N:o 888/2001, annettu 4 päivänä toukokuuta 2001, kokonaan hiotun keskipitkäjyväisen riisin ja kokonaan hiotun pitkäjyväisen A-riisin enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2282/2000 tarkoitetun tarjouskilpailun osana 8
- Komission asetus (EY) N:o 889/2001, annettu 4 päivänä toukokuuta 2001, kokonaan hiotun keskipitkäjyväisen riisin ja kokonaan hiotun pitkäjyväisen A-riisin enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2283/2000 tarkoitetun tarjouskilpailun osana 9
- Komission asetus (EY) N:o 890/2001, annettu 4 päivänä toukokuuta 2001, kokonaan hiotun pitkäjyväisen riisin enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2284/2000 tarkoitetun tarjouskilpailun osana 10
- Komission asetus (EY) N:o 891/2001, annettu 4 päivänä toukokuuta 2001, Réunioniin toimitettavan pitkäjyväisen esikuoritun riisin tuen enimmäismäärän vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2285/2000 tarkoitetun tarjouskilpailun osana 11

Komission asetus (EY) N:o 892/2001, annettu 4 päivänä toukokuuta 2001, asetuksessa (ETY) N:o 1627/89 säädettyjen yleisten interventiotuotimenpiteiden mukaisesti toteutetussa 266. osittaisessa tarjouskilpailussa interventioon ostetun naudanlihan enimmäisostohinnan ja määrien vahvistamisesta	12
Komission asetus (EY) N:o 893/2001, annettu 4 päivänä toukokuuta 2001, naudanlihan enimmäisostohinnan vahvistamisesta asetuksen (EY) N:o 690/2001 mukaista toista osittaista tarjouskilpailua varten	14
★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/24/EY, annettu 4 päivänä huhtikuuta 2001, luottolaitosten tervehdyttämisestä ja likvidaatiosta	15
II Säädökset, joita ei tarvitse julkaista	
Neuvosto	
2001/353/EY:	
★ Neuvoston päätös, tehty 9 päivänä huhtikuuta 2001, energia-alan kansainvälisen yhteistyön edistämistä koskevan monivuotisen ohjelman (1998—2002) mukaisiin toimiin ja toimenpiteisiin sovellettavien uusien suuntaviivojen vahvistamisesta osana energia-alan toimia koskevaa monivuotista puiteohjelmaa (1998—2002) ja siihen liittyviä toimenpiteitä	24
Komissio	
2001/354/EY:	
★ Komission päätös, tehty 20 päivänä maaliskuuta 2001, EY:n perustamissopimuksen 82 artiklan soveltamisesta (Asia COMP/35.141 — Deutsche Post AG) ⁽¹⁾ (tiedoksiannettu numerolla K(2001) 728)	27
2001/355/EY:	
★ Komission päätös, tehty 19 päivänä huhtikuuta 2001, moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen tyyppihyväksyntää koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 70/156/ETY 8 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisen Saksalle myönnetyn poikkeuksen jatkamisesta (tiedoksiannettu numerolla K(2001) 1095)	45
2001/356/EY:	
★ Komission päätös, tehty 4 päivänä toukokuuta 2001, tietyistä suu- ja sorkkataudin vastaisista suojatoimenpiteistä Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja päätöksen 2001/172/EY kumoamisesta ⁽¹⁾ (tiedoksiannettu numerolla K(2001) 1406)	46

(Euroopan unionista tehdyn sopimuksen V osastoa soveltamalla annetut säädökset)

**NEUVOSTON PÄÄTÖS,
tehty 9 päivänä huhtikuuta 2001,
Euroopan unionin tarkkailuvaltuuskunnan (EUMM) toimintaa Jugoslavian liittotasavallassa
koskevan Euroopan unionin ja Jugoslavian liittotasavallan välisen sopimuksen tekemisestä**

(2001/352/YUTP)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 24 artiklan,

ottaa huomioon puheenjohtajavaltion suosituksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvosto hyväksyi 22 päivänä joulukuuta 2000 yhteisen toiminnan 2000/811/YUTP Euroopan unionin tarkkailuvaltuuskunnasta⁽¹⁾.
- (2) Yhteisen toiminnan 6 artiklassa säädetään, että EUMM:n toimintaa sen vastuualueilla koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan sopimuksissa, jotka on tehtävä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 24 artiklassa määrätyn menettelyn mukaisesti.
- (3) Puheenjohtajavaltio on puheenjohtajavaltion valtuuttamisesta neuvottelujen aloittamiseen 12 päivänä maaliskuuta 2001 tehdyn neuvoston päätöksen johdosta neuvotellut Jugoslavian liittotasavallan kanssa sopimuksen EUMM:n toiminnasta.
- (4) Tämä sopimus olisi hyväksyttävä,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Hyväksytään Euroopan unionin puolesta Euroopan unionin tarkkailuvaltuuskunnan (EUMM) toimintaa Jugoslavian liittota-

savallassa koskeva Euroopan unionin ja Jugoslavian liittotasavallan välinen sopimus.

Sopimus on tämän päätöksen liitteenä.

2 artikla

Neuvoston puheenjohtaja valtuutetaan nimeämään henkilö, jolla on oikeus allekirjoittaa sopimus Euroopan unionia sitovasti.

3 artikla

Tämä päätös julkaistaan virallisessa lehdessä.

Päätös tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan.

Tehty Luxemburgissa 9 päivänä huhtikuuta 2001.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

A. LINDH

⁽¹⁾ EYVL L 328, 31.12.2000, s. 53.

KÄÄNNÖS

**Euroopan unionin tarkkailuvaltuuskunnan (EUMM) toimintaa Jugoslavian liittotasavallassa koskeva
Euroopan unionin ja Jugoslavian liittotasavallan välinen
SOPIMUS**

EUROOPAN UNIONI,

yhtäältä,

ja

JUGOSLAVIAN LIITTOTASAVALTA,

jäljempänä 'vastaanottajapuoli',

toisaalta,

yhdessä jäljempänä 'osapuolet',

ottavat huomioon

- Euroopan yhteisön tarkkailijavaltuuskunnan (ECMM) läsnäolon Länsi-Balkanilla vuodesta 1991,
- Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden tarjouksen järjestää Euroopan unionin tarkkailijavaltuuskunta (EUMM) Jugoslavian liittotasavaltaan ja Jugoslavian liittotasavallan hallituksen ilmoituksen hyväksyä tarjous,
- Euroopan unionin neuvoston 22 päivänä joulukuuta 2000 Euroopan unionin tarkkailijavaltuuskunnasta hyväksymän yhteisen toiminnan 2000/811/YUTP, jolla Euroopan yhteisön tarkkailijavaltuuskunta (ECMM) muutettiin Euroopan unionin tarkkailijavaltuuskunnaksi (EUMM) Euroopan unionin yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan (YUTP) välineenä, joka perustuu aiempiin aloitteisiin ja jolla edistetään Euroopan unionin Länsi-Balkania koskevan politiikan tehokasta muotoilua,

OVAT PÄÄSSEET YHTEISYMMÄRRYKSEEN SEURAAVASTA:

*I artikla***Toimeksianto**

1. Euroopan unionin tarkkailijavaltuuskunta, jäljempänä 'EUMM', joka on aiemmin perustettu alueelle Euroopan yhteisön tarkkailijavaltuuskuntana (ECMM) ja jonka päämaja tällä hetkellä on Sarajevossa, perustaa valtuuskunnan toimiston Belgradiin ja muita toimistoja eri puolille Jugoslavian liittotasavaltaa, siten kuin valtuuskunnan päällikkö päättää neuvotellen ja sopien asiasta vastaanottajapuolen kanssa, edesauttaakseen Euroopan unionin Länsi-Balkania koskevan politiikan tehokasta muotoilua.

EUMM:n tehtäviin kuuluu erityisesti:

- a) seurata poliittisen ja turvallisuustilanteen kehitystä vastuualueellaan;
- b) kiinnittää erityistä huomiota rajojen valvontaan, etnisten ryhmien välisiin kysymyksiin ja pakolaisten paluuseen;
- c) laatia saamiensa ohjeiden perusteella analyyttisiä selvityksiä;
- d) osallistua neuvoston ennakkovalvontajärjestelmään ja luottamusta lisääviin toimiin osana Euroopan unionin kyseisellä alueella harjoittamaa vakauttamiseen tähtäävää politiikkaa.

2. Vastaanottajapuoli antaa EUMM:lle kaikki tiedot ja on täysimittaisessa yhteistyössä siinä määrin kuin on tarpeen EUMM:n tavoitteiden saavuttamiseksi. Vastaanottajapuoli voi nimetä EUMM:ään yhteysupseerin.

*II artikla***Asema**

1. Vastaanottajapuoli toteuttaa tarvittavat toimenpiteet EUMM:n ja sen jäsenten turvallisuuden ja suojelun takaamiseksi. Vastaanottajapuolen ehdottamista erityismääräyksistä sovitaan valtuuskunnan päällikön kanssa ennen niiden täytäntöönpanoa.

2. EUMM:llä ja sen henkilöstöllä ajoneuvoineen ja varusteineen on toiminnassaan tarvittava vapaus liikkua siinä määrin kuin on tarpeen valtuuskunnan toimeksiannon suorittamiseksi.

3. EUMM:n henkilöstöä voi sen suorittaessaan tehtäviään saattaa tulkki sekä EUMM:n pyynnöstä vastaanottajapuolen nimeämä saattoupseeri.

4. EUMM saa panna esille Euroopan unionin lipun Belgradin toimistossaan ja muualla siten kuin valtuuskunnan päällikkö päättää.

5. EUMM:n ajoneuvoihin ja muuhun kuljetuskalustoon merkitään valtuuskunnan osoittava tunnus, josta ilmoitetaan asiaankuuluville viranomaisille.

*III artikla***Kokoonpano**

1. Euroopan unionin neuvosto nimeää EUMM:n päällikön.

2. Euroopan unionin jäsenvaltiot lähettävät muun henkilöstön EUMM:ään. Valtuuskunnan päällikkö nimeää heidät yksittäisiin tehtäviin korkeana edustajana toimivan pääsihteerin valtuutuksella. Myös Norja ja Slovakia, jotka tätä sopimusta tehtäessä osallistuvat EUMM:n toimintaan, voivat nimetä henkilöstöä EUMM:ään, ja ne ovat siten yhdessä Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden kanssa lähettäjäpuolia.

3. EUMM:n henkilökuntaa kutsutaan tarkkailijoiksi.

4. Lähettäjäpuolten hallitukset nimeävät tarkkailijoita EUMM:ään.

5. Valtuuskunnan päällikkö määrittää tämän sopimuksen mukaisten tarkkailijoiden määrän vastaanottajapuolen kanssa neuvotellen ja sopien.

6. Tarkkailijat eivät osallistu mihinkään toimeen tai toimintaan, joka ei sovi yhteen heidän puolueettomuutta edellyttävien velvollisuuksiensa kanssa.

7. EUMM voi käyttää hyväkseen lähettäjäpuolten hallinnollisen ja teknisen henkilöstön apua. EUMM:n hallinnollisen ja teknisen henkilöstön jäsenet ovat samassa asemassa kuin diplomaattisia suhteita koskevan Wienin yleissopimuksen mukaisesti lähetystöissä työskentelevä hallinnollinen ja tekninen henkilöstö.

8. EUMM voi ottaa paikallisesti palvelukseen avustavaa henkilöstöä tarpeen mukaan. Vastaanottajapuoli helpottaa valtuuskunnan päällikön pyynnöstä pätevän paikallisen henkilöstön ottamista EUMM:n palvelukseen. EUMM:n avustava henkilöstö on samassa asemassa kuin on diplomaattisia suhteita koskevan Wienin yleissopimuksen mukaisesti lähetystöissä työskentelevä paikallisesti palkattu henkilöstö.

IV artikla

Aseet ja pukeutuminen

1. Tarkkailijat eivät saa kantaa aseita.

2. Tarkkailijat käyttävät siviiliasua, jossa on selkeä EUMM:n tunnus.

V artikla

Vastuusuhteet

1. EUMM toimii Jugoslavian liittotasavallassa valtuuskunnan päällikön vastuulla.

2. Valtuuskunnan päällikkö raportoi säännöllisesti Euroopan unionin neuvoston korkeana edustajana toimivalle pääsihteerille EUMM:n toiminnasta ja sen havainnoista.

3. Korkeana edustajana toimiva pääsihteerin määrittää EUMM:n tehtävät läheisessä yhteistyössä puheenjohtajavaltion kanssa sekä neuvoston Länsi-Balkania varten hyväksymän politiikan mukaisesti.

4. Valtuuskunnan päällikkö tiedottaa säännöllisesti EUMM:n toiminnasta vastaanottajapuolelle.

VI artikla

Matkustaminen ja kuljetukset

1. EUMM:n ajoneuvoihin ja muihin kuljetusvälineisiin ei sovelleta pakollista rekisteröintiä tai luvan Hankintaa, ja kaikissa

ajoneuvoissa on vastuuvakuutus kolmannen osapuolen vahinkojen varalta.

2. EUMM saa käyttää teitä, siltoja, kanavia ja muita vesiväyliä, satamapalveluja ja lentokenttiä maksamatta veroja, tulleja tai muita maksuja.

3. Vastaanottajapuoli helpottaa EUMM:n toimintaa sen käytössä omia ajoneuvojaan ja muita kuljetusvälineitään.

VII artikla

Viestintä

1. EUMM:n henkilöstöllä on alhaisimmin mahdollisin kustannuksin pääsy vastaanottajapuolen asianmukaisiin televiestintälaitteisiin, joita se tarvitsee toiminnassaan, myös viestintäkseen lähettäjäpuolten diplomaatti- ja konsuliedustustojen kanssa.

2. EUMM:llä on oikeus rajoittamattomaan viestintään käyttämällä omia radioitaan (sekä satelliitti-, kannettavia että käsiradioita), puhelimiaan ja sähkötyö- tai telekopiolaitteitaan tai muilla keinoin. Vastaanottajapuoli antaa tämän sopimuksen allekirjoittamisen jälkeen käyttöön taajuudet, joilla radioita voi käyttää.

VIII artikla

Erioikeudet ja vapaudet

1. EUMM:lle myönnetään diplomaattisen lähetystön asema.

2. Tarkkailijoille annetaan heidän toimeksiantonsa suorittamisen ajaksi diplomaattisia suhteita koskevan Wienin yleissopimuksen mukaiset diplomaattisen edustajan erioikeudet ja vapaudet.

3. Valtuuskunnan toimisto Belgradissa, muut toimistot ja kaikki EUMM:n ajoneuvot ovat loukkaamattomia.

4. Tämän artiklan mukaiset erioikeudet ja vapaudet annetaan tarkkailijoille heidän toimeksiantonsa suorittamisen ajaksi ja sen jälkeen niiden toimien osalta, jotka on tehty toimeksiantonsa suorittamisen aikana.

5. Vastaanottajapuoli helpottaa valtuuskunnan päällikön ja EUMM:n henkilöstön liikkumista. EUMM toimittaa vastaanottajapuolelle luettelon EUMM:n jäsenistä ja ilmoittaa vastaanottajapuolelle etukäteen EUMM:ään kuuluvan henkilöstön saapumisesta ja lähdöstä. EUMM:n henkilöstön jäsenet pitävät mukanaan kansallista passiaan sekä EUMM:n henkilökorttia.

6. Vastaanottajapuoli tunnustaa lähettäjäpuolten ja EUMM:n oikeuden tuoda maahan tullivapaasti ja rajoituksitta varusteita, elintarvikkeita, tarvikkeita ja muita tavaroita, joita tarvitaan EUMM:n yksinomaiseen ja viralliseen käyttöön. Vastaanottajapuoli tunnustaa myös heidän oikeutensa ostaa tällaisia tuotteita vastaanottajapuolen alueella sekä viedä maasta niitä varusteita, elintarvikkeita, tarvikkeita ja muita tavaroita, joita on tällä tavoin ostettu tai tuotu maahan, tai menetellä muutoin niiden suhteen. Vastaanottajapuoli tunnustaa myös tarkkailijoiden oikeuden ostaa ja/tai tuoda maahan tullivapaasti ja rajoituksitta tuotteita, joita he tarvitsevat henkilökohtaiseen käyttöönsä, samoin kuin oikeuden viedä tällaisia tuotteita maasta.

*IX artikla***Majoitus ja käytännön järjestelyt**

Jugoslavian liittotasavallan hallitus suostuu pyydettyä avustamaan EUMM:ää sopivien toimistojen ja majoitustilojen löytämisessä. Osapuolet päättävät muista erioikeuksista ja vapauksista koskevista määräyksistä sekä käytännön järjestelyistä, myös kiireellisestä lääkinnällisestä avusta ja hätäevakuoinnista, samoin kuin matkustusasiakirjavaatimuksista.

*X artikla***Voimaantulo**

Tämä sopimus tulee voimaan, kun se allekirjoitetaan. Vastaanottajapuoli soveltaa sen määräyksiä EUMM:ään väliaikaisesti sopimuksen parafoinnista alkaen siihen asti, kunnes sopimus tulee allekirjoitettuna voimaan. Sopimus on voimassa kunnes toinen osapuolista ilmoittaa toiselle kaksi kuukautta etukäteen, että se aikoo pyytää siinä mainittujen toimien lopettamista. Tämä sopimus korvaa 13 päivänä heinäkuuta 1991 tehdyn yhteisymmärryspöytäkirjan.

Tehty Belgradissa 25 päivänä huhtikuuta 2001, neljänä kappaleena englannin kielellä.

Euroopan unionin puolesta

Jugoslavian liittotasavallan puolesta

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

**KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 886/2001,
annettu 4 päivänä toukokuuta 2001,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,
ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1498/98 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kierron monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta.

- (2) Edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetyille tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitetut tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 5 päivänä toukokuuta 2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä toukokuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EYVL L 198, 15.7.1998, s. 4.

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 4 päivänä toukokuuta 2001 annettuun komission asetukseen

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo
0702 00 00	052	83,7
	204	77,5
	212	110,1
	999	90,4
0707 00 05	052	104,1
	628	135,4
	999	119,8
0709 90 70	052	86,6
	999	86,6
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	69,1
	204	49,5
	212	63,0
	220	61,9
	600	61,0
	624	58,2
	999	60,4
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	88,5
	400	106,8
	404	89,5
	508	79,3
	512	93,7
	528	88,0
	720	131,5
	804	138,2
	999	101,9

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 2032/2000 (EYVL L 243, 28.9.2000, s. 14) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 887/2001,
annettu 4 päivänä toukokuuta 2001,
kokonaan hiotun lyhytjyväisen riisin enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o
2281/2000 tarkoitetun tarjouskilpailun osana**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,
ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1667/2000 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksella (EY) N:o 2281/2000 ⁽³⁾ avataan riisin vientitukea koskeva tarjouskilpailu.
- (2) Komission asetuksen (EY) N:o 584/75 ⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 299/95 ⁽⁵⁾, 5 artiklan mukaan komissio voi asetuksen (EY) N:o 3072/95 22 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää enimmäisvientituen vahvistamisesta. Tässä vahvistamisessa on otettava huomioon erityisesti asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklassa säädettyt perusteet. Tarjouskilpailu ratkaistaan niiden tarjouksen tekijöiden hyväksi, joiden tarjoukset ovat enimmäisvientituen suuruiset tai sitä alhaisemmat.

(3) Edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisten riisimarkkinoiden tähänhetkiseen tilanteeseen seuraa, että enimmäisvientitueksi olisi vahvistettava 1 artiklassa tarkoitettu määrä.

(4) Tässä asetuksessa määrätyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksessa (EY) N:o 2281/2000 tarkoitetun tarjouskilpailun osana tiettyihin kolmansiin maihin vietävän kokonaan hiotun lyhytjyväisen riisin enimmäisvientitueksi vahvistetaan 27. huhtikuuta ja 3. toukokuuta 2001 välisenä aikana jätettyjen tarjousten perusteella 230,00 EUR/t.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 5 päivänä toukokuuta 2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä toukokuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EYVL L 193, 29.7.2000, s. 3.

⁽³⁾ EYVL L 260, 14.10.2000, s. 7.

⁽⁴⁾ EYVL L 61, 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EYVL L 35, 15.2.1995, s. 8.

KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 888/2001,**annettu 4 päivänä toukokuuta 2001,****kokonaan hiotun keskipitkäjyväisen riisin ja kokonaan hiotun pitkäjyväisen A-riisin enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2282/2000 tarkoitetun tarjouskilpailun osana**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1667/2000 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksella (EY) N:o 2282/2000 ⁽³⁾ avataan riisin vientitukea koskeva tarjouskilpailu.
- (2) Komission asetuksen (EY) N:o 584/75 ⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 299/95 ⁽⁵⁾, 5 artiklan mukaan komissio voi asetuksen (EY) N:o 3072/95 22 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää enimmäisvientituen vahvistamisesta. Tässä vahvistamisessa on otettava huomioon erityisesti asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklassa säädettyt perusteet. Tarjouskilpailu ratkaistaan niiden tarjouksen tekijöiden hyväksi, joiden tarjoukset ovat enimmäisvientituen suuruiset tai sitä alhaisemmat.

(3) Edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisten riisimarkkinoiden tämänhetkiseen tilanteeseen seuraa, että enimmäisvientitueksi olisi vahvistettava 1 artiklassa tarkoitettu määrä.

(4) Tässä asetuksessa määrätyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksessa (EY) N:o 2282/2000 tarkoitetun tarjouskilpailun osana tiettyihin kolmansiin Euroopan maihin vietävän kokonaan hiotun keskipitkäjyväisen riisin ja kokonaan hiotun pitkäjyväisen A-riisin enimmäisvientitueksi vahvistetaan 27. huhtikuuta ja 3. toukokuuta 2001 välisenä aikana jätettyjen tarjousten perusteella 234,00 EUR/t.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 5 päivänä toukokuuta 2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä toukokuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EYVL L 193, 29.7.2000, s. 3.

⁽³⁾ EYVL L 260, 14.10.2000, s. 10.

⁽⁴⁾ EYVL L 61, 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EYVL L 35, 15.2.1995, s. 8.

**KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 889/2001,
annettu 4 päivänä toukokuuta 2001,
kokonaan hiotun keskipitkäjyväisen riisin ja kokonaan hiotun pitkäjyväisen A-riisin enimmäisvienti-
tuen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2283/2000 tarkoitetun tarjouskilpailun osana**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,
ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1667/2000 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksella (EY) N:o 2283/2000 ⁽³⁾ avataan riisin vientitukea koskeva tarjouskilpailu.
- (2) Komission asetuksen (EY) N:o 584/75 ⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 299/95 ⁽⁵⁾, 5 artiklan mukaan komissio voi asetuksen (EY) N:o 3072/95 22 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää enimmäisvientituen vahvistamisesta. Tässä vahvistamisessa on otettava huomioon erityisesti asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklassa säädetty perusteet. Tarjouskilpailu ratkaistaan niiden tarjouksen tekijöiden hyväksi, joiden tarjoukset ovat enimmäisvientituen suuruiset tai sitä alhaisemmat.

(3) Edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisten riisimarkkinoiden tämänhetkiseen tilanteeseen seuraa, että enimmäisvientitueksi olisi vahvistettava 1 artiklassa tarkoitettu määrä.

(4) Tässä asetuksessa määrätty toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksessa (EY) N:o 2283/2000 tarkoitetun tarjouskilpailun osana tiettyihin kolmansiin maihin vietävän kokonaan hiotun keskipitkäjyväisen riisin ja kokonaan hiotun pitkäjyväisen A-riisin enimmäisvientitueksi vahvistetaan 27. huhtikuuta ja 3. toukokuuta 2001 välisenä aikana jätettyjen tarjousten perusteella 252,00 EUR/t.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 5 päivänä toukokuuta 2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä toukokuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EYVL L 193, 29.7.2000, s. 3.

⁽³⁾ EYVL L 260, 14.10.2000, s. 13.

⁽⁴⁾ EYVL L 61, 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EYVL L 35, 15.2.1995, s. 8.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 890/2001,
annettu 4 päivänä toukokuuta 2001,
kokonaan hiotun pitkäjyväisen riisin enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o
2284/2000 tarkoitetun tarjouskilpailun osana**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,
ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1667/2000 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksella (EY) N:o 2284/2000 ⁽³⁾ avataan riisin vientitukea koskeva tarjouskilpailu.
- (2) Komission asetuksen (EY) N:o 584/75 ⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 299/95 ⁽⁵⁾, 5 artiklan mukaan komissio voi asetuksen (EY) N:o 3072/95 22 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää enimmäisvientituen vahvistamisesta. Tässä vahvistamisessa on otettava huomioon erityisesti asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklassa säädetyt perusteet. Tarjouskilpailu ratkaistaan niiden tarjouksen tekijöiden hyväksi, joiden tarjoukset ovat enimmäisvientituen suuruiset tai sitä alhaisemmat.

(3) Edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisten riisimarkkinoiden tämänhetkiseen tilanteeseen seuraa, että enimmäisvientitueksi olisi vahvistettava 1 artiklassa tarkoitettu määrä.

(4) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksessa (EY) N:o 2284/2000 tarkoitetun tarjouskilpailun osana tiettyihin kolmansiin maihin vietävän CN-koodiin 1006 30 67 kuuluvan pitkäjyväisen kokonaan hiotun riisin enimmäisvientitueksi vahvistetaan 27. huhtikuuta ja 3. toukokuuta 2001 välisenä aikana jätettyjen tarjousten perusteella 330,00 EUR/t.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 5 päivänä toukokuuta 2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä toukokuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EYVL L 193, 29.7.2000, s. 3.

⁽³⁾ EYVL L 260, 14.10.2000, s. 16.

⁽⁴⁾ EYVL L 61, 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EYVL L 35, 15.2.1995, s. 8.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 891/2001,**annettu 4 päivänä toukokuuta 2001,****Réunioniin toimitettavan pitkäjyväisen esikuoritun riisin tuen enimmäismäärän vahvistamisesta
asetuksessa (EY) N:o 2285/2000 tarkoitetun tarjouskilpailun osana**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1667/2000 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 10 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon Réunionin riisitoimituksiin liittyvistä yksityiskohtaisista soveltamista koskevista säännöistä 6 päivänä syyskuuta 1989 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2692/89 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1453/1999 ⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 9 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksessa (EY) N:o 2285/2000 ⁽⁵⁾ avataan tarjouskilpailu Réunioniin toimitettavan pitkäjyväisen esikuoritun riisin tuen määrittämistä varten.
- (2) Asetuksen (ETY) N:o 2692/89 9 artiklan mukaisesti komissio voi päättää jätettyjen tarjousten perusteella asetuksen (EY) N:o 3072/95 22 artiklassa säädettyä

menettelyä noudattaen tuen enimmäismäärän vahvistamisesta.

- (3) Enimmäismäärää vahvistettaessa on otettava huomioon erityisesti asetuksen (ETY) N:o 2692/89 2 ja 3 artiklassa säädetty arviointiperusteet; tarjouskilpailu ratkaistaan niiden tarjouksen tekijöiden hyväksi, joiden tarjoukset ovat enimmäistuen suuruiset tai sitä alhaisemmat.
- (4) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksessa (EY) N:o 2285/2000 tarkoitetun tarjouskilpailun osana Réunioniin toimitettavan CN-koodiin 1006 20 98 kuuluvan pitkäjyväisen esikuoritun riisin enimmäistueksi vahvistetaan 30. huhtikuuta ja 3. toukokuuta 2001 välisenä aikana jätettyjen tarjousten perusteella 330,00 EUR/t.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 5 päivänä toukokuuta 2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä toukokuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EYVL L 193, 29.7.2000, s. 3.

⁽³⁾ EYVL L 261, 7.9.1989, s. 8.

⁽⁴⁾ EYVL L 167, 2.7.1999, s. 19.

⁽⁵⁾ EYVL L 260, 14.10.2000, s. 19.

KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 892/2001,**annettu 4 päivänä toukokuuta 2001,****asetuksessa (ETY) N:o 1627/89 säädettyjen yleisten interventiotimenpiteiden mukaisesti toteut-**
tussa 266. osittaisessa tarjouskilpailussa interventioon ostetun naudanlihan enimmäisostohinnan ja
määrien vahvistamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1254/1999 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 47 artiklan 8 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Neuvoston asetuksen (EY) N:o 1254/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä naudanliha-alan julkisten interventioiden ostojärjestelmien osalta 15 päivänä maaliskuuta 2000 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 562/2000 ⁽²⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 590/2001 ⁽³⁾, vahvistetaan julkiseen interventioon ostamista koskevat vaatimukset. Mainitun asetuksen säännösten mukaisesti naudanlihan ostamisesta interventioon tarjouskilpailulla 9 päivänä kesäkuuta 1989 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1627/89 ⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 840/2001 ⁽⁵⁾, 1 artiklan 1 kohdan nojalla avattiin tarjouskilpailu.

(2) Asetuksen (EY) N:o 562/2000 13 artiklan 1 kohdassa säädetään, että R3-laadun enimmäisostohinta vahvistetaan soveltuvin osin kullekin osittaiselle tarjouskilpailulle ottaen huomioon saadut tarjoukset. Kyseisen asetuksen 36 artiklan mukaisesti huomioon otetaan ainoastaan enintään enimmäishinnan suuruiset tarjoukset ylittämättä kuitenkin kansallista tai alueellista markkinoiden keskihintaa, johon on lisätty asetuksen (EY) N:o 590/2001 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu määrä.

(3) Enimmäisostohinta ja interventioon hyväksyttävät määrät olisi vahvistettava luokan A osalta sen jälkeen, kun 266. osittaisessa tarjouskilpailussa tehdyt tarjoukset on tutkittu asetuksen (EY) N:o 1254/1999 47 artiklan 8 kohdan mukaisesti ja kohtuullisen markkinatuen vaatimukset sekä teurastuksen ja hintojen kausivaihtelu on otettu huomioon. Luokkaa C koskeva tarjouskilpailu olisi jätettävä ratkaisematta.

(4) Asetuksen (EY) N:o 590/2001 7 artiklassa avattiin myös nautojen ruhoja ja puoliruhoja koskeva julkinen interventio säätämällä erityissääntöjä, jotka täydentävät muiden tuotteiden interventioon ostamista koskevia sääntöjä.

(5) Eläinlääkärin ja kotieläinjalostustarkastuksista yhteisön sisäisessä tiettyjen elävien eläinten ja tuotteiden kaupassa 26 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/425/ETY ⁽⁶⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 92/118/ETY ⁽⁷⁾, säännösten mukaisesti vahvistetuilla eläinlääkintävaatimuksilla ja/tai eläinlääkärintarkastuksista yhteisön sisäisessä kaupassa sisämarkkinoiden toteuttamista varten 11 päivänä joulukuuta 1989 annetussa neuvoston direktiivissä 89/662/ETY ⁽⁸⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 92/118/EY, vahvistetuilla eläinlääkintävaatimuksilla rajoitetaan nykyisin eräiltä alueilta tulevien eläintuotteiden siirtoa suu- ja sorkkataudilta suojautumiseksi. Näin ollen olisi näiltä alueilta tulevat kyseiset tuotteet poistettava tämän tarjouskilpailun soveltamisalasta asetuksen (EY) N:o 562/2000 4 artiklan 2 kohdan b alakohdan säännösten mukaisesti.

(6) Ottaen huomioon tilanteen kehitys tämä asetus on saatettava voimaan viipymättä.

(7) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat naudanlihan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksella (ETY) n:ot 1627/89 on avattu 266. osittainen tarjouskilpailu:

a) luokka A:

— enimmäisostohinnaksi vahvistetaan 266,00 euroa 100 kilogrammalta tarjottuja R3-laadun ruhoja tai puoliruhoja,

— hyväksyttävien ruhojen, puoliruhojen ja etuneljännesten enimmäismääräksi vahvistetaan 11 922,0 t;

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 68, 16.3.2000, s. 22.

⁽³⁾ EYVL L 86, 27.3.2001, s. 30. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 826/2001 (EYVL L 120, 28.4.2001, s. 7).

⁽⁴⁾ EYVL L 159, 10.6.1989, s. 36.

⁽⁵⁾ EYVL L 120, 28.4.2001, s. 28.

⁽⁶⁾ EYVL L 224, 18.8.1990, s. 29.

⁽⁷⁾ EYVL L 62, 15.3.1993, s. 49.

⁽⁸⁾ EYVL L 395, 30.12.1989, s. 13.

b) luokassa C tarjouskilpailu jätetään ratkaisematta;

2 artikla

c) asetuksen (EY) N:o 590/2001 7 artiklassa tarkoitetut kevyiden nautojen ruhot tai puoliruhot:

Asetuksen (EY) N:o 562/2000 4 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti ruhoja ja puoliruhoja, joiden siirtoja rajoitetaan suu- ja sorkkataudin vastaisilla suojatoimenpiteillä direktiivien 90/425/ETY ja/tai 89/662/ETY säännösten mukaisesti, ei saa ostaa interventioon tässä asetuksessa säädetyssä tarjouskilpailussa.

— enimmäisostohinnaksi vahvistetaan 376,00 euroa 100 kilogrammalta ruhoja tai puoliruhoja,

3 artikla

— hyväksyttävien ruhojen ja puoliruhojen enimmäismääräksi vahvistetaan 110 t.

Tämä asetus tulee voimaan 5 päivänä toukokuuta 2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä toukokuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

**KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 893/2001,
annettu 4 päivänä toukokuuta 2001,
naudanlihan enimmäisostohinnan vahvistamisesta asetuksen (EY) N:o 690/2001 mukaista toista
osittaista tarjouskilpailua varten**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1254/1999 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon erityisistä markkinoiden tukitoimenpiteistä naudanliha-alalla 3 päivänä huhtikuuta 2001 annetun komission asetuksen (EY) N:o 690/2001 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 3 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Noudattaen sitä, mitä asetuksen (EY) N:o 690/2001 2 artiklan 2 kohdassa säädetään, naudanlihan ostamisesta asetuksen (EY) N:o 690/2001 mukaisesti annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 713/2001 ⁽³⁾ vahvistetaan luettelo jäsenvaltioista, joissa toinen osittainen tarjouskilpailu avataan 30 päivänä huhtikuuta 2001.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 690/2001 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti viiteluokkaa varten vahvistetaan tarvittaessa enimmäisostohinta saatujen tarjousten perusteella kyseisen asetuksen 3 artiklan 2 kohdan säännökset huomioon ottaen.

(3) Koska naudanlihamarkkinoita on syytä tukea kohtuullisella tavalla, enimmäisostohinta olisi vahvistettava kyseessä olevissa jäsenvaltioissa. Koska jäsenvaltioiden markkinahintatasot poikkeavat toisistaan, olisi vahvistettavien enimmäisostohintojen oltava erisuuruiset.

(4) Tukitoimenpiteiden kiireellisyyden vuoksi tämän asetuksen olisi tultava voimaan viipymättä.

(5) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat naudanlihan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 690/2001 nojalla 30 päivänä huhtikuuta 2001 avattavassa toisessa osittaisessa tarjouskilpailussa sovelletaan seuraavaa enimmäisostohintaa:

- Itävalta: 164,45 euroa / 100 kg,
- Alankomaat: 165,00 euroa / 100 kg.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 5 päivänä toukokuuta 2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä toukokuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 95, 5.4.2001, s. 8.

⁽³⁾ EYVL L 100, 11.4.2001, s. 3.

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2001/24/EY,
annettu 4 päivänä huhtikuuta 2001,
luottolaitosten tervehdyttämisestä ja likvidaatiosta**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN
NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,
ja erityisesti sen 47 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

ottavat huomioon Euroopan rahapoliittisen instituutin
lausunnon ⁽³⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä
menettelyä ⁽⁴⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Perustamissopimuksen tavoitteiden mukaisesti on edistettävä taloudellisen toiminnan sopusointuista ja tasapainoista kehitystä koko yhteisössä poistamalla kaikki sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden rajoitukset yhteisön sisältä.
- (2) Samalla kun poistetaan nämä rajoitukset, on suotavaa ottaa huomioon tilanne, joka saattaa aiheutua, jos luottolaitos joutuu vaikeuksiin, erityisesti jos tällä luottolaitoksella on sivuliikkeitä muissa jäsenvaltioissa.
- (3) Tämä direktiivi kytkeytyy luottolaitosten liiketoiminnan aloittamiseen ja harjoittamiseen liittyvällä 20 päivänä maaliskuuta 2000 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2000/12/EY ⁽⁵⁾ toteutettuun yhteisön lainsäädäntöön, ja tästä seuraa, että luottolaitos ja sen sivuliikkeet muodostavat toiminta-aikanaan yhden kokonaisuuden, jota valvovat sen valtion toimivaltaiset viranomaiset, jossa koko yhteisössä voimassa oleva toimilupa on myönnetty.
- (4) Olisi erityisen haitallista luopua tästä ykseydestä, jonka luottolaitos muodostaa sivuliikkeidensä kanssa, kun on tarpeen toteuttaa tervehdyttämistoimenpiteitä tai aloittaa likvidaatiomenettely.
- (5) Talletusten vakuusjärjestelmistä 30 päivänä toukokuuta 1994 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 94/19/EY ⁽⁶⁾, jolla otettiin käyttöön periaate, että

luottolaitokset ovat velvollisia osallistumaan kotijäsenvaltion vakuusjärjestelmään, osoittaa vieläkin selvemmin, että tervehdyttämistoimenpiteiden ja likvidaatiomenettelyjen vastavuoroinen tunnustaminen on tarpeen.

- (6) On tärkeää uskoa kotijäsenvaltion hallinnollisille tai oikeusviranomaisille yksinomainen toimivalta päättää kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön ja siellä voimassa olevien käytäntöjen mukaisista tervehdyttämistoimenpiteistä sekä soveltaa niitä. Koska on vaikea yhdenmukaistaa jäsenvaltioiden lainsäädäntöjä ja käytäntöjä, olisi omaksuttava järjestelmä, jossa jäsenvaltiot vastavuoroisesti tunnustavat kunkin jäsenvaltion toteuttamat toimenpiteet niiden laitosten elinkelpoisuuden palauttamiseksi, joille se on myöntänyt toimiluvan.
- (7) On välttämätöntä taata, että kotijäsenvaltion hallinnollisten tai oikeusviranomaisten toteuttamat tervehdyttämistoimenpiteet sekä niiden henkilöiden tai elinten toteuttamat toimenpiteet, jotka nämä viranomaiset ovat nimenneet hallinnoimaan näitä tervehdyttämistoimenpiteitä, vaikuttavat kaikissa jäsenvaltioissa, mukaan luettuina toimenpiteet, joihin voi liittyä maksujen keskeyttäminen, täytäntöönpanotoimenpiteiden keskeyttäminen tai saatavien alentaminen, sekä kaikki muut toimenpiteet, joilla voidaan vaikuttaa kolmansien osapuolien olemassa oleviin oikeuksiin.
- (8) Tiettyjä toimenpiteitä, erityisesti sellaisia, jotka vaikuttavat luottolaitosten sisäisen rakenteen toimintaan tai johtajien tai osakkeenomistajien oikeuksiin, ei ole tarpeen sisällyttää tämän direktiivin soveltamisalaan, jotta kaikki niiden vaikutukset ulottuisivat jäsenvaltioihin siltä osin kuin kansainvälisen yksityisoikeuden sääntöjen nojalla sovelletaan kotijäsenvaltion lainsäädäntöä.
- (9) Tiettyjen toimenpiteiden, erityisesti niiden, jotka liittyvät toimiluvan ehtojen säilyttämiseen, osalta sovelletaan jo vastavuoroista tunnustamista direktiivin 2000/12/EY mukaisesti siltä osin kuin niillä ei ole vaikutusta sivulisten olemassa oleviin oikeuksiin toimenpiteiden toteuttamishetkellä.
- (10) Tässä suhteessa luottolaitosten sisäisen rakenteen toimintaan osallistuvia henkilöitä sekä laitosten johtajia ja osakkeenomistajia tässä ominaisuudessa ei voida pitää kolmansina osapuolina tätä direktiiviä sovellettaessa.

⁽¹⁾ EYVL C 356, 31.12.1985, s. 55 ja
EYVL C 36, 8.2.1988, s. 1.

⁽²⁾ EYVL C 263, 20.10.1986, s. 13.

⁽³⁾ EYVL C 332, 30.10.1998, s. 13.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 13. maaliskuuta 1987 (EYVL C 99, 13.4.1987, s. 211), vahvistettu 2. joulukuuta 1993 (EYVL C 342, 20.12.1993, s. 30), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 17. heinäkuuta 2000 (EYVL C 300, 20.10.2000, s. 13) ja Euroopan parlamentin päätös, tehty 16. tammikuuta 2001 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä). Neuvoston päätös, tehty 12. maaliskuuta 2001.

⁽⁵⁾ EYVL 126, 26.5.2000, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2000/28/EY (EYVL L 275, 27.10.2000, s. 37).

⁽⁶⁾ EYVL L 135, 31.5.1994, s. 5.

- (11) Ilmoitus, jolla tiedotetaan sivullisille tervehdyttämistoimenpiteiden täytäntöönpanosta, on tarpeen jäsenvaltioissa, joissa sijaitsee sivuliikkeitä, kun nämä toimenpiteet voivat estää tiettyjen heidän oikeuksiensa käyttämisen.
- (12) Velkojen tasapuolisen kohtelun periaate heidän muutoksenhakumahdollisuuksiensa osalta edellyttää, että kotijäsenvaltion hallinnolliset tai oikeusviranomaiset toteuttavat tarpeelliset toimenpiteet, jotta vastaanottavan jäsenvaltion velkojat voivat käyttää muutoksenhakuvoimiaan tähän tarkoitukseen säädetyssä määräajassa.
- (13) On säädettävä tietyistä toimivaltaisten hallinnollisten tai oikeusviranomaisten aseman yhteensovittamisesta sellaisten tervehdyttämistoimenpiteiden ja likvidaatiomenettelyjen osalta, jotka koskevat eri jäsenvaltioissa sijaitsevia niiden luottolaitosten sivuliikkeitä, joiden sääntömääräinen kotipaikka on yhteisön ulkopuolella.
- (14) Jos tervehdyttämistoimenpiteitä ei toteuteta tai ne epäonnistuvat, kriisiin joutuneet luottolaitokset on asetettava likvidaatiomenettelyyn. Tässä tapauksessa on säädettävä likvidaatiomenettelyjen ja niiden vaikutusten vastavuoroisesta tunnustamisesta yhteisössä.
- (15) Kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten keskeinen asema ennen likvidaatiomenettelyn aloittamista voi säilyä likvidaation yhteydessä likvidaatiomenettelyjen hoitamiseksi oikealla tavalla.
- (16) Velkojen tasavertaisuus edellyttää luottolaitoksen likvidaatiota yhtenäisyyden ja yleispätevyyden periaatteiden mukaisesti, jotka edellyttävät kotijäsenvaltion hallinnollisten tai oikeusviranomaisten yksinomaista toimivaltaa ja niiden antamien päätösten tunnustamista sekä sitä, että kotijäsenvaltion lainsäädännön nojalla syntyvät päätösten vaikutukset tulevat voimaan ilman mitään muodollisuuksia kaikissa muissa jäsenvaltioissa, jollei tässä direktiivissä toisin säädetä.
- (17) Tervehdyttämistoimenpiteiden ja likvidaatiomenettelyjen vaikutuksia tiettyihin sopimuksiin ja oikeuksiin koskeva poikkeus rajoittuu näihin vaikutuksiin, eikä se kata muita tervehdyttämistoimenpiteitä ja likvidaatiomenettelyjä koskevia kysymyksiä, kuten näihin sopimuksiin, oikeuksiin ja omaisuuden rahaksi muuttamisesta kertyneen tuoton jakamiseen liittyvien saatavien ilmoittaminen, todistaminen, hyväksyminen ja maksunsaantijärjestys, jotka määräytyvät kotijäsenvaltion lainsäädännön mukaan.
- (18) Vapaaehtoinen likvidaatio on mahdollista, kun luottolaitos on vakavarainen. Kotijäsenvaltion hallinnolliset tai oikeusviranomaiset voivat silti tarvittaessa päättää tervehdyttämistoimenpiteistä tai likvidaatiomenettelyistä myös vapaaehtoisen likvidaation aloittamisen jälkeen.
- (19) Pankkitoimiluvan peruuttaminen on yksi luottolaitoksen likvidaatiomenettelyyn asettamista koskevista välttämättömistä seurauksista. Peruuttaminen ei kuitenkaan saisi estää jatkamasta laitoksen tiettyjä toimintoja siltä osin kuin se on tarpeen tai asianmukaista likvidaation kannalta. Kotijäsenvaltio voi kuitenkin määrätä, että näitä toimintoja voidaan jatkaa sen toimivaltaisten viranomaisten suostumuksella ja valvonnassa.
- (20) Tunnetuille velkoille ilmoittaminen henkilökohtaisesti on yhtä tärkeää kuin julkaiseminenkin, jotta nämä voivat tarvittaessa vaatia saataviaan tai tehdä saataviaan koskevia huomautuksia säädetyssä määräajassa. Tämä ei saisi aiheuttaa minkäänlaista velkojen asuinpaikkaan tai heidän saataviensa luonteeseen perustuvaa syrjintää niiden velkojen vahingoksi, joiden kotipaikka on muussa jäsenvaltiossa kuin kotijäsenvaltiossa. Velkojille on säännöllisesti sopivalla tavalla annettava tietoja likvidaatiomenettelyn aikana.
- (21) Sovellettaessa tätä direktiiviä tervehdyttämistoimenpiteisiin ja likvidaatiomenettelyihin, jotka koskevat yhteisössä sijaitsevia sellaisen luottolaitoksen sivuliikkeitä, jonka pääkonttori on yhteisön ulkopuolella, määritellään 'kotijäsenvaltio', 'toimivaltaiset viranomaiset' ja 'hallinnolliset tai oikeusviranomaiset' siten kuin siinä jäsenvaltiossa, jossa sivuliike sijaitsee.
- (22) Kun luottolaitoksella, jonka pääkonttori sijaitsee yhteisön ulkopuolella, on sivuliikkeitä useassa jäsenvaltiossa, kutakin sivuliikettä kohdellaan yksilöllisesti tämän direktiivin soveltamisen osalta. Näissä tapauksissa hallinnollisten tai oikeusviranomaisten ja toimivaltaisten viranomaisten sekä hallinnonhoitajien ja selvittäjien on pyrittävä sovittamaan toimintansa yhteen.
- (23) Vaikka on tärkeää säilyttää periaate, jonka mukaan kaikki tervehdyttämistoimenpiteiden tai likvidaatiomenettelyjen vaikutukset määräytyvät kotijäsenvaltion lainsäädännön mukaan sekä sisällön että menettelytapojen osalta, on kuitenkin otettava huomioon, että nämä vaikutukset voivat olla ristiriidassa niiden sääntöjen kanssa, joita tavanomaisesti sovelletaan luottolaitoksen ja sen sivuliikkeiden taloudelliseen ja rahoitustoimintaan muissa jäsenvaltioissa. Viittaus toisen jäsenvaltion lainsäädäntöön on tietyissä tapauksissa välttämätön lievennys kotijäsenvaltion lainsäädännön soveltamista koskevaan periaatteeseen.
- (24) Tämä lievennys on erityisen tarpeellinen laitoksen kanssa työsuhteen tehneiden työntekijöiden suojelemiseksi tiettyyn omaisuuteen kohdistuvien liiketoimien turvallisuuden varmistamiseksi ja jonkin jäsenvaltion lain mukaisesti toimivien säänneltyjen rahoitusvälinemarkkinoiden eheyden turvaamiseksi.

- (25) Maksujärjestelmässä ja likvidaatiojärjestelmässä toteutetut liiketoimet kuuluvat selvityksen lopullisuudesta maksujärjestelmissä ja arvopaperien selvitysjärjestelmissä 19 päivänä toukokuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/26/EY⁽¹⁾ soveltamisalaan.
- (26) Tämän direktiivin antaminen ei kyseenalaista direktiivin 98/26/EY säännöksiä, joiden mukaan maksukyvyttömyysmenettely ei saa millään tavoin vaikuttaa järjestelmään asianmukaisesti tulneiden määräysten täytäntöönpanokelpoisuuteen eikä järjestelmälle annettuihin takuihin.
- (27) Tietyissä tervehdyttämistoimenpiteissä tai likvidaatiomenettelyissä edellytetään näiden toimenpiteiden tai menettelyjen hallinnoinnista vastaavan henkilön nimeämistä. Hänen nimeämisensä ja toimivaltansa tunnustaminen kaikissa muissa jäsenvaltioissa on näin ollen olennaisen tärkeää kotijäsenvaltiossa tehtyjen päätösten täytäntöönpanemiseksi. On kuitenkin täsmennettävä ne rajat, joissa hän käyttää toimivaltansa toimiessaan muualla kuin kotijäsenvaltiossa.
- (28) On tärkeää suojata velkojia mitättömyyttä, pätemättömyyttä tai peräytymistä koskevilta kotijäsenvaltion lain säännöksiltä, kun velkojat ovat tehneet luottolaitoksen kanssa sopimuksia ennen tervehdyttämistoimenpiteen toteuttamista tai likvidaatiomenettelyn aloittamista ja kun liiketoimesta hyötyvä näyttää, että liiketoimeen sovellettavassa lainsäädännössä ei ole tällaiseen tapaukseen sovellettavaa keinoa riittauttaa kyseinen toimi.
- (29) On tärkeää turvata sivullisasemassa olevien ostajaosapuolien luottamus rekistereiden tai tilien sisältöön tiettyjen varojen osalta, jotka on kirjattu näihin rekistereihin tai näille tileille, ja laajemmin kiinteän omaisuuden ostajien luottamus, myös likvidaatiomenettelyn aloittamisen tai tervehdyttämistoimenpiteen toteuttamisen jälkeen. Ainoa keino tämän luottamuksen säilyttämiseksi on saattaa oston pätevyys sen paikan lainsäädännön alaiseksi, jossa kiinteistö sijaitsee, tai sen jäsenvaltion lain alaiseksi, jonka toimivaltaan rekisterin tai tilin pitäminen kuuluu.
- (30) Tervehdyttämistoimenpiteiden tai likvidaatiomenettelyn vaikutukset vireillä olevaan oikeudenkäyntiin määräytyvät sen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, jossa oikeudenkäynti on vireillä, poikkeuksena 'lex concursus'-periaatteen soveltamisesta. Tällaisten toimenpiteiden ja menettelyjen vaikutukset näistä oikeudenkäynneistä johtuviin yksittäisiin täytäntöönpanotoimiin määräytyvät tämän direktiivin yleissäännön mukaisesti kotijäsenvaltion lainsäädännön mukaan.
- (31) On tärkeää säätää, että kotijäsenvaltion hallinnolliset tai oikeusviranomaiset ilmoittavat viipymättä vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille tervehdyttämistoimenpiteen toteuttamisesta tai likvidaatiomenettelyn aloittamisesta, mahdollisuuksien mukaan ennen toimenpiteen toteuttamista tai menettelyn aloittamista tai ainakin välittömästi tämän jälkeen.

- (32) Salassapitovelvollisuus, sellaisena kuin se on määritelty direktiivin 2000/12/EY 30 artiklassa, on olennaisen tärkeä kaikkien ilmoitus- ja kuulemismenettelyjen kannalta, ja kaikkien näihin menettelyihin osallistuvien hallinnollisten viranomaisten on tämän vuoksi noudatettava sitä, lukuun ottamatta kuitenkin oikeusviranomaisia, joita tältä osin koskevat niihin sovellettavat kansalliset säännökset,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I OSASTO

SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan luottolaitoksiin ja niiden sellaisiin sivuliikkeisiin, jotka on perustettu muuhun kuin siihen jäsenvaltioon, jossa luottolaitoksen sääntömääräinen kotipaikka sijaitsee, sellaisina kuin luottolaitokset on määritelty direktiivin 2000/12/EY 1 artiklan 1 ja 3 kohdassa, jollei mainitun direktiivin 2 artiklan 3 kohdassa säädetystä edellytyksistä ja poikkeuksista muuta johdu.

2. Niitä tämän direktiivin säännöksiä, jotka koskevat sellaisen luottolaitoksen sivuliikkeitä, jonka sääntömääräinen kotipaikka sijaitsee yhteisön ulkopuolella, sovelletaan vain, jos luottolaitoksella on sivuliikkeitä vähintään kahdessa yhteisön jäsenvaltiossa.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- 'kotijäsenvaltiolla' direktiivin 2000/12/EY 1 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua kotijäsenvaltiota,
- 'vastaanottavalla jäsenvaltiolla' direktiivin 2000/12/EY 1 artiklan 7 kohdassa tarkoitettua vastaanottavaa jäsenvaltiota,
- 'sivuliikkeellä' direktiivin 2000/12/EY 1 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua sivuliikettä,
- 'toimivaltaisilla viranomaisilla' direktiivin 2000/12/EY 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja toimivaltaisia viranomaisia,
- 'hallinnonhoitajalla' hallinnollisten tai oikeusviranomaisten nimeämää henkilöä tai elintä, jonka tehtävänä on huolehtia tervehdyttämistoimenpiteistä,
- 'hallinnollisilla tai oikeusviranomaisilla' sellaisia jäsenvaltioiden hallinnollisia tai oikeusviranomaisia, joiden toimivaltaan tervehdyttämistoimenpiteet tai likvidaatiomenettelyt kuuluvat,
- 'tervehdyttämistoimenpiteillä' toimenpiteitä, joilla on tarkoitus säilyttää tai palauttaa ennalleen luottolaitoksen taloudellinen tilanne ja jotka voivat vaikuttaa kolmansien osapuolien olemassa oleviin oikeuksiin, mukaan lukien toimenpiteitä, joihin voi kuulua maksujen keskeyttäminen, täytäntöönpanotoimenpiteiden keskeyttäminen tai saatavien alentaminen,

⁽¹⁾ EYVL L 166, 11.6.1998, s. 45.

- 'selvittäjällä' hallinnollisten tai oikeusviranomaisten nimeämää henkilöä tai elintä, jonka tehtävänä on huolehtia likvidaatiomenettelyistä,
- 'likvidaatiomenettelyillä' kaikkia velkoja koskevia menettelyjä, joita jäsenvaltion hallinnolliset tai oikeusviranomaiset aloittavat ja joita ne valvovat ja joiden tarkoituksena on omaisuuden muuttaminen rahaksi kyseisten viranomaisten valvonnassa, myös silloin, kun menettelyt päätetään akordiin tai muuhun vastaavaan toimenpiteeseen,
- 'säännellyillä markkinoilla' direktiivin 93/22/ETY 1 artiklan 13 kohdassa tarkoitettuja säänneltyjä markkinoita,
- 'rahoitusvälineillä' kaikkia direktiivin 93/22/ETY liitteessä olevassa B osassa tarkoitettuja rahoitusvälineitä.

II OSASTO

TERVEHDYTTÄMISTOIMENPITEET

A Luottolaitokset, joiden sääntömääräinen kotipaikka on yhteisössä

3 artikla

Päätös tervehdyttämistoimenpiteistä — sovellettava lainsäädäntö

1. Kotijäsenvaltion hallinnolliset tai oikeusviranomaiset ovat yksin toimivaltaisia päättämään luottolaitosta ja sen muissa jäsenvaltioissa sijaitsevia sivuliikkeitä koskevan yhden tai useamman tervehdyttämistoimenpiteen toteuttamisesta.

2. Tervehdyttämistoimenpiteet toteutetaan kotijäsenvaltiossa sovellettavien lakien, asetusten ja menettelyjen mukaisesti, jollei tässä direktiivissä toisin säädetä.

Tervehdyttämistoimenpiteet tulevat täysimääräisesti voimaan tämän jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti koko yhteisössä ilman eri muodollisuuksia, myös muissa jäsenvaltioissa oleviin sivullisiin nähden siinäkin tapauksessa, että niihin sovellettavissa vastaanottavan jäsenvaltion säännöksissä ei säädetä tällaisista toimenpiteistä tai että niissä säädetään toimenpiteiden toteuttaminen riippuvaksi ehdoista, jotka eivät täyty.

Tervehdyttämistoimenpiteet tulevat voimaan koko yhteisössä heti, kun ne tulevat voimaan jäsenvaltiossa, jossa ne toteutetaan.

4 artikla

Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille ilmoittaminen

Kotijäsenvaltion hallinnollisten tai oikeusviranomaisten on viipymättä kaikin käytettävissä olevin keinoin ilmoitettava vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille päätöksestään toteuttaa tervehdyttämistoimenpide sekä niistä konkreettisista vaikutuksista, joita tällä toimenpiteellä saattaa olla, mahdollisuuksien mukaan ennen toimenpiteen toteuttamista tai ainakin välittömästi tämän jälkeen. Ilmoituksen antavat tiedoksi kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset.

5 artikla

Kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille ilmoittaminen

Jos vastaanottavan jäsenvaltion hallinnolliset tai oikeusviranomaiset katsovat välttämättömäksi, että niiden alueella yksi tai useampi tervehdyttämistoimenpide pannaan täytäntöön, niiden on ilmoitettava siitä kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille. Ilmoituksen antavat tiedoksi vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset.

6 artikla

Julkaiseminen

1. Jos 3 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti päätettyjen tervehdyttämistoimenpiteiden täytäntöönpano on omiaan vaikuttamaan sivullisten oikeuksiin vastaanottavassa jäsenvaltiossa ja jos toimenpidettä koskevaan päätökseen voidaan hakea muutosta kotijäsenvaltiossa, kotijäsenvaltion hallinnollisten tai oikeusviranomaisten, hallinnonhoitajan tai muun kotijäsenvaltiossa toimivaltaisen henkilön on julkaistava ote päätöksestä Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä ja jokaisen vastaanottavan jäsenvaltion kahdessa valtakunnallisessa päivälehdessä erityisesti, jotta muutoksenhakuoikeutta voidaan käyttää ajoissa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu ote päätöksestä on lähetettävä viipymättä ja sopivinta tapaa käyttäen Euroopan yhteisöjen virallisten julkaisujen toimistolle ja jokaisen vastaanottavan jäsenvaltion kahdelle valtakunnalliselle päivälehdelle.

3. Euroopan yhteisöjen virallisten julkaisujen toimisto julkaisee otteen viimeistään kahdententoista päivänä sen lähettämistä.

4. Julkaistavassa päätöksen otteessa on mainittava asianomaisten jäsenvaltioiden virallisella kielellä tai virallisilla kielillä erityisesti tehdyn päätöksen tarkoitus ja oikeusperusta sekä muutoksenhakuajat, erityisesti näiden päättymispäivät helposti ymmärrettävällä tavalla, ja muutoksenhaun suhteen toimivaltaisten viranomaisten tai toimivaltaisen tuomioistuimen tarkka osoite.

5. Tervehdyttämistoimenpiteitä sovelletaan riippumatta 1—3 kohdassa säädetyistä toimenpiteistä, ja ne ovat täysimääräisesti voimassa velkoihin nähden, jolleivät kotijäsenvaltion hallinnolliset tai oikeusviranomaiset toisin määrää tai jollei kotijäsenvaltion näitä toimenpiteitä koskevassa lainsäädännössä toisin säädetä.

7 artikla

Velvollisuus ilmoittaa tunnetuille velkojille ja oikeus ilmoittaa saatavat

1. Jos kotijäsenvaltion lainsäädännössä on saatavan tunnustamisen edellytyksenä sen ilmoittaminen tai jos siinä on säädetty tervehdyttämistoimenpiteen pakollisesta ilmoittamisesta velkojille, joiden kotipaikka, asuinpaikka tai sääntömääräinen kotipaikka on tässä valtiossa, kotijäsenvaltion hallinnollisten tai oikeusviranomaisten tai hallinnonhoitajan on ilmoitettava tervehdyttämistoimenpiteestä myös niille tunnetuille

velkojille, joiden kotipaikka, asuinpaikka tai sääntömääräinen kotipaikka on toisessa jäsenvaltiossa, 14 artiklan ja 17 artiklan 1 kohdassa säädettyjen menettelyjen mukaisesti.

2. Jos kotijäsenvaltion lainsäädännön mukaan velkojilla, joiden kotipaikka, asuinpaikka tai sääntömääräinen kotipaikka on tässä valtiossa, on oikeus ilmoittaa saatavansa tai esittää saataviaan koskevia huomautuksia, velkojilla, joiden kotipaikka, asuinpaikka tai sääntömääräinen kotipaikka on toisessa jäsenvaltiossa, on myös tämä oikeus 16 artiklassa ja 17 artiklan 2 kohdassa säädettyjen menettelyjen mukaisesti.

B Luottolaitokset, joiden sääntömääräinen kotipaikka on yhteisön ulkopuolella

8 artikla

Kolmansien maiden luottolaitosten sivuliikkeet

1. Sellaisen luottolaitoksen sivuliikkeen, jonka sääntömääräinen kotipaikka on yhteisön ulkopuolella, vastaanottavan jäsenvaltion hallinnollisten tai oikeusviranomaisten on viipymättä kaikin käytettävissä olevin keinoin ilmoitettava päätöksestään toteuttaa tervehdyttämistoimenpide sekä niistä konkreettisista vaikutuksista, joita tällä toimenpiteellä saattaa olla, mahdollisuuksien mukaan ennen toimenpiteen toteuttamista tai ainakin välittömästi tämän jälkeen, niiden muiden vastaanottavien jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, joihin luottolaitos on perustanut direktiivin 2000/12/EY 11 artiklassa tarkoitetussa ja Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä vuosittain julkaistussa luettelossa mainittuja sivuliikkeitä. Ilmoituksen antavat tiedoksi sen vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset, jonka hallinnolliset tai oikeusviranomaiset ovat päättäneet toimenpiteen toteuttamisesta.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut hallinnolliset tai oikeusviranomaiset pyrkivät sovittamaan toimintansa yhteen.

III OSASTO

LIKVIDAATIOMENETTELY

A Luottolaitokset, joiden sääntömääräinen kotipaikka on yhteisössä

9 artikla

Likvidaatiomenettelyn aloittaminen — Ilmoittaminen muille toimivaltaisille viranomaisille

1. Likvidaatiomenettelyyn asettamisesta vastaavat kotijäsenvaltion hallinnolliset tai oikeusviranomaiset ovat yksin toimivaltaisia päättämään luottolaitosta sekä sen muihin jäsenvaltioihin perustettuja sivuliikkeitä koskevan likvidaatiomenettelyn aloittamisesta.

Kotijäsenvaltion hallinnollisen tai oikeusviranomaisen päätös aloittaa likvidaatiomenettely tunnustetaan ilman eri muodollisuuksia kaikkien muiden jäsenvaltioiden alueella, ja päätös tulee niissä voimaan samanaikaisesti kuin jäsenvaltiossa, jossa menettely aloitetaan.

2. Kotijäsenvaltion hallinnollisten tai oikeusviranomaisten on viipymättä kaikin käytettävissä olevin keinoin ilmoitettava vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille päätöksestään aloittaa likvidaatiomenettely sekä niistä konkreettisista vaikutuksista, joita tällä menettelyllä saattaa olla, mahdollisuuksien mukaan ennen menettelyn aloittamista tai ainakin välittömästi tämän jälkeen. Ilmoituksen antavat tiedoksi kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset.

10 artikla

Sovellettava lainsäädäntö

1. Jollei tässä direktiivissä toisin säädetä, luottolaitoksen likvidaatio tapahtuu sen kotijäsenvaltiossa sovellettavien lakien, asetusten ja menettelyjen mukaisesti.

2. Kotijäsenvaltion lainsäädännön mukaan määräytyvät erityisesti:

- a) likvidaatiomenettelyn piiriin kuuluva omaisuus sekä sellaisen omaisuuden asema, jonka luottolaitos saa likvidaatiomenettelyn alkamisen jälkeen;
- b) luottolaitoksen ja selvittäjän toimivaltasuhteet;
- c) kuittauksen edellytykset;
- d) likvidaatiomenettelyn vaikutukset luottolaitoksen juokseviin sopimussuhteisiin;
- e) likvidaatiomenettelyn vaikutukset yksittäisten velkojen saatavien erillisperintään, lukuun ottamatta niiden vaikutuksia vireillä oleviin oikeudenkäynteihin, joista säädetään 32 artiklassa;
- f) mille saataville voidaan vaatia maksua luottolaitoksen omaisuudesta sekä likvidaatiomenettelyn alkamisen jälkeen syntyneiden saatavien asema;
- g) saatavien ilmoittaminen, todistaminen ja hyväksyminen;
- h) omaisuuden rahaksi muuttamisesta kertyneen tuoton jakaminen, maksunsaantijärjestys sekä niiden velkojen oikeudet, jotka ovat likvidaatiomenettelyn alkamisen jälkeen saaneet osittaisen suorituksen esinevakuuden tai kuittauksen perusteella;
- i) likvidaatiomenettelyn päättämisen edellytykset ja vaikutukset, erityisesti akordin osalta;
- j) velkojan oikeudet likvidaatiomenettelyn päättymisen jälkeen;
- k) vastuu likvidaatiomenettelyn kustannuksista;
- l) kaikkia velkoja vahingoittavien oikeustointen mitättömyys, pätemättömyys ja peräytyminen.

11 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten kuuleminen ennen vapaaehtoista likvidaatiota

1. Kotijäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia on kuultava tarkoituksenmukaisimmalla tavalla ennen kuin luottolaitoksen hallintoelimet päättävät vapaaehtoisesta likvidaatiosta.

2. Luottolaitoksen vapaaehtoinen likvidaatio ei estä tervehdyttämistoimenpiteistä päättämistä tai likvidaatiomenettelyn aloittamista.

12 artikla

Luottolaitoksen toimiluvan peruuttaminen

1. Jos päätetään aloittaa likvidaatiomenettely sellaisen luottolaitoksen osalta, jossa ei ole toteutettu tervehdyttämistoimenpiteitä tai jonka suhteen ne ovat epäonnistuneet, laitoksen toimilupa on peruutettava noudattaen erityisesti direktiivin 2000/12/EY 22 artiklan 9 kohdassa säädettyä menettelyä.

2. Edellä 1 kohdassa säädetty toimiluvan peruuttaminen ei estä henkilöä tai henkilöitä, joille likvidaatio on uskottu, jatkamasta luottolaitoksen joitakin toimintoja siltä osin kuin se on tarpeen tai asianmukaista likvidaatiota varten.

Kotijäsenvaltio voi määrätä, että näitä toimintoja voidaan jatkaa kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten suostumuksella ja valvonnassa.

13 artikla

Julkaiseminen

Selvittäjien tai hallinnollisen tai oikeusviranomaisen on annettava tiedoksi päätös likvidaatiomenettelyn aloittamisesta julkaisemalla ote likvidaatiopäätöksestä *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* ja jokaisen vastaanottavan jäsenvaltion kahdessa valtakunnallisessa päivälehdessä.

14 artikla

Tunnetuille velkojille ilmoittaminen

1. Kun likvidaatiomenettely aloitetaan, kotijäsenvaltion hallinnollisen tai oikeusviranomaisen tai selvittäjän on viipymättä ilmoitettava siitä erikseen kullekin tunnetulle velkojalle, jonka kotipaikka, asuinpaikka tai sääntömääräinen kotipaikka on toisessa jäsenvaltiossa, paitsi silloin, kun kotijäsenvaltion lainsäädäntö ei edellytä saatavan ilmoittamista sen tunnustamiseksi.

2. Tässä ilmoituksessa, joka toimitetaan virallisella ilmoituksella, on mainittava erityisesti noudatettavat määräajat, seuraamukset niiden laiminlyönnistä, se elin tai viranomainen, joka on toimivaltainen ottamaan vastaan saatavia koskevat vaatimusilmoitukset tai huomautukset, sekä muut määräytyvät toimenpiteet. Siitä on käytävä myös ilmi, onko velkojan ilmoitettava saatavansa, joka on etuoikeutettu tai jonka vakuutena on esinevakuus.

15 artikla

Velvoitteiden täyttäminen

Jos joku on täyttänyt velvoitteensa sellaiselle luottolaitokselle, joka ei ole oikeushenkilö ja joka on toisessa jäsenvaltiossa aloitetun likvidaatiomenettelyn kohteena, vaikka hänen olisi pitänyt täyttää velvoitteensa tämän menettelyn selvittäjälle, hän vapautuu velvoitteestaan, jos hän ei tiennyt likvidaatiomenettelyn aloittamisesta. Jos velvoite on täytetty ennen 13 artiklassa

säädettyä julkaisemista, katsotaan, jollei muuta näytetä, että velvoitteen täyttänyt ei ollut tietoinen likvidaatiomenettelyn aloittamisesta. Jos sitoumus on täytetty 13 artiklassa säädetyn julkaisemisen jälkeen, katsotaan, jollei muuta näytetä, että hän tiesi likvidaatiomenettelyn aloittamisesta.

16 artikla

Oikeus saatavien ilmoittamiseen

1. Jokaisella velkojalla, jonka kotipaikka, asuinpaikka tai sääntömääräinen kotipaikka on muussa jäsenvaltiossa kuin kotijäsenvaltiossa, mukaan lukien jäsenvaltioiden julkiset viranomaiset, on oikeus ilmoittaa saatavansa tai tehdä saataviinsa liittyviä kirjallisia huomautuksia.

2. Kaikkien niiden velkojien saatavia, joiden kotipaikka, asuinpaikka tai sääntömääräinen kotipaikka on muussa jäsenvaltiossa kuin kotijäsenvaltiossa, kohdellaan samalla tavalla ja samassa maksunsaantijärjestyksessä kuin sellaisia samankaltaisia saatavia, joita voivat esittää ne velkojat, joiden kotipaikka, asuinpaikka tai sääntömääräinen kotipaikka on kotijäsenvaltiossa.

3. Lukuun ottamatta tapauksia, joissa kotijäsenvaltion laissa säädetään saataviin liittyvien huomautusten tekemisestä, velkojan on lähetettävä jäljennös mahdollisista todisteena olevista asiakirjoista ja ilmoitettava saatavan laji, sen syntymispäivä ja sen määrä sekä ilmoitettava, vetoaako hän saatavan osalta etuoikeuteen, esinevakuuteen tai omistuksenpidätykseen sekä mitä omaisuutta hänen vakuutensa koskee.

17 artikla

Kielet

1. Edellä 13 ja 14 artiklassa tarkoitettu ilmoitus on tehtävä kotijäsenvaltion virallisella kielellä tai jollakin sen virallisista kielistä. Tätä varten on käytettävä lomaketta, jossa on kaikilla EU:n virallisilla kielillä otsikko "Kehotus saatavan ilmoittamiseen; noudatettavat määräajat" tai, jos kotijäsenvaltion laissa säädetään saataviin liittyvien huomautusten tekemisestä, "Kehotus esittää saatavaan liittyviä huomautuksia; noudatettavat määräajat".

2. Velkoja, jonka kotipaikka, asuinpaikka tai sääntömääräinen kotipaikka on muussa jäsenvaltiossa kuin kotijäsenvaltiossa, voi ilmoittaa saatavansa tai esittää saatavaansa liittyviä huomautuksia tämän toisen jäsenvaltion virallisella kielellä tai jollakin sen virallisista kielistä. Tässä tapauksessa saatavaa ilmoitettaessa (tai saatavaan liittyviä huomautuksia esitettäessä) otsikon "Saatavan ilmoittaminen" (tai vastaavasti "Saataviin liittyvien huomautusten esittäminen") on kuitenkin oltava kotijäsenvaltion virallisella kielellä tai jollakin sen virallisista kielistä. Lisäksi velkojalta voidaan vaatia saatavaa koskevasta ilmoituksesta tai huomautuksista käänös tälle kielelle.

18 artikla

Säännöllinen tietojen antaminen velkojille

Selvittäjien on säännöllisesti asianmukaisella tavalla annettava velkojille tietoja erityisesti likvidaation edistymisestä.

B Luottolaitokset, joiden sääntömääräinen kotipaikka on yhteisön ulkopuolella

19 artikla

Kolmansien maiden luottolaitosten sivuliikkeet

1. Sellaisen luottolaitoksen sivuliikkeen, jonka sääntömääräinen kotipaikka on yhteisön ulkopuolella, vastaanottavan jäsenvaltion hallinnollisten tai oikeusviranomaisten on viipymättä kaikin käytettävissä olevin keinoin ilmoitettava päätöksestään aloittaa likvidaatiomenettely sekä niistä konkreettisista vaikutuksista, joita tällä toimenpiteellä saattaa olla, mahdollisuuksien mukaan ennen menettelyn aloittamista tai ainakin välittömästi tämän jälkeen, niiden muiden vastaanottavien jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, joihin luottolaitos on perustanut direktiivin 2000/12/EY 11 artiklassa tarkoitetussa ja Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä vuosittain julkaitussa luettelossa olevia sivuliikkeitä. Ilmoituksen antavat tiedoksi ensinnä mainitun vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset.

2. Hallinnollisten tai oikeusviranomaisten, jotka päättävät aloittaa sellaisen luottolaitoksen sivuliikettä koskevat likvidaatiomenettelyt, jonka sääntömääräinen kotipaikka on yhteisön ulkopuolella, on ilmoitettava likvidaatiomenettelyn aloittamisesta ja toimiluvan peruuttamisesta muiden vastaanottavien jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille.

Ilmoituksen antavat sen vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset, joka päätti menettelyn aloittamisesta.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen hallinnollisten tai oikeusviranomaisten on pyrittävä sovittamaan toimintansa yhteen.

Myös selvittäjien on pyrittävä sovittamaan toimintansa yhteen.

IV OSASTO

TERVEHDYTTÄMISTOIMENPITEITÄ JA LIKVIDAATIOMENETTELÄ KOSKEVAT YHTEISET SÄÄNNÖKSET

20 artikla

Vaikutukset tiettyihin sopimuksiin ja oikeuksiin

Tervehdyttämistoimenpiteen tai likvidaatiomenettelyn aloittamisen vaikutukset:

- työsopimuksiin ja työsuhteisiin määräytyvät yksinomaan sen jäsenvaltion lain mukaan, jota sovelletaan kyseiseen työsuhteeseen;
- kiinteän omaisuuden nautinta- tai hankintaoikeutta koskeviin sopimuksiin määräytyvät yksinomaan sen jäsenvaltion lain mukaan, jonka alueella kiinteä omaisuus sijaitsee. Kyseisen lain mukaan määräytyy, onko omaisuus irtainta vai kiinteää;
- sellaista kiinteää omaisuutta, alusta tai ilma-alusta koskeviin oikeuksiin, jotka on merkittävä julkiseen rekisteriin, määräytyvät yksinomaan sen jäsenvaltion lain mukaan, jonka toimivaltaan rekisterin pitäminen kuuluu.

21 artikla

Sivullisen esineoikeudet

1. Tervehdyttämistoimenpiteiden täytäntöönpano tai likvidaatiomenettelyn aloittaminen ei vaikuta velkojan tai sivullisen esineoikeuteen, joka kohdistuu toimenpiteiden täytäntöönpanoon tai menettelyn aloittamisen ajankohtana toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevaan luottolaitoksen omaisuuteen, olipa se aineellista tai aineetonta, irtainta tai kiinteää, ja riippumatta siitä, onko kyseessä tietty omaisuus vai ajallisesti vaihtelevan omaisuuden muodostama kokonaisuus.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja oikeuksia ovat erityisesti:

- oikeus omaisuuden rahaksimuuttoon sekä oikeus saada maksu omaisuudesta tai sen tuotosta, erityisesti pantin tai kiinnityksen perusteella;
- yksinoikeus saatavan perimiseen erityisesti silloin, kun saatava on velan vakuutena tai siirretty vakuustarkoituksessa;
- oikeus vaatia omaisuuden palauttamista ja/tai korvausta siltä, joka hallitsee tai käyttää omaisuutta oikeudenhaltijan tahdon vastaisesti;
- esineoikeudellisesti suojattu oikeus omaisuuden tuottoon.

3. Esineoikeuteen rinnastetaan rekisteriin merkitty, sivullisiin nähden tehokas oikeus saada 1 kohdassa tarkoitettu esineoikeus.

4. Mitä 1 kohdassa säädetään, ei estä vetoamasta oikeustoimen mitättömyyteen tai pätemättömyyteen eikä oikeustoimen peräyttämistä 10 artiklan 2 kohdan 1 alakohdan mukaisesti.

22 artikla

Omistuksenpidätys

1. Omaisuuden ostavaa luottolaitosta koskevien tervehdyttämistoimenpiteiden täytäntöönpano tai likvidaatiomenettelyn aloittaminen ei vaikuta myyjän omistuksenpidätykseen perustuviin oikeuksiin, jos omaisuus tällaisten toimenpiteiden täytäntöönpanon tai menettelyn aloittamisen ajankohtana sijaitsi muussa jäsenvaltiossa kuin toimenpiteiden täytäntöönpanovaltiossa tai menettelyn aloitusvaltiossa.

2. Jos omaisuuden myyvää luottolaitosta koskevat tervehdyttämistoimenpiteet pannaan täytäntöön tai likvidaatiomenettely aloitetaan sen jälkeen, kun omaisuus on toimitettu, toimenpiteen täytäntöönpano tai menettelyn alkaminen ei oikeuta purkamaan kauppaa eikä estä ostajaa saamasta omistusoikeutta kaupan kohteeseen, jos myyty omaisuus toimenpiteiden täytäntöönpanon tai menettelyn aloittamisen ajankohdasta sijaitsi muussa jäsenvaltiossa kuin toimenpiteiden täytäntöönpanovaltiossa tai menettelyn aloitusvaltiossa.

3. Mitä 1 ja 2 kohdassa säädetään, ei estä vetoamasta oikeustoimen mitättömyyteen tai pätemättömyyteen eikä oikeustoimen peräyttämistä 10 artiklan 2 kohdan 1 alakohdan mukaisesti.

23 artikla**Kuittaus**

1. Tervehdyttämistoimenpiteiden täytäntöönpano tai likvidaatiomenettelyn aloittaminen ei vaikuta velkojan oikeuteen vaatia saatavansa kuittamista luottolaitoksen saatavaa vastaan, jos kuittaus sallitaan laissa, jota luottolaitoksen saatavaan sovelletaan.

2. Mitä 1 kohdassa säädetään, ei estä vetoamasta oikeustoimen mitättömyyteen tai pätemättömyyteen eikä oikeustoimen peräyttämistä 10 artiklan 2 kohdan 1 alakohdan mukaisesti.

24 artikla**Sijaintipaikan laki**

Rahoitusvälineitä koskevien omistusoikeuksien tai sellaisia rahoitusvälineitä koskevien muiden oikeuksien käyttäminen, joiden olemassaolo tai siirtäminen perustuu kirjaamiseen jäsenvaltiossa sijaitsevaan tai siellä pidettyyn rekisteriin, jäsenvaltiossa sijaitsevalle tai siellä pidetylle tilille tai jäsenvaltiossa sijaitsevaan tai siellä pidettyyn keskitettyyn säilytysjärjestelmään, määräytyy sen jäsenvaltion lain mukaan, jossa rekisteri, tili tai keskitetty säilytysjärjestelmä, johon kyseiset oikeudet on kirjattu, sijaitsee, tai jossa sitä pidetään.

25 artikla**Nettoutussopimukset**

Nettoutussopimusten oikeusvaikutukset määräytyvät yksinomaan sen lain perusteella, jota kyseisiin sopimuksiin sovelletaan.

26 artikla**Takaisinostosopimukset**

Takaisinostosopimusten oikeusvaikutukset määräytyvät yksinomaan sen lain perusteella, jota kyseisiin sopimuksiin sovelletaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 24 artiklan soveltamista.

27 artikla**Säännelty markkinat**

Säännellyillä markkinoilla tehtyjen liiketoimien oikeusvaikutukset määräytyvät yksinomaan sen lain perusteella, jota kyseisiin liiketoimiin sovelletaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 24 artiklan soveltamista.

28 artikla**Todistus selvittäjien nimeämisestä**

1. Hallinnonhoitajan tai selvittäjän nimeäminen on osoitettava esittämällä oikeaksi todistettu jäljennös alkuperäisestä nimeämisestä, tai muulla kotijäsenvaltion hallinnollisen tai oikeusviranomaisen antamalla todistuksella.

Tästä voidaan vaatia käännös sen jäsenvaltion viralliselle kielelle, jossa hallinnonhoitaja tai selvittäjä aikoo toimia, tai jollekin sen virallisista kielistä. Laillistamista tai muuta vastaavanlaista muodollisuutta ei vaadita.

2. Hallinnonhoitajat ja selvittäjät voivat käyttää kaikkien jäsenvaltioiden alueella kaikkia niitä toimivaltuuksia, joita he voivat käyttää kotijäsenvaltion alueella. Lisäksi he voivat nimetä henkilöitä, jotka tervehdyttämistoimenpiteen tai likvidaatiomenettelyn kuluessa avustavat tai tarvittaessa edustavat heitä etenkin vastaanottavissa jäsenvaltioissa ja erityisesti velkojen vastaanottavassa jäsenvaltiossa mahdollisesti kohtaamien ongelmien ratkaisemisen helpottamiseksi.

3. Käyttäessään toimivaltuuksiaan hallinnonhoitajan tai selvittäjän on noudatettava sen jäsenvaltion lakia, jossa hän aikoo toimia, erityisesti omaisuuden rahaksi muuttamista koskevien menettelyjen ja työntekijöille tiedottamisen osalta. Näihin toimivaltuuksiin ei voi sisältyä pakkokeinojen käyttöä eikä oikeutta ratkaista oikeudellisia riitoja tai erimielisyyksiä.

29 artikla**Julkiseen rekisteriin merkitseminen**

1. Hallinnonhoitaja, selvittäjä tai kotijäsenvaltion hallinnollinen tai oikeusviranomainen voi vaatia, että tervehdyttämistoimenpiteestä tai likvidaatiomenettelyn aloittamispäätöksestä on tehtävä merkintä kiinteistörekisteriin, kaupparekisteriin ja muuhun toisessa jäsenvaltiossa pidettävään julkiseen rekisteriin.

Jäsenvaltio voi kuitenkin säätää rekisteriin merkitsemisen pakolliseksi. Siinä tapauksessa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun henkilön tai viranomaisen on kaikin tavoin huolehdittava rekisteriin merkitsemisestä.

2. Rekisteriin merkitsemisestä aiheutuneita kustannuksia pidetään menettelyihin liittyvinä kuluina.

30 artikla**Velkoja vahingoittavat oikeustoimet**

1. Mitä 10 artiklassa säädetään, ei sovelleta kaikkia velkoja vahingoittavien oikeustointen mitättömyyttä, pätemättömyyttä tai peräyttymistä koskevien sääntöjen osalta, jos se, joka on saanut etua tällaisesta oikeustoimesta osoittaa, että:

- kaikkia velkoja vahingoittavaan oikeustoimeen sovelletaan muun jäsenvaltion kuin kotijäsenvaltion lakia, ja että
- tämän lain mukaan ei ole mitään keinoa riitauttaa kyseistä oikeustointa.

2. 3 artiklan 2 kohtaa ei sovelleta tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, jos oikeusviranomaisen päättämässä tervehdyttämistoimenpiteessä määrätään ennen toimenpiteen toteuttamista toteutettujen, kaikkia velkoja vahingoittavien oikeustointen mitättömyyttä, pätemättömyyttä tai peräyttymistä koskevista säännöistä.

31 artikla

Sivullisten suojaaminen

Jos luottolaitos tervehdyttämistoimenpiteiden toteuttamisesta päättämisen tai likvidaatiomenettelyn aloittamisen jälkeen luovuttaa vastiketta vastaan

- kiinteää omaisuutta,
- julkiseen rekisteriin merkittävän aluksen tai ilma-aluksen tai
- rahoitusvälineitä tai sellaisia rahoitusvälineitä koskevia oikeuksia, joiden olemassaolo tai siirtäminen edellyttää kirjaamista jäsenvaltiossa sijaitsevaan tai siellä pidettävään rekisteriin, jäsenvaltiossa sijaitsevalle tai siellä pidettävälle tilille tai jäsenvaltiossa sijaitsevaan tai siellä pidettävään keskitettyyn säilytysjärjestelmään,

tällaisen oikeustoimen pätevyys määräytyy sen jäsenvaltion lain mukaan, jonka alueella kiinteä omaisuus sijaitsee tai jonka valvonnassa rekisteriä, tiliä tai säilytysjärjestelmää pidetään.

32 artikla

Vireillä olevat oikeudenkäynnit

Tervehdyttämistoimenpiteiden tai likvidaatiomenettelyn vaikutukset luottolaitoksen vallinnasta erotettua omaisuutta tai oikeutta koskevaan vireillä olevaan oikeudenkäyntiin määräytyvät yksinomaan sen jäsenvaltion lain mukaan, jossa oikeudenkäynti on vireillä.

33 artikla

Salassapitovelvollisuus

Kaikkia 4, 5, 8, 9, 11 ja 19 artiklassa säädettyssä tiedonanto- tai kuulemismenettelyssä tietoja vastaanottavia tai antavia henkilöitä koskee salassapitovelvollisuus direktiivin 2000/12/EY 30 artiklassa säädettyjen sääntöjen ja edellytysten mukaisesti, lukuun ottamatta oikeusviranomaisia, joihin sovelletaan voimassa olevia kansallisia säännöksiä.

V OSASTO

LOPPUSÄÄNNÖKSET

34 artikla

Täytäntöönpano

1. Jäsenvaltioiden on saatettava voimaan tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset 5 päivänä toukokuuta 2004. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Tämän direktiivin mukaisesti annettuja kansallisia säännöksiä sovelletaan ainoastaan niihin tervehdyttämistoimenpiteisiin tai likvidaatiomenettelyihin, jotka toteutetaan tai aloitetaan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun päivämäärän jälkeen. Ennen kyseistä päivää toteutettuihin toimenpiteisiin ja aloitettuihin menettelyihin sovelletaan edelleen sitä lainsäädäntöä, jota niihin sovellettiin toteuttamis- tai aloittamishetkellä.

2. Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä viittaus tähän direktiiviin, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettua kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säädökset kirjallisina komissiolle.

35 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

36 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Luxemburgissa 4 päivänä huhtikuuta 2001.

Euroopan parlamentin puolesta

Neuvoston puolesta

Puhemies

Puheenjohtaja

N. FONTAINE

B. ROSENGREN

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

NEUVOSTO

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

tehty 9 päivänä huhtikuuta 2001,

energia-alan kansainvälisen yhteistyön edistämistä koskevan monivuotisen ohjelman (1998—2002) mukaisiin toimiin ja toimenpiteisiin sovellettavien uusien suuntaviivojen vahvistamisesta osana energia-alan toimia koskevaa monivuotista puiteohjelmaa (1998—2002) ja siihen liittyviä toimenpiteitä

(2001/353/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon energia-alan toimia koskevasta monivuotisesta puiteohjelmasta (1998—2002) ja siihen liittyvistä toimenpiteistä 14 päivänä joulukuuta 1998 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/21/EY, Euratom ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 4 artiklan,

ottaa huomioon energia-alan kansainvälisen yhteistyön edistämistä koskevasta monivuotisesta ohjelmasta (1998—2002) 14 päivänä joulukuuta 1998 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/23/EY ⁽²⁾, jäljempänä 'synergia-ohjelma',

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Synergia-ohjelman täytäntöönpanoa on sen tehostamisen vuoksi mukautettava erityisesti ohjelmien ja hankkeiden hallintoon liittyvien tehtävien osalta.
- (2) Synergia-ohjelmaa on toteutettu tekemällä merkittävä määrä pieniä ja laajalle maantieteelliselle alueelle hajautuneita sopimuksia, kuten viimeisimmässä arviointikertomuksessa todetaan.
- (3) Synergia-ohjelma kuuluu niihin ohjelmiin, joihin on osoitettu melko vähän rahoitusta ohjelman laajaan toiminta-alaan nähden. Ohjelman toteuttamisessa on näin ollen keskityttävä tiettyihin painopistealueisiin, ja lisäksi on vähennettävä ohjelmassa käsiteltyjen sopimusten lukumäärää ja kasvatettava niiden keskimääräistä kokoa, jotta komission toiminnan uudistamiselle asetetut tavoitteet voidaan saavuttaa ohjelmien hallinnon osalta.

(4) Komissio on esittänyt Synergia-ohjelmaan liittyviin toimiin ja toimenpiteisiin sovellettavia uusia suuntaviivoja, mutta puiteohjelmakomitea ei hyväksynyt niitä.

(5) Tämä päätös ei vaikuta nykyiseen energia-alan puiteohjelmaan (1998—2002) kuuluvia muita ohjelmia koskeviin päätöksiin eikä tulevaan ehdotukseen monivuotiseksi puiteohjelmaksi.

(6) Suuntaviivat eivät vaikuta päätöksen 1999/23/EY 5 artiklassa tarkoitettuun toimintaohjelmaan eivätkä kyseisen päätöksen liitteenä olevaan viitteelliseen ohjelmaan,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

Ainoa artikla

Neuvosto hyväksyy Synergia-ohjelman tämän päätöksen liitteenä olevat uudet suuntaviivat, jotka eivät vaikuta päätöksen 1999/23/EY 5 artiklassa tarkoitettuun toimintaohjelmaan eivätkä sen liitteenä olevaan viitteelliseen ohjelmaan.

Tehty Luxemburgissa 9 päivänä huhtikuuta 2001.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

A. LINDH

⁽¹⁾ EYVL L 7, 13.1.1999, s. 16.

⁽²⁾ EYVL L 7, 13.1.1999, s. 23.

LIITE

SYNERGIA-OHJELMAN UUDET SUUNTAVIIVAT

Synergia-ohjelman toteuttamiseen suunnitellaan ⁽¹⁾ muutoksia, jotka kohdistuvat etenkin ohjelmien ja hankkeiden hallintoon liittyviin täytäntöönpanotoimiin ja joilla pyritään mukauttamaan toimia ja voimavaroja painopisteisiin.

Synergia-ohjelmalle on osoitettu varsin rajallisesti rahoitusta sen laajaan toiminta-alaan nähden. Mahdollisuus keskittyä ohjelman toteuttamisessa entistä enemmän joihinkin painopisteisiin on jo aiemmin otettu useasti esiin erityisesti energia-alan puiteohjelmaa käsittelevän komitean kokouksissa. Synergia-ohjelman näkyvyyden parantamiseksi suhteessa muihin kansainvälisiin energia-alan yhteistyötoimiin, joita toteutetaan muissa komission hallinnoimissa ulkosuhteisiin liittyvissä ohjelmissa, on tärkeää korostaa sen erityispiirteitä ja tuoda näin esiin Synergia-ohjelman tehtävä energia-alan puiteohjelman ulkoisena ulottuvuutena.

Tästä syystä neuvosto vahvistaa toimenpiteet, joiden tarkoituksena on

- keskittää Synergia-ohjelma tiettyihin toimiin,
- muuttaa ohjelman hallintoa.

Samalla kun toimitaan energia-alan kansainvälisen yhteistyön edistämistä koskevasta monivuotisesta ohjelmasta (1998—2002) tehdyn päätöksen 1999/23/EY puitteissa, mikä käsittää sen 5 artiklassa tarkoitetun toimintaohjelman sekä sen liitteessä esitetyn viitteellisen ohjelman, ohjelman toteuttamisessa keskitytään toimintaan seuraavilla kahdella alueella:

- energiansaannin varmuus,
- Kioton pöytäkirjan täytäntöönpanoon osallistuminen.

Lisäksi tehtävänä on keskittää toimintaa siten, että käytettävissä oleviin henkilöstöresursseihin ja rahoitukseen perustuva järkevä hallinto on mahdollista.

I Toimien keskittäminen

Energiansaannin varmuus on yksi energia-alan keskeisistä tavoitteista EU:ssa. Kestävä kehitys ja Kioton pöytäkirjan yhteydessä EU:n tekemät sitoumukset ovat energiansaannin varmuuden kannalta tärkeitä ympäristökysymyksiä. Synergia-ohjelmassa noudatettavassa strategiassa on otettava huomioon myös kansainväliseen yhteistyöhön liittyvät näkökohdat, jotka esitetään komission neuvostolle ja Euroopan parlamentille antamassa tiedonannossa "EU:n politiikka ja toimenpiteet kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi: kohti eurooppalaista ilmastomuutosohjelmaa (ECCP)" (KOM(2000) 88).

Synergia-ohjelmassa keskitytään EU:n energiansaannin varmuuden parantamiseen sekä Kioton joustomekanismien soveltamiseen. Nämä ovat Synergia-ohjelman pääasiallisia toimia, ja niiden avulla se voidaan erottaa selvästi muista yhteisön ohjelmista, joihin saattaa myös liittyä energia-alan kansainvälistä yhteistyötä.

A Energiansaannin varmuuden tavoite

Energiansaannin turvaamisen merkitystä korostetaan komission vihreässä kirjassa "Energiahuoltostrategia Euroopalle".

Kyse ei ole Synergia-ohjelman suuntaamisesta uudelleen, vaan pikemminkin sen keskittämisestä aiempaa enemmän yhteen niistä tavoitteista, jotka on määriteltä päätöksessä 1999/23/EY. Tarkemmin sanottuna ohjelmasta rahoitetaan tässä yhteydessä toimia, jotka edistävät yhden tai useamman seuraavassa luetellun tavoitteen saavuttamista:

- EU:n energiansaannin edellytysten ja tulevaisuuden näkymien analysointi, erityisesti tutkimalla tuottajamaiden tuotantonäkymiä ja Eurooppaan suuntautuvan viennin näkymiä,
- Euroopan unionin, tuottajamaiden yleensä, tärkeimpien Eurooppaan energiaa vievien maiden sekä kansainvälisten järjestöjen välisen vuoropuhelun edistäminen: työryhmien perustaminen ja kokousten tai koulutustoitteiden rahoittaminen,
- sellaisen energiapolitiikan tukeminen tuottaja- tai kauttakulkumaissa, joka mahdollistaa tuotannon optimoinnin tai niiden liittymisen kansainvälisiin jakeluverkkoihin, sekä vapaan pääsyn takaaminen energian tuotanto- ja siirtoinfrastruktuureihin erityisesti markkinoiden vapauttamista edistävän lainsäädännön antamisen kautta,
- tuotantoon ja kauttakuljetuksiin tehtävien investointien analysointi EU:n energiansaannille tärkeillä alueilla: tekniseen toteutettavuuteen sekä taloudellisiin, ympäristö- ja rahoitusnäkökohtiin liittyvät tutkimukset, tämän tyyppisiä investointeja koskevat seminaarit ja konferenssit jne.

⁽¹⁾ Tätä varten komissio on ehdottanut 400 000 euron kynnysarvoa.

Synergia-ohjelmaa käytetään käynnissä olevaa laajentamista varten myös hankkeisiin, joilla tuetaan hakijamaiden energiansaannin varmuuden parantamista Save- ja Altener-ohjelmiin sisältyvien toimien lisäksi. Esimerkkeinä näistä hankkeista voidaan mainita seuraavat:

- eri energianlähteiden, mukaan luettuna tuontienergia, osuuden analysointi hakijavaltion energiataseessa,
- yhteisön ulkopuolisten maiden ja hakijamaiden välisen alueellisen kaupan edistäminen.

B Osallistuminen Kioton pöytäkirjan toteuttamiseen

Tämä on uusi toiminta-alue, joka pohjautuu tiedonantoon KOM(2000) 88 sekä sopimuspuolten kuudennen konferenssin käynnissä olevaan työhön.

Tässä yhteydessä ohjelmasta rahoitetaan toimia, jotka edistävät joustomekanismien kehittämistä, joissa yhteisön ulkopuoliset maat voivat toteuttaa toimia seuraavilla aloilla:

- Kioton energia-alan mekanismien toteuttamiseen liittyvien toimintaedellytysten kehittäminen sekä yhteisymmärryksen lisääminen,
- energiatehokkuus, esimerkiksi lämmön- ja energian yhteistuotannon edistäminen, sekä olemassa olevien laitosten tarkastukset,
- rahoitusmekanismien kehittäminen puhtaaseen teknologiaan suuntautuville investoinneille,
- uusiutuvien energianlähteiden edistäminen painottaen erityisesti energialähteitä, joiden avulla on paremmat mahdollisuudet myötävaikuttaa Kioton pöytäkirjassa asetettujen tavoitteiden saavuttamiseen,
- kotitalouksien energiankäytön optimointi maaseutu- ja kaupunkialueilla (teknologian siirto ja valmiuksien luominen),
- puhtaan hiiliteknologian edistäminen.

II Ohjelman hallinnon parantaminen

Arviointiperusteiden ja kelpoisuuden määrittäminen

1. a) Voimavarojen tehokkaamman käytön vuoksi Synergia-ohjelman nojalla toteutettavissa toimita keskitytään rajalliseen määrään hankkeita, jotka voivat kattaa samalla kertaa useita maita tai alueita tai joissa toimille vahvistetaan kaksivuotinen kehys.
b) Tärkeänä pidetään edistymisen ja saavutettujen tulosten seurantaä sekä voimavarojen hallinnoinnin laatua ja rahoitettujen hankkeiden tehokkuutta.
2. Ehdotuksissa on oltava mukana vähintään kaksi osallistujaa vähintään kahdesta yhteisön jäsenvaltiosta ("EY:n osallistujat") sekä yksi osallistuja jostain yhteisön ulkopuolisesta maasta, jotta hyöty olisi mahdollisimman suuri. Tässä yhteydessä kansainvälisiä järjestöjä (kuten IEA, energiaperuskirjan sihteeristö jne.) on pidettävä EY:n osallistujina, jos jäsenvaltiot tai komissio ovat niiden jäseniä.
3. Pääasiallinen arviointiperuste on se, että hankkeet edistävät energiansaannin varmuutta tai Kioton pöytäkirjan mukaisia joustomekanismeja.
4. Muut yleiset perusteet ovat kustannustehokkuus, esitetyn työohjelman taso, osallistujien valmiudet noudattaa tätä työohjelmaa sekä myönnetyn yhteisrahoituksen laatu.
5. Synergia-ohjelmasta myönnettävän rahoituksen hankekohtainen määrä ei yleensä saisi olla alle 250 000 euroa.
6. Synergia-ohjelmasta voidaan kuitenkin rahoittaa tämän määrän alle jääviä erityisen korkeatasoisia hankkeita, jotka ovat ohjelman kannalta hyödyllisiä ja jotka täyttävät 3 ja 4 kohdassa esitetyt vaatimukset, kuten hankkeet, joilla edistetään sellaisten aiheellisten energiapolitiikkojen ja toimenpiteiden kehittelyä, joilla pyritään ohjelman tavoitteiden saavuttamiseen.
7. Mahdollinen hankkeiden yhdistäminen (ryhmittely) pitäisi tapahtua koordinaattorin johdolla. Aloite tällaisesta ryhmittelystä pitäisi tavallisesti tulla hankkeen hakijalta. Arvioitaessa tällöin rahoituksen määrää on otettava huomioon yhdistettyjen hankkeiden kokonaismäärä.
8. Yhteisön myöntämä yhteisrahoitus Synergia-ohjelmasta ei saa yleensä ylittää 50:tä prosenttia.

Arvioinnin suorittaa komissio päätöksen 1999/23/EY 3 artiklan mukaisesti ehdotuspyynnössä määriteltyjen arviointiperusteiden pohjalta, jotka määritellään päätöksen 1999/21/EY, Euratom 4 artiklassa tarkoitetun komitean avustuksella.

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 20 päivänä maaliskuuta 2001,
EY:n perustamissopimuksen 82 artiklan soveltamisesta
(Asia COMP/35.141 — Deutsche Post AG)
(tiedoksiannettu numerolla K(2001) 728)
(Ainoastaan saksankielinen teksti on todistusvoimainen)
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2001/354/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon 6 päivänä helmikuuta 1962 annetun neuvoston asetuksen N:o 17, perustamissopimuksen 85 ja 86 artiklan ensimmäisen täytäntöönpanoasetuksen⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston asetuksella (EY) N:o 1216/1999⁽²⁾, ja erityisesti sen 3 artiklan ja 15 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon United Parcel Servicen 7 päivänä heinäkuuta 1994 tekemän kantelun, jossa Deutsche Post AG:n väitetään rikkovan EY:n perustamissopimuksen 82 artiklaa ja komissiota vaaditaan lopettamaan rikkominen,

ottaa huomioon tätä asiaa koskevan menettelyn aloittamisesta 7 päivänä elokuuta 2000 tehdyn komission päätöksen,

ottaa huomioon 7 päivänä elokuuta 2000 aloitetun menettelyn laajentamisesta 4 päivänä lokakuuta 2000 tehdyn komission päätöksen,

on kuullut asianomaisia yrityksiä asetuksen N:o 17 19 artiklan 1 kohdan ja kuulemisesta tietyissä EY:n perustamissopimuksen 85 ja 86 artiklan mukaisissa menettelyissä 22 päivänä joulukuuta 1998 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2842/98⁽³⁾ mukaisesti,

on kuullut kilpailunrajoituksia ja määräävää markkina-asemaa käsittelevää neuvoa-antavaa komiteaa, sekä katsoo seuraavaa:

I TOSISEIKAT

A KANTELIJA

- (1) Kantelija on yksityisomistuksessa oleva yhdysvaltalainen yritys United Parcel Service (jäljempänä 'UPS'), jonka kotipaikka on Yhdysvaltojen Georgian osavaltiossa sijaitseva Atlanta. UPS on yksi Deutsche Post AG:n merkittävistä kilpailijoista yritysasiakkaiden välisten pakettilähetysten eli niin sanotun Business-to-Business-liiketoiminnan (B-to-B) alalla. Lisäksi UPS on ilmoittanut tarjoavansa pienessä mittakaavassa pakettipalvelua myös postimyyniyrityksille, niin sanottu Business-to-Consumer-liiketoiminta (B-to-C).

⁽¹⁾ EYVL 13, 21.2.1962 s. 204/62 (suomenk. erityispainos 1994, alue 8, nide 1, s. 8).

⁽²⁾ EYVL L 148, 15.6.1999, s. 5.

⁽³⁾ EYVL L 354, 30.12.1998, s. 18.

B KANTELUN KOHTEENA OLEVA YRITYS

- (2) Deutsche Post AG (jäljempänä 'DPAG') on vuonna 1995 Deutsche Bundespost Postdienst-yksiköstä (jäljempänä 'DBP') syntynyt osakeyhtiö. DBP puolestaan oli perustettu 1 päivänä heinäkuuta 1989 voimaan tulleella Postverfassungsgesetz-lailla (PostVerfG) entisen Deutsche Bundespostin (jäljempänä 'BP') postipalveluista vastaavaksi yksiköksi. Ennen 1 päivää heinäkuuta 1989 BP vastasi postipalvelujen tarjoamisesta DPAG:stä, DBP:stä ja BP:stä käytetään jäljempänä yhteisnimitystä DPAG. DPAG:n päätoiminta liittyy kirjelähetysiin. DPAG:llä on laissa säädetty yksinoikeus enintään 200 grammaa painavien kirjeiden välittämiseen (varattu ala). ⁽⁴⁾ Vuonna 1998 DPAG:n liikevaihto varatulla alalla oli [...] ^(*) miljardia Saksan markkaa eli noin [...] prosenttia DPAG:n 28,6 miljardin Saksan markan kokonaisliikevaihdosta. DPAG:n toimittamasta vuotuisia menoja ja tuloja koskevasta laskelmasta ilmenee, että varattu ala on tuottanut voittoa vähintään vuodesta [...] ⁽⁵⁾.

Taulukko 1

DPAG:n tulot ja menot varatulla alalla vuosina 1990—1999

(milj. DEM)									
Vuosi	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998
Tulot	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Menot	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Voitto	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]

C KANTELU

- (3) Vuonna 1994 tehdyssä asetuksen N:o 17 3 artiklan mukaisessa kantelussaan UPS väitti, että DPAG käyttää kannattavasta kirjemonopolista saamia tuloja rahoittaakseen pakettipalvelujen myynnin yrityksille kustannukset alittavaan hintaan. Ilman "ristiintukemista" varatulta alalta DPAG ei olisi pystynyt rahoittamaan pitkäaikaisia tappioita pakettipalveluista, joita tarjotaan kilpailuympäristössä. Tämän vuoksi kantelija vaatii kustannukset alittavaan hintaan tapahtuvan myynnin kieltämistä sekä varatun alan rakenteellista erottamista niiden pakettipalvelujen alasta, joita ei ole varattu. Muussa tapauksessa tehokasaan yritys ei pystyisi vastaamaan hintapaineeseen, jota DPAG aiheuttaa kilpailuympäristössä tarjottavien pakettipalvelujen alalla.

D POSTIMYYNTIYRITYKSILLE TARJOTTAVAT PAKETTIPALVELUT

- (4) Tämä päätös koskee jäljempänä kuvailtuja DPAG:n myöntämiä alennuksia ja hinnoittelua postimyyntiyrityksille tarjottavien pakettipalvelujen alalla Saksassa. Pakettipalvelut eivät ole Saksassa varattuja, eivät myöskään postimyyntiyrityksille tarjottavat palvelut. Suunnilleen vuodesta 1976 kilpailijat ovat tarjonneet Saksassa yrityksille pakettipalveluja pääasiassa B-to-B-liiketoiminnan alalla. Postimyyntiyrityksille tarjottavat pakettipalvelut muodostavat DPAG:n ehdottomasti merkittävimmän asiakasryhmän pakettipalvelujen alalla ⁽⁶⁾.

E 'RISTIINTUKEMISEN' TALOUDELLINEN KÄSITE

- (5) Kantelija syyttää DPAG:tä ennen kaikkea siitä, että se tarjoaa pakettipalveluja yrityksille kustannukset alittavilla hinnoilla syrjäyttääkseen kilpailijat alalta. Syntyvät tappiot DPAG kattaa kantelijan mukaan varatulta alalta saaduilla voitoilla. Näin ollen DPAG tukee yrityksille tarjottavia pakettipalveluja varatuilla kirjepalveluilla, mikä estää kilpailua.

⁽⁴⁾ Ks. postilain 51 §: "Bis zum 31. Dezember 2002 steht der Deutschen Post AG das ausschließliche Recht zu, Briefsendungen und adressierte Kataloge, deren Einzelgewicht weniger als 200 g und deren Einzelpreis bis zum Fünffachen des am 31. Dezember 1997 geltenden Preises für entsprechende Postsendung der untersten Gewichtsklasse beträgt, gewerbsmäßig zu befördern (gesetzliche Exklusivlizenz)." (Deutsche Post AG:llä on 31 päivään joulukuuta 2002 yksinoikeus kuljettaa kirjeitä ja osoitteellisia luetteloja, joiden yksikköpaino on alle 200 g ja yksikköhinta enintään viisinkertainen verrattuna vastaavien alimman painoluokan postilähetysten hintaan (laissa säädetty yksinoikeudellinen toimilupa).

^(*) Liikesalaisuus.

⁽⁵⁾ Ks. 23 päivänä joulukuuta 1999 päiväty DPAG:n kirje, liite 1.

⁽⁶⁾ Ks. 6 päivänä joulukuuta 1999 päiväty DPAG:n kirjeen liite 2.

Merkitykselliset kustannuskäsitteet

- (6) Taloudelliselta kannalta tarkasteltuna on kyse ristiintukemisesta, kun yhtäältä yhdestä palvelusta saatavat tulot eivät riitä kattamaan kyseisestä palvelusta aiheutuvia erityisiä lisäkustannuksia (incremental costs) ⁽⁷⁾ ja toisaalta on olemassa palvelu tai kokonainen liiketoiminta-ala, jonka tulot ylittävät omat kustannukset. Ristiintukemisen lähteen tunnistaa omat kustannukset ylittävistä tuloista ja sen kohteen palvelukohtaiset lisäkustannukset alittavista tuloista. Nyt käsiteltävänä olevassa asiassa varattu ala on jatkuva rahoituslähde, sillä DPAG:n taulukossa 1 esittämät luvut osoittavat, että varatulla alalla saadut tulot ylittävät alan omat kustannukset ⁽⁸⁾.
- (7) Tutkittaessa sitä, katetaanko postimyyntiyrityksille tarjottavista pakettipalveluista aiheutuvat palvelukohtaiset lisäkustannukset, on erotettava toisistaan palvelukohtaiset kustannukset, jotka liittyvät pelkästään kyseisen palvelun tarjoamiseen, ja yhteiset kiinteät kustannukset, jotka eivät johdu pelkästään kyseisestä palvelusta.

DPAG:n julkisen palvelun tehtävän vaikutus

- (8) Kun selvitetään yhteisten kiinteiden kustannusten osuutta, on otettava huomioon, että DPAG:llä on lakisääteisen tehtävänsä vuoksi oltava varakapasiteettia, joka riittää aina myös yleisöpalvelun kysyntähuippujen tyydyttämiseen laissa säädettyjen laatukriteereiden mukaisesti ⁽⁹⁾. Vaikka DPAG ei tarjoaisikaan pakettipalveluja postimyyntiyrityksille, olisi sen velvollisuutena toimittaa kyseisten asiakkaiden postikonttoriin jättämät paketit ja luettelot määräajassa. Tämä johtuu yleisestä sopimuspakosta, jonka mukaan potentiaalisella postipalvelujen käyttäjällä on oikeus vaatia DPAG:ltä postikonttoreissa yksikköhintaan pakettipalveluja, joiden laatu vastaa laissa säädettyä tasoa. Luopuessaan tietystä pakettipalvelusta DPAG ei pysty vähentämään henkilöstö- ja materiaalikustannuksia suhteessa tähän toimitusmäärän vähentymiseen toisin kuin yksityiset yritykset kuten UPS. Myös kyseisestä pakettipalvelusta luovuttaessa on säilytettävä varakapasiteettina henkilöstö- ja aineellisia resursseja niin paljon, että ne riittävät yleisöpalvelun hoitamiseen laissa säädetyn laatustandardin mukaisesti (koko valtakunnan alueella 80 prosenttia lähetyksistä toimitettava perille kahden arkipäivän kuluessa). Tästä velvollisuudesta pitää yllä varakapasiteettia käytetään taloustieteessä käsitettä carrier of last resort ⁽¹⁰⁾.
- (9) Jos DPAG ylläpitää infrastruktuuria julkisen palvelun tehtävänsä varten, on yhteiset ylläpitokustannukset ja yksittäisten palvelujen palvelukohtaiset lisäkustannukset erotettava toisistaan seuraavalla tavalla:

— Ylläpitokustannuksia syntyy tarjotuista palveluista ja käsitellyistä pakettimääristä riippumatta pelkästään kapasiteetin ylläpidosta, jonka ansiosta kuka tahansa voi jättää paketteja postin kuljetettavaksi vakiopalvelun kautta. Kustannukset, joita syntyy lakisääteisestä velvollisuudesta ylläpitää kaikille yksikköhintaan tarjottavaa kuljetusvaihtoehtoa, nostavat carrier of

⁽⁷⁾ Palvelukohtaiset lisäkustannukset (incremental costs) käsittävät ainoastaan kustannukset, joita syntyy pelkästään tietyistä yksittäisestä pakettipalvelusta. Niihin eivät sisälly sellaiset kiinteät kustannukset, jotka eivät liity pelkästään tiettyyn yksittäiseen palveluun (yhteiset kiinteät kustannukset). Yhteiset kiinteät kustannukset eivät liity palvelukohtaisesti tiettyyn pakettipalveluun ja jäävät pois vasta yrityksen lopettaessa kaikki palvelunsa.

⁽⁸⁾ Tämä tarkoittaa sitä, että varatun alan kokonaistulot ylittävät alalla syntyvät kokonaiskustannukset. Tulot eivät siis ylitä pelkästään tuotekohtaisia lisäkustannuksia, vaan myös yhteiset kiinteät kustannukset.

⁽⁹⁾ Yleispostipalveluja koskevan asetuksen (Post- Universalienleistungsverordnung, PUDLV) 1 §:n 1 momentin 2 kohdan mukaan DPAG:n velvollisuutena on yleisen sopimuspakon vuoksi toimittaa paketit tietyssä määräajassa (PUDLV:n 3 §:n 2 momentti: vähintään 80 prosenttia paketeista on toimitettava kahden arkipäivän kuluessa). Ennen kuin PUDLV tuli takautuvasti voimaan 1 päivänä tammikuuta 1998, yleisestä sopimuspakosta säädettiin 28 päivänä kesäkuuta 1969 annetun postilaitosta koskevan lain (PostG) 8 §:ssä. Kyseisen pykälän mukaan jokaisella oli oikeus käyttää postilaitoksen palveluja. Postilaitoksen palvelujen käyttöä koskevista ehdoista säädettiin asetuksilla. Ennen PUDLV:n voimaantuloa toimitusmääräajasta säädettiin postiasiakkaiden suojasta annetun asetuksen (Post- Kundenschutzverordnung) 20 §:n 3 momentissa (BGBl. 1995 I, s. 2016). (80 prosenttia toisena arkipäivänä siitä arkipäivästä, jolloin paketti jätettiin toimitettavaksi.)

⁽¹⁰⁾ Ks. erityisesti William J. Baumol ja J. Gregory Sidak, "Toward Competition in Local Telephony" (MIT Press 1994), s. 108–109.

last resort -yrityksen yhteisten kiinteiden kustannusten osuutta verrattuna yrityksiin, joilla ei ole palvelutehtävää. Toisin kuin niille yrityksille, jotka voivat vapaasti määrätä palveluvalikoimastaan, carrier of last resort -yritykselle syntyy ylläpitokustannuksia myös silloin, kun yleisöpalvelun ulkopuolisista pakettipalveluista luovutaan. Näin ollen ylläpitokustannukset eivät ole palvelukohtaisia kustannuksia ja luokitellaan DPAG:n yhteisiksi kiinteiksi kustannuksiksi. ⁽¹¹⁾ Yhteiset kiinteät kustannukset jäävät pois ainoastaan silloin, kun julkisen palvelun tehtävä jää kokonaan pois.

- Sitä vastoin palvelukohtaisia lisäkustannuksia syntyy ainoastaan suoritettaessa yleisöpalvelun ulkopuolista palvelua. Nämä määrästä riippuvat lisäkustannukset, joita syntyy pelkästään tietystä palvelusta, jäävät pois kyseisestä palvelusta luovuttaessa.

- (10) Välttääkseen postimyyntiyrityksille tarjottavien pakettipalvelujen tukemisen varattulta alalta (saaduilla tuloilla DPAG:n on saatava näistä pakettipalveluista tuloja, jotka kattavat vähintään palvelukohtaiset lisäkustannukset. Palvelukohtaisten lisäkustannusten kattamiseen varautuminen mahdollistaa myös niiden lisäkustannusten asianmukaisen huomioon ottamisen, joita DPAG:lle aiheutuu julkisen palvelun tehtävän edellyttämästä verkostokapasiteetin ylläpidosta ⁽¹²⁾. DPAG:n toiminnassa postimyyntiyrityksille tarjottavien pakettipalvelujen alalla edellytetään ainoastaan palvelukohtaisten lisäkustannusten kattamista, jotta verkoston ylläpitokustannukset voitaisiin käsitellä erityisinä lisäkustannuksina. Näin tätä toimintaa ei rasiteta yleisillä verkoston ylläpitokustannuksilla, joita DPAG:lle aiheutuu julkisen palvelun tehtävästä ⁽¹³⁾).

Postimyyntiyrityksille tarjottavien pakettipalvelujen palvelukohtaisten kustannusten laskenta

- (11) DPAG tarjoaa pakettipalveluja postimyyntiyrityksille ⁽¹⁴⁾ 33 lajittelukeskuksen ja 476 jakelutoimipaikan avulla. DPAG käyttää tästä paketti-infrastruktuurista yhteisnimitystä "Sparte Frachtpost" (pakettipalvelut). Pakettipalveluinfrastuktuuria käytetään myös DPAG:n yritysasiakkaille tarjoamissa muissa pakettipalveluissa, erityisesti B-to-B -liiketoiminnassa. Infrastruktuuria käytetään lisäksi yksityisasiakkaiden välisissä pakettilähetyksissä (niin sanottu Private-to-Private- eli P-to-P-liiketoiminta eli "yleisöpalvelun kautta lähetetyt paketit") ja postimyyntiyrityksille palautuslähetyksissä (niin sanottu P-to-B-liiketoiminta) ⁽¹⁵⁾. Postimyyntiyrityksille tarjottavien pakettipalvelujen osuus yrityksille tarjottavien pakettipalvelujen lähetysmäärästä on 71 prosenttia vuodessa ⁽¹⁶⁾. Varattujen kirjepalvelujen alalla käytetään pääasiassa eri infrastruktuuria. Ainoan poikkeuksen muodostaa yhteisjakelu ⁽¹⁷⁾. Postimyyntiyrityksille tarjottavat pakettipalvelut sisältävät seuraavat käsittelyvaiheet ⁽¹⁸⁾:

⁽¹¹⁾ Ks. erityisesti William J. Baumol ja J. Gregory Sidak, "Toward Competition in Local Telephony" (MIT Press 1994), s. 108—109: "These obligations are appropriately treated as sources of common fixed costs for the Firm..."

⁽¹²⁾ DPAG viittaa toistuvasti näihin lisäkustannuksiin, ns. yleisöpalvelusta aiheutuviin rasitteisiin. Esimerkiksi 5 päivänä toukokuuta 1997 ja 6 päivänä lokakuuta 2000 päivättyssä kirjeessä, s. 4—5 ja s. 8—10.

⁽¹³⁾ Niin sanottu yleisöpalvelusta aiheutuvat rasitteet (kattava konttoriverkosto, valtakunnallinen jakelu yhtenäisillä hinnoilla) otettaisiin huomioon yrityksille tarjottavien pakettipalvelujen kohdalla ainoastaan kaikki kustannukset kattavassa laskelmassa. Ks. 6 päivänä lokakuuta 2000 päivätty DPAG:n kirje, s. 4 ja 5 sekä 8—11. Edellyttämällä vähintään palvelukohtaisten lisäkustannusten kattamista vältetään julkisen palvelun tehtävästä aiheutuvien kustannusten osittaiselta kohdistamiselta yleisöpalvelun ulkopuolisille pakettipalveluille.

⁽¹⁴⁾ Postimyyntiyrityksille tarjottavat pakettipalvelut koostuvat pääasiassa postipaketeista ja luetteloista.

⁽¹⁵⁾ Huhtikuun 7 päivänä 2000 päivätty DPAG:n kirje, s. 3, joulukuun 6 päivänä 1999 päivätty DPAG:n kirje, s. 11, ja joulukuun 22 päivänä 1999 päivätty DPAG:n kirje, s. 2.

⁽¹⁶⁾ Laskentaperusta: Ctcon GmbH, "Segmentserfolgsrechnung 1990—1999 Frachtpost ohne Kataloge von 200 g bis 1 000 g, ohne Postgut klein und Postgut leicht sowie ohne Post Express, Stand 23. Juni 2000".

⁽¹⁷⁾ Poikkeuksellisesti kirjepostin jakelijat kantavat haja-asutusalueilla myös paketit, ks. 9 päivänä maaliskuuta 2000 päivätty DPAG:n kirje, s. 10. Tämä koski DPAG:n ilmoituksen mukaan vuonna 1999 arviolta [...] prosenttia postimyyntiyrityksien pakettilähetyksistä. Edellisinä vuosina tilanne oli seuraava: vuosina 1990-1995 tietty osa postimyyntipaketeista kuului yhteisjakelun piiriin, vuodesta 1995 vuoteen 1998 yhteisjakelua ei harjoitettu enää juuri ollenkaan. Vuonna 1999 tämä jakelumuoto otettiin jälleen käyttöön. Yhteisjakelun käyttäminen luo mittakaavaetuja, joista varatun alan vuoksi ainoastaan DPAG pystyy hyötymään. Koska yhteisjakelun merkitys vuodesta 1995 alkaen on ollut vähäinen, ei sillä ole merkitystä palvelukohtaisten lisäkustannusten kattamisen kannalta tämän ajanjakson aikana. Vuodesta 1998 palvelukohtaiset lisäkustannukset pakettipalvelujen alalla on katettu siinä määrin, että yhteisjakelun erillisellä huomioon ottamisella ei olisi merkittävää vaikutusta tulokseen.

⁽¹⁸⁾ Maaliskuun 9 päivänä 2000 päivätty DPAG:n kirje, s. 9 ja 10.

- (12) *Nouto*. Postimyyntialan suurasiakkaat eivät jätä pakettejaan postikonttoreihin tai asioimispisteisiin, joista ne toimitettaisiin edelleen lähtöpään lajittelukeskuksiin, vaan DPAG noutaa paketit asiakkaan toimipaikasta ja kuljettaa ne suoraan lajittelukeskuksiin ⁽¹⁹⁾. Postimyyntipakettien jäädessä pois voidaan säästää noutokustannukset, jotka ovat palvelukohtaisia lisäkustannuksia ⁽²⁰⁾.
- (13) *Käsittely*. Tämä vaihe käsittää lähetysten koodauksen ja lajittelun lähtöpään lajittelukeskuksessa määränpään lajittelukeskukseen kuljetusta varten. Määränpään lajittelukeskuksessa tämä vaihe käsittää saapuvien lähetysten lajittelun jakelutoimipaikkoihin toimitusta varten. Postimyyntialan suurasiakkaat hoitavat joitakin käsittelyvaiheen tehtäviä itse, esimerkiksi postimaksun laskemisen tai lähetystunnuksen merkitsemisen. Pääomakustannuksia, joita aiheutuu 33 lajittelukeskuksen ja 476 jakelutoimipaikan perustamisesta, ei voida kohdentaa palvelukohtaisesti tietyille palvelulle. Nämä kustannukset jäävät pois ainoastaan silloin kun lakisääteinen tehtävä vastata kysyntään kaikkina ajankohtina säädetyn laatustandardin mukaisesti jää pois. Sitä vastoin käsittelyyn liittyvät henkilöstö- ja materiaalikustannukset riippuvat täysin käsiteltävästä pakettimäärästä. Kun postimyyntiyrityksille tarjottavat pakettipalvelut jäävät pois, ei niiden käsittelystä enää aiheudu palvelukohtaisia käsittelykustannuksia.
- (14) *Kaukokuljetukset* käsittävät 33 lajittelukeskuksen väliset kuljetukset. Kuljetusmäärien pienentyessäkin on lajittelukeskusten väliset kaukokuljetukset säilytettävä lakisääteisten laatustandardien noudattamiseksi ⁽²¹⁾. Näin ollen kaukokuljetuksista aiheutuvat kustannukset (henkilöstö-, materiaali- ja pääomakustannukset) eivät liity palvelukohtaisesti tiettyyn palveluun ja jäävät pois ainoastaan julkisen palvelutehtävän jäädessä pois.
- (15) *Alueelliset ja lähikuljetukset* 33 lajittelukeskuksen ja 476 alueellisen jakelutoimipaikan välillä ⁽²²⁾. Alueellisissa ja lähikuljetuksissa lajittelukeskusten ja jakelutoimipaikkojen välillä voidaan kuljetusmäärien pienentyessä yhdistää jakelutoimipaikkoja. Jos postimyyntiyrityksille tarjottavat pakettipalvelut jäävät pois, DPAG:n mukaan puolet alueellisista ja lähikuljetuksista aiheutuvista kustannuksista jää pois, sillä ne liittyvät palvelukohtaisesti näihin paketteihin.
- (16) *Jakelu*. Sen jälkeen kun postimyyntipaketit on jaettu 476:een jakelutoimipaikkaan, ne toimitetaan vastaanottajalle. Jakelu muodostuu pääasiassa kuljetuspalveluista ja lähetysten luovuttamisesta. Puolet toiminnoista liittyy kuljetuspalveluihin ja puolet itse luovutukseen. Kuljetuspalvelut eivät ole yhtä palvelukohtaisia kuin luovutus ⁽²³⁾. Luovutuksesta aiheutuvat kustannukset sen sijaan ovat pitkälti palvelukohtaisesti sidoksissa tietyn palvelun tarjontaan. Jos sellainen suurten lähetysmäärien palvelu jää pois, jonka alalla jakeluauton pysähdyspaikalla tavallisesti luovutetaan vain yksi lähetys (esimerkiksi postimyynti), luovutustapahtuman kustannuksilta säästytään, kun tämä pysähdyspaikka ei enää ole välttämätön ⁽²⁴⁾.
- (17) Postimyyntiyrityksille tarjottavien pakettipalvelujen alalla ('AIC-VH') palvelukohtaiset lisäkustannukset lähetystä kohden (Average incremental costs — 'AIC') on katettu tuloilla vuodesta 1996 alkaen edellä kyseisten kustannusten osuudesta suhteessa yhteisiin kiinteisiin kustannuksiin esitettyjen oletusten perusteella.

⁽¹⁹⁾ DPAG:n mukaan ainoastaan yksi suurasiakas vie lähetyksensä suoraan määränpään lajittelukeskukseen.

⁽²⁰⁾ Tammikuun 2 päivänä 2001 päivätty DPAG:n kirje.

⁽²¹⁾ Ks. PUDLV-lain 3 §:n 2 momentti, jonka mukaan vuosittain keskimäärin vähintään 80 prosenttia paketeista on toimitettava perille viimeistään toisena paketin jättöpäivää seuraavana arkipäivänä. Kaikkia lajittelukeskuksia käytetään sekä lähtevän että saapuvan postin lajittelukeskuksina. Kattava palvelu edellyttää päivittäin vähintään yhtä kuljetusta kaikkien lajittelukeskusten välillä (toisin sanoen 32 kuljetusta kustakin lajittelukeskuksesta muihin lajittelukeskuksiin = 32×33 = vähintään 1 056 kuljetusta).

⁽²²⁾ Kaikki 33 lajittelukeskusta ovat rakenteeltaan ja varustelultaan samanlaisia ja niitä käytetään sekä lähtevän että saapuvan postin lajittelukeskuksina.

⁽²³⁾ Vaikka yrityksille tarjottavien palvelujen lopettamisen vuoksi lähetysmäärät pienentyisivät, voidaan jakelureittejä lyhentää tuntuvasti vasta silloin, kun vastaanottajien lukumäärä reitillä vähenee merkittävästi. Vasta silloin, kun vastaanottajien määrä tietyllä reitillä vähenee huomattavasti, voidaan kyseistä reittiä lyhentää tai yhdistää se toiseen reittiin (25 päivänä tammikuuta 2001 päivätty DPAG:n kirje). Tutkimukset ovat osoittaneet, että reitit ovat palvelukohtaisia ainoastaan kuriiripalveluissa, joissa kuljetukset suuntautuvat yksittäisiin osoitteisiin.

⁽²⁴⁾ Jos pysähdyspaikalla sitä vastoin luovutetaan useampi lähetys, kuten B-to-B-liiketoiminnassa, kyseinen pysähdyspaikka säilyy pakettimäärien pienentyessäkin.

Taulukko 3

DPAG:n AIC-VH vuosina 1990—1999

Vuosi	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999
Tulot/lähetys VH	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
AIC-VH	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]

DPAG:n toimenpiteet varatun alan ja yrityksille tarjottavien pakettipalvelujen välisen taloudellisen suhteen läpinäkyvyyden varmistamiseksi

- (18) Kuten komissio totesi 7 päivänä elokuuta 2000 päivätyssä väitetiedoksiannossa, varatun alan ja kilpailulle avoimien pakettipalvelujen välisten taloudellisten suhteiden täydellinen läpinäkyvyys on ainoa keino varmistaa, että yksittäiset pakettipalvelut todistettavasti kattavat palvelukohtaiset lisäkustannuksensa. Ainoastaan tällä edellytyksellä varmistetaan, ettei kilpailijoita suljeta markkinoilta sellaisilla tarjouksilla, jotka eivät riipu tehokkuudesta tai paremmasta palvelukyvystä vaan pelkästään siitä, että palvelukohtaisia lisäkustannuksia ei kateta ⁽²⁵⁾. Erottamalla varattu ala rakenteellisesti niistä liiketoiminta-aloista, joilla on kilpailua ja joilla palvelukohtaiset lisäkustannukset on katettava, voidaan palvelukotlaisten lisäkustannusten kattaminen todistaa ja kustannusten puutteellinen kattaminen estää tehokkaasti.
- (19) Menettelyn aikana komissio on lisäksi todennut, että taloudellisten suhteiden läpinäkyvyys edellyttää sitä, että niiden tavaroiden ja palvelujen hinnat, joita varatulla alalla toimiva yhtiö tarjoaa kilpailun alaisella alalla toimivalle yhtiölle, määritellään avointa menettelyä käyttäen ⁽²⁶⁾. Se, että hinnat ovat läpinäkyviä ja todistettavissa olevia, voidaan varmistaa ainoastaan menettelyllä, jossa esitetään erikseen niiden keskeisten käsittelyvaiheiden hinnat, joita kilpailun alalla toimiva yhtiö hankkii varatulla alalla toimivalta yhtiöltä. Ainoastaan sellaisen menettelyn avulla, jossa yksittäisten käsittelyvaiheiden hinnat ilmoitetaan erikseen, voidaan varmistaa todistettavasti, että hinta, joka peritään koko arvonlisäysketjun perusteella, kattaa myös yksittäisten vaiheiden hintojen summan, ja että alennukset, joita myönnetään ostajan hoitaessa yksittäisiä käsittelyvaihteita itse, vastaavat tällä tavoin säästettyjä kustannuksia.
- (20) DPAG vastaa tähän komission esittämään vaatimukseen sitoumuksella, joka koskee yrityksille tarjottavien pakettipalvelujen rakenteellista erottamista ⁽²⁷⁾. Tämän sitoumuksen avulla on ensinnäkin tarkoitus osoittaa selkeällä ja todistettavalla tavalla, että varatulta alalta saatuja tuloja ei käytetä toimintojen rahoittamiseen postimyyntiyrityksille tarjottavien pakettipalvelujen alalla. Tässä yhteydessä DPAG sitoutuu erottamaan yrityksille tarjottavien pakettipalvelujen alan kokonaisuudessaan, luettelojen jakelu mukaan luettuna, 31 päivään joulukuuta 2001 mennessä oikeudellisesti itsenäiseen yhtiöön jäljempänä 'Newco'). Erotettava osa kattaa kaikki B-to-B- ja B-to-P-palvelut, joita tarjotaan erillisten sopimusten perusteella erityishintaan yleisöpalvelun ulkopuolella. Erottamisen voimaantuloa alkaen DPAG ei enää tarjoa itse pakettipalveluja yrityksille.
- (21) Newco voi joko vastata itse liiketoimintansa edellyttämistä palveluista ja tavaroista tai hankkia ne kolmansilta tai DPAG:ltä. Jos Newco hankkii palvelut tai tavarat DPAG:ltä, on palveluiden ja tavaroiden hintojen vastattava markkinahintoja. Jos tietyssä tapauksessa ei ole mahdollista selvittää markkinahintoja, hinta lasketaan niiden palvelukohtaisten lisäkustannusten (incremental costs) perusteella, joita DPAG:lle aiheutuu yksittäisten palvelujen tai tavaroiden tarjoamisesta. Palvelukohtaiset lisäkustannukset on laskettava kustannuslaskentajärjestelmän mukaan. Riitatapauksissa DPAG:n velvollisuutena on esittää komission pyytäessä todisteet markkinahinnoista tai palvelukohtaisista lisäkustannuksista.

⁽²⁵⁾ Ks. Sidak/Spulber "Protecting Competition from the Postal Monopoly", s. 109—124.

⁽²⁶⁾ Nyt käsiteltävässä asiassa varatun alan rakenteellinen erottaminen kilpailulle avoimista aloista edellyttää julkisen palvelun tehtävän ottamista huomioon. Tämän tehtävän hoitamisen edellyttämän tämän infrastruktuurin on pysyttävä sillä, jonka velvollisuutena tehtävän hoitaminen on.

⁽²⁷⁾ Helmikuun 1 päivänä 2001 päivätty DPAG:n kirje.

- (22) Lisäksi DPAG on antanut komissiolle sitoumuksen, jonka mukaan se ilmoittaa Newcolle sen ensimmäisen tilivuoden loppuun mennessä hinnat jaoteltuina neljän pääkäsittelyvaiheen mukaan (nouto, käsittely lähtöpaikan ja määränpään lajittelukeskuksessa, kuljetus (kauko- ja alueelliset kuljetukset) ja jakelu). Jos Newco hankkii DPAG:ltä yhden tai useampia edellä mainituista palveluista, DPAG tarjoaa kyseisiä palveluja Newcolle kapasiteettinsa rajoissa samoilla hinnoilla ja ehdoilla kuin sen kilpailijoille. DPAG:n velvollisuutena on raportoida komissiolle Newcon hinnoista, menoista ja tuloista. Raportointivelvollisuus koskee Newcon kolmea ensimmäistä tilivuotta. DPAG takaa, että Newcon erillisellä kustannuslaskennalla varmistetaan Newcon ja DPAG:n taloudellisten suhteiden täydellinen läpinäkyvyys.

G DPAG:n POSTIMYYNTIYRITYSTEN KANSSA SOPIMAT PAKETTI- JA LUETTELOKULJETUKSIA KOSKEVAT ALENNUSJÄRJESTELYT

- (23) Postimyyntiyritykset, jotka eivät lähetä pakettejaan ja luetteloitaa postikonttorien yleisöpalvelun kautta, saivat niin sanottuina itsekäsittelijöinä hinnanalennuksia. DPAG tarjosi erityistä korvausta vastaan pakettipalveluna postimyyntiyrityksille itsekäsiteltyä pakettia (vuoteen 1995 asti itsekäsittelynä pakettina tarjottiin myös Postgut-pakettia) ⁽²⁸⁾ ja raskaita suoramarkkinointituotteita (Infopost Schwer, yli kilon painoiset luettelot) ⁽²⁹⁾. Itsekäsittelijöiden lisäksi pakettilähetysten erityishintoja tarjottiin niin sanotuille yhteistyökumppaneille ⁽³⁰⁾. Yhteistyökumppaneiden erityishintojen ehtona sovellettavissa AGB FrD Inl. -toimitusehdoissa oli kuitenkin se, että asiakas on valmis lähettämään kaikki paketti- ja pikkupakettikuljetuksiin soveltuvat lähetyksensä DBP Postdienstin kautta ⁽³¹⁾. Ottamatta huomioon yhteistyökumppaneihin sovellettavia AGB FrD Inl. -ehtoja seuraavissa yhteistyösopimuksissa myönnettiin erityishinta ainoastaan vastineena kyseisen asiakkaan sitoumuksesta lähettää kaikki pakettinsa tai luettelossa taikka huomattava osa niistä DPAG:n kautta:

— Taloudellista yhteistyötä pakettikuljetusten alalla ("yhteistyö") koskevassa 19 päivänä joulukuuta 1974 DPAG:n kanssa tehdyssä sopimuksessa yksi postimyyntialan suurimmista asiakkaista (...) sitoutui lähettämään DPAG:n välityksellä kaikki alle 10 kiloa painavat muut kuin tilaavievät ⁽³²⁾ paketit, jotka kertyvät asiakkaan päätoimipaikalla sijaitsevista yrityksistä ja soveltuvat paketti- ja pikkupakettikuljetuksiin. Sopimusta muutettiin 13 päivänä helmikuuta 1987 siten, että velvollisuus laajennettiin koskemaan "kaikkia alle 20 kiloa painavia paketteja, joita ei luokitella tilaavieviksi paketeiksi". Tämä lauseke oli voimassa 1 päivään heinäkuuta 1995 ⁽³³⁾.

⁽²⁸⁾ Pääseminen pakettien itsekäsittelijäksi edellyttää sitä, että asiakas suorittaa itse tietyt esikäsittelyvaiheet (punnitus, postimaksun laskenta, varustaminen postimaksutarralla, lähetysluettelon laatiminen) ja lähettää vuodessa vähintään 10 000 itsekäsiteltyä ei-tilaavievää pakettia (vuoteen 1995 asti 10 000 postiläheystä). Näistä asiakkaan hoitamista esikäsittelytehtävistä, jotka muutoin tapahtuisivat jätettäessä paketti postikonttoriin, DPAG myöntää asiakkaalle hinnanalennuksen. Menetelmä, jolla itsekäsittelijöiden pakettilähetysten postimaksu lasketaan, kuvaillaan Deutsche Bundespost Postdienstin yleisissä kotimaan pakettipalvelujen toimitusehdoissa (AGB FRD Inl.), 30 päivänä maaliskuuta 1992 päivätty versio, 3.3 kohta "Besondere Leistungsangebote". DPAG toimitti AGB FrD Inl. -toimitusehdot 24 päivänä marraskuuta 1994 päivätyn kirjeensä liitteenä.

⁽²⁹⁾ Raskaiden suoramarkkinointituotteiden alalla harjoitettavaa yhteistyötä koskeva menettely kuvaillaan toimitusehtoihin elokuussa 1995 tehdyllä muutoksella (Vfg. P 777/1993) lisätyssä uudessa 3.3.4.2 kohdassa: "Versender größerer Mengen von Infopost Schwer können für diese Sendungen durch vertragliche Vereinbarung bestimmte über die Bedingungen des Abschnitts 4.5 hinausgehende Verteilleistungen und/oder das Beladen zielreiner Transporteinheiten vom Postdienst übernehmen. Als Gegenleistung, ermäßigt der Postdienst das Grundentgelt für Infopost Schwer..." (Raskaita suoramarkkinointituotteita suuria määriä lähettävät voivat sopimuksella hoitaa postin puolesta tietyt 4.2 kohdassa kuvaillut jakelutoiminnot ylittävät toiminnot ja/tai lähetysten lastaamisen. Vastineena tästä posti alentaa raskaista suoramarkkinointituotteista perittävää perusmaksua).

⁽³⁰⁾ Yhteistyö pakettilähetysten alalla perustuu AGB FrD Inl. -toimitusehtojen 3.3.4 kohtaan: 3.3.4 Yhteistyö lähettäjien kanssa. Kyseisen kohdan mukaan pakettiyhteistyö on lähettäjien harjoittamaa itsekäsittelymenettelyn yllittävää yhteistyötä Deutsche Bundespost Postdienstin (DBP Postdienst) kanssa. Tällöin DBP Postdienst antaa sopimuksen mukaan lähettäjän suorittavaksi pikkupakettien ja pakettien jakelu-, lastaus- ja kuljetuspalveluja, jotka se hyödyntää rahallisesti. AGB FrD Inl. -toimitusehtojen 3.3.4 kohdan mukaan yhteistyöllä oli kaksi ehtoa: 1. osallistuminen itsekäsittelymenettelyyn ja 2. asiakkaan valmius antaa kaikki paketti- ja pikkupakettikuljetuksiin soveltuvat lähetyksensä DBP Postdienstin kuljetettavaksi. Ks. AGB FrD Inl. -toimitusehdot, 30 päivänä maaliskuuta 1992 päivätty versio, 3.3 kohta, "Besondere Leistungsangebote", jonka DPAG toimitti 24 päivänä marraskuuta 1994 päivätyn kirjeensä liitteenä 4. DPAG:n toimittamien tietojen mukaan 3.3.4 kohta kumottiin 28 päivänä joulukuuta 1994, ks. 6 päivänä lokakuuta 2000 päivätty DPAG:n kirje, s. 16.

⁽³¹⁾ Ks. AGB FrD Inl. -toimitusehtojen 3.3.4 kohdassa mainittu toinen edellytys.

⁽³²⁾ "Tilaavievä" paketti määritellään postiasetuksen 25 §:n 3 momentissa, ks. seuraava alaviite.

⁽³³⁾ Kyseinen asiakas lähetti omien tietojensa mukaan vuodesta 1994 todistettavasti [...] pakettilähetyksistään DPAG:n välityksellä, ks. 4 päivänä lokakuuta 2000 päivätty [...] kirje ja 14 päivänä heinäkuuta 2000 päivätty [...] DPAG:n kirje.

- Toinen suurasiakas ([...]) sitoutui 3 päivänä elokuuta 1984 tehdystä yhteistyösopimuksessa lähettämään DPAG:n välityksellä postiasetuksen 25 §:n 3 momentissa tarkoitettuja tilaavieviä paketteja ⁽³⁴⁾ lukuun ottamatta kaikki alle 10 kiloa painavat paketit, jotka lähetetään sen päätoimipaikasta ja soveltuvat paketti- ja pikkupakettikuljetuksiin ⁽³⁵⁾. Sopimusta muutettiin 13 päivänä helmikuuta 1987 siten, että kyseisen suurasiakkaan velvollisuus laajennettiin koskemaan kaikkia alle 20 kiloa painavia paketteja postiasetuksen 25 §:n 3 momentin mukaisia tilaavieviä paketteja lukuun ottamatta. Hyvityksenä siitä, että asiakas lähettää tulevaisuudessa kaikki alle 20 kiloa painavat ei-tilaavievät paketit eikä vain alle 10 kiloa painavat paketit DPAG:n välityksellä, asiakas sai takautuvasti 1 päivästä lokakuuta 1986 alkaen 20 pfennigin lisälennuksen/lähetys ⁽³⁶⁾. Tämä lauseke oli voimassa 1 päivään heinäkuuta 1995.
- Kolmas suurasiakas ([...]) sitoutui 16 päivänä huhtikuuta 1987 tehdystä yhteistyösopimuksessa lähettämään DPAG:n välityksellä kaikki alle 20 kiloa painavat ei-tilaavievät paketit, jotka lähetetään kyseisen asiakkaan päätoimipaikasta ⁽³⁷⁾. Tämä lauseke oli voimassa 1 päivään heinäkuuta 1995.
- Yhden yhteistyökumppanin ([...]) tapauksessa 25 päivänä kesäkuuta 1995 tehdystä lisäsopimuksessa erityishinnan ehdoksi asetettiin noin [...] miljoonaa lähetystä vuodessa, johon on laskettu mukaan kilpailija [...] välityksellä lähetetty määrä. Näin ollen erityishinta myönnettiin seuraavana vuonna ainoastaan silloin, jos asiakas siirtää edellisenä vuonna nimetyn kilpailijan kautta lähetetyt määrät DPAG:lle. Kyseinen asiakas lähetti seuraavana vuonna [...] miljoonaa pakettia DPAG:n välityksellä ⁽³⁸⁾. Tämä sopimus tuli voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1995 ja sitä sovellettiin siihen asti, kunnes kyseinen asiakas siirtyi DPAG:n toisen suurasiakkaan ([...]) omistukseen vuonna 1996.
- Marraskuussa 1997 ja sen jälkeen DPAG teki neljän tärkeimmän postimyyntiasiakkaan kanssa ([...] 1.11.1997, [...] 4.3.1998, [...] 22.7.1998 ja [...] 28.9.1998) uudet yhteistyösopimukset, jotka koskivat kyseisten asiakkaiden ja niiden tytäryhtiöiden koko lähetysmääriä. Määristä, joita järjestely koski, määrättiin osittain itse sopimuksessa (ks. 22 päivänä heinäkuuta 1998 tehty sopimus) ja sovittiin osittain erillisissä sopimuksissa (ks. 23 päivänä elokuuta 1998 tehty lisäsopimus, jolla täydennettiin 1 päivänä marraskuuta 1997 tehtyä sopimusta). Postimyyntialan yhdistymisen seurauksena kyseiset neljä suurasiakasta ovat pakettipalvelujen suurimmat käyttäjät postimyyntialalla. Nämä vakiosopimukset sisälsivät kaikki muun muassa seuraavat lausekkeet: 1. 1 §:n mukaan sopimus koski kyseisen asiakkaan kaikkia pakettilähetyksiä ⁽³⁹⁾; 2. sopimuksen 2.2 §:n mukaan DPAG sitoutui kuljettamaan sopimuksen kohteena olevat pakettilähetykset korvausta vastaan, josta vähennetään sopimuksessa sovitut alennukset; 3. sopimuksen 2.3 §:n mukaan kukin asiakas puolestaan sitoutui sopimuskauden aikana antamaan omien pakettilähetyksensä (ja tytäryhtiöidensä pakettilähetyksien) kuljettamisen asiakkailleen ainoastaan DPAG:n tehtäväksi; ja 4. sopimuksen 6.3 kohdan mukaan DPAG myönsi asiakkaalle niin sanotun määräbonuksen. Bonus määräytyi lähetettävien määrien mukaan. Bonukseen oikeutti kyseisen asiakkaan lähettämien postipakettien määrä, joka ylti erikseen sovittuun vuotuisen tavoitemäärään tai ylitti sen.
- DPAG teki 28 päivänä syyskuuta 1998 erään postimyyntialan suurasiakkaan ([...]) kanssa sopimuksen raskaiden suoramarkkinointituotteiden ("Infopost Schwer") ⁽⁴⁰⁾ lähetyksistä. Sopimuksen mukaan asiakas sitoutui vuoteen 2002 asti antamaan DPAG:n kuljetettavaksi raskaiden suoramarkkinointituotteiden (luetteloiden) vuosittain lähetettävän kokonaismäärän, joka on vähintään [...] miljoonaa kappaletta. DPAG puolestaan tarjoaa jokaiselle 1 päivästä joulukuuta 1998 alkaen sen kuljetettavaksi jätetylle raskaalle suoramarkkinointituotteelle alennettua postimaksua ([...] Saksan markkaa netto).

⁽³⁴⁾ Toukokuun 16 päivänä 1963 annetun postiasetuksen (sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksen muuttamisesta 10 päivänä elokuuta 1988 annetulla 11. lailla (11. ÄndVPPostO) (BGBl. I, s. 1573, virallinen lehti s. 1613) 25 §:n 3 momentin mukaan paketti on tilaavievä, jos 1. sen pituus on yli 120 cm, leveys yli 60 cm ja korkeus yli 60 cm ja 2. se edellyttää erityiskäsittelyä (pakettia ei voida pinota tai käsitellä kuljetushihnalla tai se sisältää eläviä eläimiä).

⁽³⁵⁾ Noin [...] prosenttia [...] pakettilähetyksistä lähetetään sen päätoimipaikasta [...], ks. 26 päivänä syyskuuta 2000 päivätty [...] kirje. Kaikki [...] lähettämät paketit lähetetään DPAG:n välityksellä, ks. 14 päivänä heinäkuuta 2000 päivätty DPAG:n kirje.

⁽³⁶⁾ Ks. 17 päivänä helmikuuta 1987 päivätty DPAG:n (Nürnbergin postihallinto) kirje [...].

⁽³⁷⁾ Kyseinen asiakas lähetti [...] paketeistaan DPAG:n välityksellä, ks. 4 päivänä lokakuuta 2000 päivätty [...] kirje ja 14 päivänä heinäkuuta 2000 päivätty DPAG:n kirje.

⁽³⁸⁾ Ks. 7 ja 14 päivänä heinäkuuta 2000 päivätyn DPAG:n kirjeen liite.

⁽³⁹⁾ Sopimukset koskivat pääasiassa koneelliseen lajitteluun soveltuvia paketteja, joiden pituus on postiasetuksen mukaisesti enintään 120 cm ja korkeus ja leveys enintään 60 cm sekä paino enintään 31,5 kg, ks. kunkin yhteistyösopimuksen 3.1.2 kohdan.

⁽⁴⁰⁾ "Infopost Schwer" on DPAG:n yli 1 000 grammaa painavista luetteloista käyttämä nimitys. Ne kuljetetaan vuodesta 1993 pakettipalvelujen infrastuktuuria käyttäen.

- DPAG teki 2 päivänä marraskuuta 1998 toisen postimyyntialan suurasiakkaan ([...]) kanssa sopimuksen suoramarkkinointituotteiden (yli 50 grammaa painavien mainoslähetysten) kuljetuksesta. Sopimuksen mukaan asiakas sitoutui antamaan vuosittain DPAG:n kuljetettavaksi vähintään [...] miljoonaa suoramarkkinointituotetta. Yrityksen noudattaessa sitoumustaan DPAG alensi hintaa [...] prosenttia. Sopimuksen liitteestä 4 ilmeni, että [...] miljoonan luettelon vuotuinen vähimmäismäärä vastasi [...] prosenttia asiakkaan ja siihen sidoksissa olevien yritysten kokonaisvolyyymista. Jos asiakas ylitti [...] miljoonan vähimmäismäärän, myönnettiin asteittain nouseva alennus, joka oli [...] lähetysmäärän noustessa [...] miljoonaan (= 100 prosenttia tarpeesta). Toisaalta sopimuksen 4.3 kohdan mukaan asiakkaalle myönnettiin [...] prosentin hinnanalennus myös lähetysmäärän pienentyessä, jos DPAG:n kautta lähetettävä määrä vastasi edelleen [...] prosenttia asiakkaan ja siihen sidoksissa olevien yritysten kokonaisvolyyymista. Tämä lauseke oli voimassa kesäkuuhun 1999.
- DPAG teki 26 päivänä maaliskuuta 1999 ja 3 päivänä tammikuuta 2000 kahden suurasiakkaan ([...] ja [...]) kanssa sopimuksen raskaiden suoramarkkinointituotteiden ("Infopost Schwer") lähetyksistä. Sopimusten mukaan asiakkaat sitoutuivat lähettämään DPAG:n kautta vähintään [...] prosenttia kaikista raskaista suoramarkkinointituotteistaan. Asiakkaat antoivat DPAG:n nähtäväksi sisäisiä asiakirjojaan lähetysmäärien tarkistamista varten. DPAG puolestaan myönsi asiakkaille kaikista sopimusten perusteella saamistaan lähetyksistä lineaarisen alennuksen, jonka suuruus vaihteli [...] prosentista (lähetysmäärän ollessa [...] prosenttia tarpeesta) [...] prosenttiin (lähetysmäärän ollessa 100 prosenttia tarpeesta). Näistä suurasiakkaista toiselle ([...]) maksettiin [...] miljoonaa myöhemmin kertyvästä alennuksesta jo etukäteen. DPAG lopetti 26 päivänä maaliskuuta 1999 ja 3 päivänä tammikuuta 2000 tehdyt sopimukset "purkamissopimuksella", jonka mukaan osapuolet lopettivat yhteisymmärryksessä välittömästi yhteistyön raskaiden suoramarkkinointituotteiden alalla.
- (24) Välittömästi 4 päivänä lokakuuta 2000 päivätyn täydentävän väitetiedoksiannon saamisen jälkeen DPAG ilmoitti 19 päivänä lokakuuta 2000 päivätyssä lehdistötiedotteessa, että se lopettaa alennusjärjestelyt, joita komissio ilmoitti vastustavansa 4 päivänä lokakuuta 2000 päivätyssä täydentävässä väitetiedoksiannossa. Lisäksi DPAG ilmoitti, että se varmistaa tulevaisuudessa ennakkovalvontajärjestelmän avulla, että postimyyntialan pakettipalveluja koskevat sopimukset eivät sisällä kilpailuolueiden vastaisia alennusjärjestelyjä. DPAG vahvisti tämän 9 päivänä marraskuuta 2000 järjestetyssä kuulemistilaisuudessa.

II OIKEUDELLINEN ARVIOINTI

A EY:n PERUSTAMISSOPIMUKSEN 82 ARTIKLAN SOVELTAMINEN

- (25) DPAG on yritys, joka tarjoaa korvausta vastaan palveluja eri postimarkkinoilla. Sen vuoksi DPAG on EY:n perustamissopimuksen 82 artiklassa tarkoitettu yritys. Tämä pitää paikkansa siitä riippumatta, millainen DPAG:n organisaatio on ja onko sen toiminta julkista vai yksityistä ⁽⁴¹⁾.

B MERKITYKSELLISET TUOTEMARKKINAT JA MAANTIETEELLISET MARKKINAT

- (26) Postimyyntiyrityksille tarjottavat pakettipalvelut muodostavat erityispiirteidensä, kustannustensa ja käyttöalueensa perusteella omat merkitykselliset tuotemarkkinat. Kuten edellä todettiin, postimyyntiyrityksille tarjottavia pakettipalveluja ei suoriteta yleisöpalveluna postikonttoreissa, vaan DPAG noutaa paketit suoraan asiakkaan toimipisteestä. Lisäksi DPAG myöntää sellaisille asiakkaille alennuksia, jotka eivät hoida paketti- ja luettelolähetystään postikonttoreiden kautta. Nämä piirteet erottavat postimyyntiyrityksille tarjottavat pakettipalvelut perustavanlaatuisesti paketeista, jotka lähetetään postikonttreiden kautta vakiohinnoilla.
- (27) Postimyyntiin kotimaan lähetykset on erotettava ulkomaan lähetyksistä. Kotimaan lähetykset hoidetaan kokonaan DPAG:n oman infrastruktuurin välityksellä. Koska näitä palveluja muissa jäsenvaltioissa tarjoavien yritysten kanssa ei tehdä yhteistyötä, päällekkäisyyksiä ei ole. Käsitteltävänä oleva asia koskee ainoastaan DPAG:n kotimaan kuljetuksia.

⁽⁴¹⁾ Asia C- 41/90, Höfner ja Elser, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 23.4.1991 (Kok. I 991, s. I-1979, 21 kohta ja sitä seuraavat kohdat).

- (28) Postimyyntiyritykset vaativat alle 31,5 kiloa painavien pakettien ja yli 1 kiloa painavien luetteloiden (raskaat suoramarkkinointituotteet) tai yli 50 grammaa painavien luetteloiden (suoramarkkinointituotteet) valtakunnallista jakelua lukuille kotitalouksille koko Saksan alueella ⁽⁴²⁾. Postimyyntipakettien keskimääräinen paino on tavallisesti enintään 2 kiloa ja enimmäispaino 31,5 kiloa. Postimyyntipaketit ovat lähes yksinomaan niin sanottuja ei-tilaavieviä paketteja ⁽⁴³⁾. Tällä tarkoitetaan paketteja, joiden enimmäiskoko on 120 cm x 60 cm x 60 cm ja enimmäispaino 31,5 kg ja jotka sen vuoksi soveltuvat koneelliseen käsittelyyn, toisin sanoen niitä voidaan pinota ja käsitellä kuljetushihnalla.
- (29) Vaikka käsittely- ja kuljetusvaiheessa käytetään samaa infrastruktuuria, ajoneuvoja ja jakeluhenkilöstöä käytetään paljon enemmän jakelussa kotitalouksille kuin B-to-B-liiketoiminnassa. Vastaanottajien hajaantuminen johtaa postimyyntilähetysten alalla erittäin alhaiseen "pysähdyskertoimeen" (jolla tarkoitetaan jakeluauton pysähdyspaikalla luovutettujen pakettien määrää). Postimyyntialalla jakeluauto luovuttaa yleensä yhden paketin kullakin pysähdyspaikallaan. Yritysassiakkaiden välisten lähetysten eli B-to-B-liiketoiminnan alalla pysähdyskerroin on paljon suurempi, sillä jakeluauto luovuttaa kullakin pysähdyspaikalla yleensä useampia paketteja ⁽⁴⁴⁾. Lisäksi tässä tapauksessa on otettava huomioon, että postimyyntilähetysten hintataso Saksassa määräytyy yksinomaan DPAG:n hintapolitiikan perusteella. Markkinoiden hintataso ei näin ollen määräydy useiden kilpailijoiden tarjonnan perusteella, vaan se riippuu yksinomaan DPAG:n hintapolitiikasta. Tämä käy selvästi ilmi, kun verrataan pakettipalvelujen hintoja ja kustannuksia postimyyntialalla, jolla sovellettiin erityisiä postimaksuja, hintoihin ja kustannuksiin B-to-B-liiketoiminnan alalla. Vuosina 1990—1999 postimyyntipaketin keräys-, kuljetus- ja jakelukustannukset olivat korkeammat kuin B-to-B-liiketoiminnan alalla lähetetyn paketin keräys-, kuljetus- ja jakelukustannukset. DPAG:n lähetyskohtaiset tulot olivat selvästi korkeammat B-to-B-liiketoiminnan alalla kuin postimyyntiyrityksille tarjottavien pakettipalvelujen alalla, jolla sovellettiin erityisiä postimaksuja. Tämä DPAG:n hintapolitiikka erottaa postimyyntiyrityksille tarjottavat pakettipalvelut Saksassa muista yrityksille tarjottavista pakettipalveluista.
- (30) Postimyyntiyrityksille tarjottavien pakettipalvelujen merkitykselliset maantieteelliset markkinat ovat Saksan markkinat. DPAG tarjoaa kyseessä olevilla markkinoilla palveluja ainoastaan Saksassa kotimaan paketti-infrastruktuurin välityksellä. Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan yhden jäsenvaltion alue voi muodostaa EY:n perustamissopimuksen 82 artiklassa tarkoitetun yhteis-markkinoiden merkittävän osan ⁽⁴⁵⁾.

C MÄÄRÄÄVÄ MARKKINA-ASEMA

- (31) DPAG on Saksassa ainoa postimyyntiyritysten erityistarpeiden mukaisten valtakunnallisten pakettien ja luetteloiden jakelupalvelujen merkittävä tarjoaja ⁽⁴⁶⁾. UPS ja muut B-to-B-alalla toimivat kilpailijat eli Deutscher Paket Dienst (DPD) ja German Parcel (GP) eivät tarjoa merkittävässä määrin pakettipalveluja postimyyntiyrityksille. Hermes Versand Service (jäljempänä 'Hermes') jakeli vuoteen 1999 ainoastaan OTTO Versandin paketteja ⁽⁴⁷⁾. Hermesia lukuun ottamatta postimyyntiyrityksillä ei ole vaihtoehtoisia valtakunnallista infrastruktuuria ⁽⁴⁸⁾.

⁽⁴²⁾ Verbraucher Analyse '92 West & Ost -tutkimuksen mukaan Saksan liittotasavallan vanhoissa osavaltioissa 29 prosenttia kaikista yli 14-vuotiaista henkilöistä on tilannut 12 viime kuukauden aikana postimyyntistä ja uusissa osavaltioissa puolestaan yli 66 prosenttia. Postimyyntikauppaa koskevassa Versandhauskäufer -tutkimuksessa neljä vuotta myöhemmin (1996) ilmeni, että vanhoissa osavaltioissa 30,8 prosenttia kokonaisväestöstä (yli 14-vuotiaat) oli tilannut postimyyntistä edellisvuoden aikana, uusissa osavaltioissa osuus oli 51,9 prosenttia. Ks. Saksan postimyyntikaupan keskusliiton tiedotuslehti "Versandhandel in Deutschland", s. 33.

⁽⁴³⁾ Tilaavien pakettien osuus oli postimyyntin alalla vuonna 1999 alle 1 prosenttia. Laskentaperuste: Ctcon, "Segmenterfolgsrechnung Sparte Frachtpost, Übersicht Mengen, Stand 13.4.2000", jonka DPAG toimitti 20 päivänä huhtikuuta 2000 päivättyssä kirjeessä.

⁽⁴⁴⁾ DPAG arvioi oman pysähdyskertonsa olevan noin [...], kun postimyyntiyrityksille tarjottavat pakettipalvelut laske- taan mukaan. Niiden kilpailijoiden pysähdyskerroin, jotka harjoittavat B-to-B-liiketoimintaa ja keskittyvät pääasiassa yrityksille suuntautuvaan jakeluun (ainoastaan yritysasiakkaiden välisten tavaralähetysten jakelu), on arviolta 1,8—2,1. Ks. Ctconin asiantuntijalausunto "Ergebnisbelastungen Frachtpost 1995", s. 7, 13 päivänä toukokuuta 1997 päivätty versio, jonka DPAG toimitti 15 päivänä toukokuuta 1997 päivättyssä kirjeessä.

⁽⁴⁵⁾ Ks. asia T-228/97, Irish Sugar, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 7.10.1999 (Kok. 1999, s. II-2969, 99 kohta).

⁽⁴⁶⁾ Ks. edellä mainittu asiakirja "Sparte Frachtpost der Deutschen Post AG (1996)", liite 1, s. 10.

⁽⁴⁷⁾ Tämä omatoiminen jakelu (vuonna 1999 noin 140 miljoonaa lähetystä) ei kuulu merkityksellisille tuotemarkkinoille.

⁽⁴⁸⁾ DPAG ei kiistä sitä, että se on Saksassa ainoa valtakunnallisen infrastruktuurin omistaja.

- (32) DPAG kuljetti vuosina 1995—1999 seuraavat määrät postimyyntiyritysten paketteja: [...] miljoonaa pakettia vuonna 1995, [...] miljoonaa pakettia vuonna 1996, [...] miljoonaa pakettia vuonna 1997, [...] miljoonaa pakettia vuonna 1998 ja [...] miljoonaa pakettia vuonna 1999. Kokonaismäärän ollessa vuodessa vähän yli [...] lähetystä on DPAG:n määrän mukaan laskettu markkinaosuus yli 85 prosenttia. DPAG:n määräävästä markkina-asemasta ovat osoituksena myös seuraavat tekijät:
- Määrän mukaan laskettu DPAG:n markkinaosuus postimyyntiyrityksille tarjottavien pakettipalvelujen alalla on Saksassa ollut vakaasti yli 85 prosenttia kaikkina niinä vuosina, joita koskevat luvut ovat käytettävissä (1990—1999) ⁽⁴⁹⁾. (Lopusta 10—15 prosentista vastaavat pääasiassa alueelliset jakelijat, toisin sanoen valtakunnallisella tasolla ei DPAG:n lisäksi toimi muita yrityksiä.)
 - Vaihtoehtoisen infrastruktuurin luominen postimyyntialalle edellyttää järjestelmää, johon kuuluu toisiinsa yhteydessä olevia lähtö- ja määränpään lajittelukeskuksia sekä niihin liittyviä jakelutoimipaikkoja. Tämä merkitsee myös DPAG:n käyttämän asiantuntijan mukaan tuntuja alkuinvestointikustannuksia, joita ei saada takaisin ⁽⁵⁰⁾. Investointi päivittäisen jakelun mahdollistavaan valtakunnalliseen infrastruktuuriin on kannattava vasta silloin, kun ylitetään kriittinen massa, joka on noin 100 miljoonaa pakettia vuodessa ⁽⁵¹⁾ (ks. edellä mainittu Hermes Versandia koskeva esimerkki).
 - Kilpailijoistaan poiketen DPAG:llä on mahdollisuus kilpailun alaisten toimintojensa tukemiseen. DPAG:n varatulta kirjepalvelun alalta saamat tulot ovat vähintään vuodesta [...] olleet pysyvästi suuremmat kuin kaikkien varattujen palvelujen omat kustannukset (ks. edellä taulukko 1) ⁽⁵²⁾. Näin ollen varattua alaa voidaan käyttää rahoittamaan ristiintukemista ⁽⁵³⁾. Tilanne on pysyvä, koska lakisääteisen monopolin seurauksena alle 200 gramman painoisten kirjelahetysten markkinat on pitkälti suljettu kilpailijoilta vähintään vuoden 2002 loppuun asti.

D MÄÄRÄÄVÄN MARKKINA-ASEMAN VÄÄRINKÄYTTÖ

Uskollisuusalennukset

- (33) Kuten asiasta Hoffmar-La Roche ⁽⁵⁴⁾ ilmenee, yritys, jolla on tietyillä markkinoilla määräävä asema, ei saa tehdä asiakkaan kanssa sellaista sopimusta, jonka mukaan asiakas sitoutuu hankkimaan kaikki tarvitsemansa tuotteet tai huomattavan osan niistä määräävässä asemassa olevalta yritykseltä ⁽⁵⁵⁾. Asiassa Hoffmann-La Roche yhteisöjen tuomioistuimien erotti uskollisuusalennukset ja paljousalennukset toisistaan seuraavalla tavalla:
- Paljousalennus liittyy yksinomaan tuottajalta suoritettujen ostojen määrään. Se lasketaan objektiivisesti määriteltujen ja kaikkiin ostajiin samalla tavoin sovellettavien määrien perusteella.
 - Uskollisuusalennus ei liity tiettyyn määrään, vaan asiakkaan kulloiseenkin tarpeeseen tai sen huomattavaan osaan. Alennus myönnetään "vastineena" siitä, että asiakas hankkii tarpeensa yksinomaan kyseiseltä tuottajalta ⁽⁵⁶⁾.

⁽⁴⁹⁾ Ks. asiakirja "Sparte Frachtpost der Deutschen Post AG (1996), Darstellung und Bewertung der Entscheidungssituation der Sparte Frachtpost zur Fortführung oder Einstellung des Spartengeschäfts 1996", liite 1, s. 10. Ks. myös Saksan postimyyntikaupan keskusliiton tiedotuslehti "Versandhandel in Deutschland", s. 17, jossa DPAG:n todetaan kuljettavan 92 prosenttia postimyyntipaketeista Saksassa.

⁽⁵⁰⁾ Ks. 15 päivänä syyskuuta 2000 päivätty asiantuntijalausunto "Eigenzustellung im Versandhandel als Alternative zur Zusammenarbeit mit der Post", joka toimitettiin 6 päivänä lokakuuta 2000 päivätyn DPAG:n kirjeen liitteenä 8, s. 7.

⁽⁵¹⁾ Ks. 15 päivänä syyskuuta 2000 päivätty asiantuntijalausunto "Eigenzustellung im Versandhandel als Alternative zur Zusammenarbeit mit der Post", joka toimitettiin 6 päivänä lokakuuta 2000 päivätyn DPAG:n kirjeen liitteenä 8, s. 5: Valtakunnallinen, päivittäinen jakelu on Saksassa tuskin toteutettavissa, jos lähetysmäärät ovat pienempiä kuin noin 100 miljoonaa pakettia vuodessa.

⁽⁵²⁾ Omia kustannuksia koskevan testin avulla taloustieteessä selvitetään, mistä ristiintukeminen on lähtöisin. Käsiteltävänä olevassa asiassa varattu ala takaa tulojen pysyvän omia kustannuksia suurempina.

⁽⁵³⁾ Ristiintukeminen edellyttää, että yritys saa ainakin yhdestä tuotteestaan tuotantokustannukset ylittäviä tuloja. Keskipitkän ja pitkän aikavälin ristiintukeminen edellyttää, että toisella liiketoiminnan alalla kertyviä varoja on käytettävissä jatkuvasti. Jotta rahoituslähde olisi jatkuva, markkinat on suojattava kilpailulta taloudellisilla tai institutionaalisilla markkinoille pääsyn esteillä. DPAG:n varattu ala muodostaa institutionaalisen markkinoille pääsyn esteen.

⁽⁵⁴⁾ Asia 85/76, Hoffmann-La Roche, tuomio 13.2.1979 (Kok. 1979, s. 461).

⁽⁵⁵⁾ Hoffman-La Roche, 89 kohta.

⁽⁵⁶⁾ Hoffman-La Roche, 95 ja 96 kohta.

- Vaikka uskollisuusalennus liittyisi tiettyyn määrään, alennusta ei myönnetä määrän perusteella, vaan sen laskenta perustuu arvioon kunkin asiakkaan oletetusta hankkimiskyvystä, jolloin alennus ei riipu mahdollisimman suuren määrän ostamisesta vaan siitä, että myyjä kattaa mahdollisimman suuren osan ostajan tarpeesta ⁽⁵⁷⁾.
- (34) DPAG:n vuodesta 1974 pakettikuljetusten alalla soveltamat määräykset, jotka sisältyvät edellä kuvailtuihin vakiosopimuksiin, olivat tuomioistuimen asiassa Hoffman-La Roche vahvistaman oikeuskäytännön mukaisia uskollisuusalennuksia:
- Yhteistyösopimukset, jotka on tehty 19 päivänä joulukuuta 1974, 3 päivänä elokuuta 1984, 13 päivänä helmikuuta 1987 ja 16 päivänä huhtikuuta 1987, sisältivät määräyksen, jonka mukaan yrityksen velvollisuutena oli lähettää kaikki enintään 10 tai 20 kiloa painavat ei-tilaavievät paketit DPAG:n kautta. Kuten edellä todettiin, ei-tilaavievien pakettien käsite kattaa suurimman osan postimyyntipaketeista ⁽⁵⁸⁾. Sopimuksiin sisältyi sen vuoksi määräys, joka velvoitti asiakkaan hankkimaan kaikki enintään 10 tai 20 kiloa painavia paketteja koskevat palvelut yksinomaan DPAG:ltä. Tämä yksinomaan asiakkaan tarpeeseen sidottu laskentamenetelmä vastaa yhteisöjen tuomioistuimen asiassa Hoffmann-La Roche 94, 95 ja 96 kohdassa kuvailemaa laskentamenetelmää.
- Kesäkuun 25 päivänä 1995 tehty yhteistyösopimus sisälsi määräyksen, jonka mukaan erityishinta riippui siitä, siirsikö asiakas edellisenä vuonna kilpailijan kautta lähettämänsä määrän seuraavana vuonna DPAG:lle sen lähetysmäärän lisäksi, jonka DPAG jo kuljetti. Sopimustekstissä ei näin ollen asetettu tavoitteeksi kuljetettavaksi jätettyä määrää, joka summittaisien arvion mukaan on [...] miljoonaa pakettia, vaan sen prosenttiosuuden nostaminen, joka asiakkaan tarpeesta lähetettiin DPAG:n kautta. Tämä yksinomaan asiakkaan tarpeeseen sidottu laskentamenetelmä vastaa yhteisöjen tuomioistuimen asiassa Hoffmann-La Roche 94-97 kohdassa kuvailemaa laskentamenetelmää.
- Marraskuussa 1997 ja sen jälkeen tehtyihin neljään uuteen yhteistyösopimukseen sisältyi määräys, jota ei ollut sidottu tiettyyn määrään vaan ainoastaan kunkin asiakkaan tarpeeseen ja jonka mukaan alennus myönnettiin vastineena palvelujen hankkimisesta yksinomaan DPAG:ltä. Tämä yksinomaan kokonaistarpeeseen sidottu laskentamenetelmä vastaa yhteisöjen tuomioistuimen asiassa Hoffmann-La Roche 94, 95 ja 96 kohdassa kuvailemia sopimuksia, joissa luvataan ”yhdenmukainen” alennus ⁽⁵⁹⁾.
- Syyskuun 28 päivänä 1998 tehdyn sopimuksen mukaan alennettu yksikköhinta edellytti, että asiakas antaa kuljetettavaksi kaikki raskaat suoramarkkinointituotteensa. Näin ollen alennus riippui laskentamenetelmästä, joka asiassa Hoffmann-La Roche annetun tuomion mukaisesti on sidottu asiakkaan tarpeeseen.
- Marraskuun 2 päivänä 1998 tehdyn sopimuksen mukaan [...] prosentti suuruinen hinnanalennus edellytti, että asiakas antoi vähintään [...] prosenttia lähettämistään suoramarkkinointituotteista DPAG:n toimitettavaksi. Vaikka sopimuksessa ensin puhuttiin [...] miljoonasta lähetyksestä vuosittain, ilmeni sopimuksen liitteestä 4 selvästi, että tämä luku vastasi tarkalleen [...] prosenttia asiakkaan tarpeesta vuonna 1997, ja käytettiin viitevuotena. Osoituksena siitä, että alennusta ei ole sidottu määrään vaan tarpeeseen, on myös se seikka, että asiakas sai [...] prosentti hinnan alennuksen myös vuotuisen määrän ollessa alle [...] miljoonaa lähetystä, jos DPAG:n kautta lähetetty määrä oli [...] prosenttia kokonaistarpeesta. Lisäksi hinnanalennus nousi sen mukaan, kuinka paljon asiakkaan DPAG:n välityksellä lähettämä osuus kasvoi seuraavana vuotena. Tämä vastaa yhteisöjen tuomioistuimen asiassa Hoffmann-La Roche antaman tuomion 97—100 kohdassa kuvailtuja sopimuksia, joissa luvataan prosentuaalisesti kasvavia alennuksia. Niiden mukaan alennus kasvaa sen prosenttiosuuden mukaan, joka asiakkaan arvioidusta tarpeesta katetaan vuoden aikana.

⁽⁵⁷⁾ Hoffmann-La Roche, 98 kohta: tuomioistuin kuvailee alennuksen sitomista arvioon vuosittaisesta tarpeesta ja sitä, että myönnetyn alennuksen suuruus kasvaa sen mukaan, kuinka suuren osan myyjä kattaa ostajan tarpeesta, ”uskollisuusalennuksen erittäin kehittyneeksi muodoksi”.

⁽⁵⁸⁾ Tilaavieviä paketteja (ks. edellä postiasetuksen 25 §:n 3 momenttia koskeva selvitys) käytetään, kun lähetetään vaatteita tai kokonaisia kalusteita tai laitteita (huonekalut, keittiökalusteet). Ne painavat yleensä enemmän kuin 20 kiloa ja niiden määrä on vähäinen. (Vuonna 1999 tilaavievien pakettien osuus postimyyntiin pakettimäärästä oli 0,06 prosenttia. Laskentaperuste: Ctcon, ”Segmentserfolgsrechnung Sparte Frachtpost, Übersicht Mengen, Stand 13.4.2000”, jonka DPAG toimitti 20 päivänä huhtikuuta 2000 päivättyssä kirjeessä.)

⁽⁵⁹⁾ Uskollisuusvelvollisuuden lisäksi sovitulla määräbonuksella ei ole sitovaa vaikutusta, joka ylittäisi jo olemassa olevan velvollisuuden lähettää kokonaistarve DPAG:n välityksellä.

- Maaliskuun 26 päivänä 1999 ja tammikuun 3 päivänä 2000 tehtyjen yhteistyösopimusten mukaan alennus edellyttää, että asiakkaalta saatiin vähintään [...] prosenttia kaikista sen lähettämistä raskaista suoramarkkinointituotteista. Mitä suuremman osuuden lähetyksistään asiakas lähetti DPAG:n välityksellä, sitä suurempi oli myös hinnanalennus. Tämä vastaa yhteisöjen tuomioistuimen asiassa Hoffmann-La Roche antaman tuomion 97—100 kohdassa kuvailtuja sopimuksia, joissa luvataan prosentuaalisesti kasvavia alennuksia. Uskollisuuden palkitsemisesta on osoituksena myös se, että 26 päivänä maaliskuuta 1999 tehty yhteistyösopimus sisältää lisäksi määräyksen, jonka mukaan [...] miljoonaa Saksan markkaa myöhemmin erääntyvästä alennuksesta maksettiin etukäteen. Ennakkomaksu toteutettiin jo kolme päivää sopimuksen teon jälkeen 30 päivänä maaliskuuta 1999 — sopimuksen muut osat tulivat voimaan vasta 1 päivänä kesäkuuta 1999 — vaikka DPAG ei ollut vielä tarjonnut yhtään palvelua eikä edunsaajan odotettu tarjoavan vastinetta, jolla olisi DPAG:n kannalta taloudellista merkitystä.

Saalistushinnoittelu

- (35) Saalistushinnoittelusta on kyse, kun määräävässä markkina-asemassa oleva yritys tarjoaa palvelua kustannukset alittavaan hintaan syrjäyttääkseen kilpailijat markkinoilta tai estääkseen kilpailijoiden markkinoille tulon, jolloin määräävässä asemassa oleva yritys voi lisätä markkinavoimaansa. Tällaiset kohtuuttoman alhaiset hinnat rikkovat EY:n perustamissopimuksen 82 artiklaa. Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan hintaan liittyy määräävän markkina-aseman väärinkäyttöä, jos hinta on alhaisempi kun määräävässä asemassa olevan yrityksen keskimääräiset muuttuvat kustannukset⁽⁶⁰⁾. Tämä periaate muotoiltiin AKZOa koskevassa tuomiossa, jossa tuomioistuin määritteli keskimääräiset muuttuvat kustannukset kustannuksiksi, jotka muuttuvat tuotantomäärien mukaan⁽⁶¹⁾. Kun selvitetään niitä kustannuksia, jotka muuttuvat tuotantomäärien mukaan, on DPAG:n hyväksi otettava huomioon edellä tehty jako yhteisiin kiinteisiin kustannuksiin ja palvelukohtaisiin lisäkustannuksiin. Julkisen palvelun tehtävän vuoksi määrän mukaan muuttuvat ainoastaan palvelukohtaiset lisäkustannukset.
- (36) Edellä esitettyjen kapasiteetin ylläpito- ja käyttökustannusten välistä suhdetta koskevien seikkojen perusteella DPAG:n yleisöpalvelun ulkopuolisista toiminnoista voidaan todeta seuraavaa: Vuosina 1990—1995 DPAG:n tulot postimyyntiyrityksille tarjottavien pakettipalvelujen alalla olivat pienemmät kuin kyseisestä palvelusta aiheutuvat palvelukohtaiset lisäkustannukset (ks. taulukko 3). Näin ollen vuosina 1990—1995 jokainen DPAG:n postimyyntiyrityksille myymä pakettipalvelu tuotti tappiota, joka käsitti kaikki kapasiteetin ylläpitokustannukset ja vähintään osan palvelukohtaisista lisäkustannuksista. Näissä olosuhteissa jokainen uusi myyntitapahtuma johti siihen, että ainakin osa näistä lisäkustannuksista ja kaikki kapasiteetin ylläpitokustannukset jäivät kattamatta. Keskipitkällä aikavälillä tällainen hintapolitiikka on vastoin yrityksen taloudellista etua. DPAG:n taloudellisen edun mukaista ei keskipitkällä aikavälillä ole näissä olosuhteissa tarjota tällaista palvelua. Se pystyisi nimittäin parantamaan voittotilannettaan joko nostamalla hintansa palvelukohtaisten lisäkustannusten yläpuolelle tai — jos tällaista hintaa ei pystytäkään viemään läpi markkinoilla — luopumalla kokonaan kyseisen palvelun tarjoamisesta, koska tulot ovat nykyisellä hintatasolla palvelun tarjoamisesta aiheutuvia lisäkustannuksia pienemmät. Toiminnan jatkaminen kyseisillä markkinoilla ilman tulotilanteen odotettavissa olevaa parantumista muodostaa lisäksi esteen kilpailijoille, jotka pystyvät tarjoamaan palvelua kustannukset kattavaan hintaan.

Vaikutukset kilpailuun

- (37) DPAG:n kannan vastaisesti kaikki vastustetut uskollisuusalennukset ovat omiaan vaikuttamaan muiden postimyyntiyrityksille pakettipalveluja tarjoavien yritysten kilpailumahdollisuuksiin. Postimyyntipakettien kuljetusmarkkinoille tuleminen onnistuminen edellyttää tiettyä kokoa (noin 100

⁽⁶⁰⁾ Asia C-62/86, AKSO v. komissio, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 3.7.1991 (Kok. 1991, s. I-3359) ja asia T-65/89, BPB Industries ja British Gypsum, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 1.4.1993 (Kok. 1993, s. II-389).

⁽⁶¹⁾ Ks. alaviite 60, AKZO, 71 kohta.

miljoonaa pakettia tai luetteloa), mikä tarkoittaa vähintään kahden alalla toimivan yhteistyökumppanin lähetysmääriä. Tärkeimmille yhteistyökumppaneille myöntämiensä uskollisuusalennusten avulla DPAG esti tietoisesti kilpailijoita saavuttamasta kriittistä massaa, joka on noin 100 miljoonaa lähetystä vuodessa. Uskollisuusalennuspolitiikka vahingoitti kilpailua siten, että uskollisuusalennusten aikaansaama "imuvaikeus" postimyyntiyrityksille tarjottavien pakettipalvelujen alalla pit yllä kannattamatonta tarjontarakennetta, jolle oli ominaista:

- resurssien tuhlaaminen siten, että määräävässä markkina-asemassa oleva palveluntarjoaja ei kattanut palvelukohtaisia lisäkustannuksiaan, mistä seurasi jatkuva tarve saada tukea varatulta alalta,
- sellaisten taloudellisesti tehokkaampien vaihtoehtojen estäminen, jotka toimivat kaikki kustannukset kattaen ilman tällaista tukemista,
- se, että pakettipalvelujen tarjonnassa käytettiin niukkoja voimavaroja enemmän kuin oli ehdottomasti välttämätöntä ⁽⁶²⁾, ja
- se, että varatun alan kuluttajat joutuivat rahoittamaan niukkojen resurssien tuhlaamisen, joka olisi voitu välttää.

(38) DPAG:n marraskuussa 1997 ja sen jälkeen neljän yhteistyökumppanin kanssa sopimilla uskollisuusalennuksilla oli todistettusti yksinostovelvoitteen kaltainen vaikutus. DPAG:n yhteistyön puitteissa todellisuudessa välittämien pakettien määrä oli kaikkina niinä vuosina, joita koskevat luvut ovat komission käytettävissä, lähes [...] prosenttia kunkin asiakkaan tarpeesta ⁽⁶³⁾. Lisäksi uskollisuusalennuspolitiikka on estänyt postimyyntiyrityksiä luomasta itse kilpailua. Vaihtoehtoisista jakelupalveluista voi myöhemmin kehittyä kilpaileva (infrastruktuuri, vaikka ne alussa olisivatkin tarkoitettu omien paketti- ja luettelolähetysten hoitamiseen ⁽⁶⁴⁾. Kun infrastruktuuri saavuttaa kriittisen massan, voi siitä kehittyä kattava ja täydellinen vaihtoehto DPAG:lle. ⁽⁶⁵⁾). Uskollisuusalennuksia koskevat sopimukset johtivat siihen, että postimyyntiyritykset eivät perustaneet vaihtoehtoisia jakelurakenteita, jos se vaaransi uskollisuusvelvollisuuden täyttämisen ja siten erityishinnan saamisen. Tämä esti potentiaalisen kilpailun syntyminen vaihtoehtoisista infrastruktuureista.

(39) Järjestelmällinen sopiminen uskollisuusalennuksista yhteistyökumppaneiden kanssa tarkoittaa yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön perusteella sitä, että DPAG haluaa sitoa asiakkaat itseensä ja siten rajoittaa kilpailua tai estää sen ⁽⁶⁶⁾. Yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan alennusjärjestelmillä, jotka on sidottu prosenttiosuuteen asiakkaan tarpeesta, on jo käytetyn

⁽⁶²⁾ Ks. William J. Baumol ja J. Gregory Sidak, "Toward Competition in Local Telephony", s. 66: "... the result will be that more resources than the minimum necessary will be expended in bringing [product] X to consumers, which clearly violates economic efficiency."

⁽⁶³⁾ Ks. DPAG:n 14 päivänä heinäkuuta 2000 toimittama katsaus, joka koskee kahdeksan postimyyntialan suurasakkaan kanssa käydyn liiketoiminnan liikevaihtoa, myyntimääriä ja nettotuloja/lähetys vuosina 1996—1999.

⁽⁶⁴⁾ Tästä kehityksestä on todisteena Otto-Versandia koskeva esimerkki, johon DPAG on vedonnut: Saksalainen Hermes Versand Service, joka on Otto-Versandin pakettialalla toimiva tytäryhtiö, toimitti vuonna 2000 oman ilmoituksensa mukaan 141,6 miljoonaa pakettia ja on siten Saksan kuudenneksi suurin kuriiri-, pka- ja pakettipalvelujen tarjoaja (liikevaihto vuonna 1999: 337 miljoonaa euroa). Esimerkki todistaa, että alussa omien postimyyntilähetysten hoitamiseen perustettu vaihtoehtoinen infrastruktuuri voi tiettyyn lähetysmäärään päästyään kehittyä DPAG:n kilpailijaksi, joka kapasiteetin käyttöä parantaakseen kuljettaa myös kolmansien paketteja.

⁽⁶⁵⁾ Hermes Versand Service on ilmoittanut vuonna 2000 avanneensa 3 000:n PaketShop-liikkeensä. Nämä pakettien vastaanottopisteet sijaitseva "shop-in-shop"-periaatteen mukaisesti muissa liikkeissä kuten lehti- ja tupakkakaupoissa, kopioliikkeissä, juomiin erikoistuneissa kaupoissa ja pesuloissa. Näin Hermes tarjoaa postimyyntiyrityksille laajaa palvelua, joka kattaa asiakaspalautukset.

⁽⁶⁶⁾ Ks. asia T-288/97, Irish Sugar, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 7.10.1999, 213 kohta (ei vielä julkaistu), Hoffmann-La Roche, ks. edellä, 90 kohta, ja asia 322/81, Michelin, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 9.11.1983 (Kok. 1983, s. 3461, 85 kohta).

laskentamenetelmän vuoksi kilpailua vahingoittava ”imuvaikutus”. Tällaisen alennussopimuksen tehneet asiakkaat pyrkivät yleensä lähettämään kaikki pakettinsa alennuksen myöntävän yrityksen kautta. Lisäksi prosenttiosuuteen asiakkaan tarpeesta sidotulla alennusjärjestelmällä on laskentamenetelmänsä vuoksi kohtuuton estävä vaikutus. Tämä on seurausta siitä, että kilpailijoiden on pakko tarjota hinnanalennuksia korvatakseen sen tappion, joka ostajalle aiheutuisi, jos se lähettäisi DPAG:n kautta pienemmän prosenttiosuuden saaden siten pienemmän alennuksen.

- (40) Tuomioistuimen oikeuskäytännössä on myös vahvistettu, että määräävän markkina-aseman väärinkäyttö on objektiivinen käsite, minkä vuoksi määräävässä markkina-asemassa olevan yrityksen toimintaa voidaan pitää EY:n perustamissopimuksen 82 artiklassa tarkoitettuna määräävän markkina-aseman väärinkäyttönä myös silloin, kun se ei ole tahallista ⁽⁶⁷⁾. DPAG ei sen vuoksi voi vedota siihen, että siirtymävaiheessa, jossa valtiollisesta hallintovirastosta tulee yksityinen yritys, DPAG:n toimihenkilöt eivät olisi tienneet, mikä vastuu määräävässä markkina-asemassa olevalla yrityksellä on, mikä tässä tapauksessa olisi anteeksiannettavaa.
- (41) Yhtä vähän DPAG voi vedota siihen, että suurasiakkaat olisivat itse neuvotteluvoimaansa hyväksi käyttäen vaatineet uskollisuusalennuksia koskevia sopimuksia. Hoffmann-La Roche asiassa määritellyn oikeuskäytännön mukaan yritys, joka on määräävässä markkina-asemassa, ei saa sitoa asiakkaita edes näiden pyynnöstä sitoumuksella hankkia yksinomaan kyseiseltä yritykseltä koko tarpeensa tai huomattavan osan siitä ⁽⁶⁸⁾. DPAG ei voi vedota siihenkään, että asiakkaiden ja DPAG:n mielestä vastustetuilla uskollisuusalennuksilla koskevilla sopimuksilla ei ole sitovaa vaikutusta. Käsiteltävänä oleva asia osoittaa nimenomaan, että postimyyntialan suurasiakkaat hankkivat sopimusvelvoitteidensa mukaisesti kaikki tarvitsemansa pakettipalvelut tai suuren osuuden niistä DPAG:ltä.

E VAIKUTUKSET JÄSENVALTIOIDEN VÄLISEEN KAUPPAAN

- (42) Uskollisuusalennuspolitiikka, jota vuosina 1990—1995 vahvistettiin hinnoilla, jotka alittivat postimyyntiyrityksille tarjottavien pakettipalvelujen palvelukohtaiset lisäkustannukset, vaikutti uskollisuusalennusjärjestelmän aikaansaaman ”imuvaikutuksen” vuoksi jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Uskollisuusalennuksista johtuva hankintojen keskittäminen DPAG:lle esti saksalaisia postimyyntiyrityksiä käyttämästä muista jäsenvaltioista tulevia palvelujen tarjoajia. Käsiteltävänä olevassa tapauksessa yksikään muista jäsenvaltiosta tuleva pakettipalvelujen tarjoaja ei ole onnistunut saamaan mainittavaa jalansijaa postimyyntiyrityksille tarjottavien pakettipalvelujen alalla Saksassa. Näin kyseisten pakettipalvelujen Saksan markkinat suljettiin muista jäsenvaltioista tulevilta kilpailijoilta. DPAG:n alennus- ja hinnoittelukäytännöllä on sen vuoksi ollut suuri kielteinen vaikutus jäsenvaltioiden väliseen kauppaan yhteisön edun mukaisten toimivien sisämarkkinoiden vastaisella tavalla.

F EY:n PERUSTAMISSOPIMUKSEN 86 ARTIKLAN 2 KOHTA

- (43) DPAG ei vetoa 86 artiklan 2 kohdan rajoitukseen puolustaakseen uskollisuusalennuksia, joita se myönsi valikoiduille suurasiakkaille postimyyntiyrityksille tarjottavien pakettipalvelujen alalla. DPAG ei ole myöskään pystynyt selvittämään, kuinka näistä uskollisuusalennuksista sopiminen auttaa sitä tarjoamaan yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvää palvelua, joka on sen tehtävänä. DPAG ei voi myöskään vedota siihen, että hintojen nostaminen vähintään postimyyntiyrityksille tarjottavista pakettipalveluista aiheutuvien palvelukohtaisten lisäkustannusten tasolle estäisi sitä hoitamasta tehtävään olevaa yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvää palvelua. Päinvastoin juuri palvelukohtaiset lisäkustannukset ylittävät tulot ovat myös DPAG:n itsensä mukaan paras keino kattaa osa kustannuksista, joita aiheutuu julkisen palvelun tehtävän vuoksi varakapasiteettina ylläpidettävästä infrastruktuurista ⁽⁶⁹⁾. Myynti tämän rajan alittavaan hintaan ei auta kattamaan näitä kustannuksia ja on sen vuoksi julkisen palvelun tehtävän täyttämisen kannalta jopa haitallista.

⁽⁶⁷⁾ Asia T-65/89, BPB Industries ja British Gypsum, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 1.4.1993 (Kok. 1993, s. 389, 70 kohta).

⁽⁶⁸⁾ Hoffmann-La Roche, ks. edellä, 89 kohta.

⁽⁶⁹⁾ Maaliskuun 9 päivänä 2000 päivätty DPAG:n kirje, s. 5—7.

- (44) Kaiken lisäksi ei ole olemassa sellaista valtiollista toimenpidettä, joka olisi velvoittanut DPAG:n tekemään sopimuksia pakettipalvelujen tarjoamisesta yleisöpalvelun ulkopuolella erityishinnoilla, jotka eivät kattaneet edes kyseisistä palveluista aiheutuvia lisäkustannuksia. DPAG:n esittämien selvitysten ja komission tutkimusten mukaan ei ole sellaista valtiollista toimenpidettä, jonka mukaan DPAG:n olisi noudatettava tällaista hintatasoa sopiessaan erityishinnoista postimyyntiyritysten kanssa. DPAG:n mainitsevat säädökset, kuten televiestinnän ja postilaitoksen sääntelyä koskeva laki (Gesetz zur Regulierung der Telekommunikation und des Postwesens, PTRRegG), sisälsivät ainoastaan yleisiä määräyksiä, mutta eivät sisältäneet yksittäistapauksessa sovellettavaa hintatasoa koskevia määräyksiä⁽⁷⁰⁾. Epäsuoraan hintatasosta määrättiin mahdollisesti vuodesta 1989 voimassa olleen Postverfassungsgesetz-lain 37 §:ssä. Sen mukaan DPAG:n oli saatava yksittäisistä palveluista pääsääntöisesti takaisin kaikki kustannukset ja kohtuullinen voitto⁽⁷¹⁾. Tämä määräys ylitti jopa tässä yhteydessä vaaditun palvelukohtaisten kustannusten kattamisen⁽⁷²⁾.
- (45) Joka tapauksessa komissio katsoo, että uskollisuusalennukset, jotka osittain liittyivät palvelukohtaiset lisäkustannukset alittaviin hintoihin, haittasivat kaupankäynnin kehitystä siinä määrin, että se on vastoin yhteisön etua. Kuten jo todettiin, tämä toiminta johti postimyyntiyrityksille tarjottavien pakettipalvelujen Saksan markkinoiden sulkemiseen. Tällainen kansallisten markkinoiden sulkeminen haittaa kaupankäynnin kehitystä siinä määrin, että se on selvästi vastoin yhteisön etua.

G ASETUKSEN N:o 17 3 ARTIKLA

- (46) Vaikka ei olekaan viitteitä siitä, että tällä hetkellä postimyyntiyrityksille tarjottavien pakettipalvelujen alalla on edelleen voimassa uskollisuusalennuksia koskevia sopimuksia, on komission varmistettava, että DPAG on todella pysyvästi lopettanut uskollisuusalennuspolitiikkansa eikä tulevaisuudessaan sovi tällaisista alennuksista⁽⁷³⁾.
- (47) Palvelukohtaisten lisäkustannusten puutteellisesta kattamisesta vuosina 1990—1995 määrätä sakkoa, koska tähän mennessä ei ole selvitetty, mitä kustannusten kattamisen arviointiperustetta on sovellettava varatulla alalla toimivan monituote- tai monipalveluyrityksen kilpailun alaisilla markkinoilla tarjoamiin palveluihin. Sakkoa vastaan puhuu myös se seikka, että DPAG sitoutui varmistamaan varatun alan ja kilpailulle avointen pakettipalvelujen välisten taloudellisten suhteiden läpinäkyvyyden heti sen jälkeen, kun sen tietoon saatettiin 7 päivänä elokuuta 2000 päivättyllä väitetiedoksiannolla ja sitä seuraavan menettelyn aikana taloudelliset periaatteet, jotka koskevat kustannusten kattamista.
- (48) Vaikka ei olekaan viitteitä siitä, että DPAG:n postimyyntiyrityksille tarjoamat pakettipalvelut eivät tällä hetkellä kattaisi palvelukohtaisia lisäkustannuksiaan, komissio pitää päätöksen tekemistä tässä asiassa aiheellisenä seuraavista syistä⁽⁷⁴⁾:

— Komissio toteaa päätöksessä, että palvelukohtaiset lisäkustannukset alittavat hinnat lakisääteisen yleisöpalvelun ulkopuolella rikkovat EY:n perustamissopimuksen 82 artiklaa. Toisin kuin uskollisuusalennusten osalta DPAG ei ole ole myöntänyt, että palvelukohtaiset lisäkustannukset auttavat hinnat rikkovat EY:n perustamissopimuksen 82 artiklaa.

⁽⁷⁰⁾ PTRRegG:n 2 §:ssä ilmoitetaan seuraava tavoite: "Die Sicherung der Chancengleichheit ländlicher Räume im Verhältnis zu Verdichtungsräumen, im Postwesen unter Beachtung der Tarifeinheit im Raum für Monopol- und Pflichtleistungen" (Haja-asutusalueiden tasavertaisuuden varmistaminen suhteessa taajama-alueisiin postitoiminnan alalla ottaen huomioon yhtenäiset hinnat monopoli- ja pakollisten palvelujen alalla).

⁽⁷¹⁾ Virallisesti Saksan hallitus selittää määräyksen tarkoituksen seuraavalla tavalla: 2 kohta sisältää palvelumaksujen suuruuden kannalta merkittävän periaatteen, jonka mukaan yksittäisistä palveluista on pääsääntöisesti saatava takaisin kaikki kustannukset ja kohtuullinen voitto. Tämä ei ole aina mahdollista. Sen vuoksi on esimerkiksi mahdollista, että infrastruktuuritehtävän vuoksi markkinaolosuhteet pakollisten palvelujen alalla poikkeustapauksessa mahdollistavat ainoastaan kustannusten osittaisen kattamisen, jolloin olisi vähintään katettava muuttuvat kustannukset. (Saksan liittopäivät — 11. istuntokausi, julkaisu 11/2854).

⁽⁷²⁾ Post- Kundenschutzverordnung (PKV) -asetuksen 6 §:n 4 momentti, johon DPAG on viitannut 6 päivänä kesäkuuta 2000 (s. 4—6) ja 6 päivänä lokakuuta 2000 (s. 7 ja 16) päivätyissä kirjeissä. koskee ainoastaan monopolipalvelujen postimaksuja eikä sitä voida soveltaa kilpailulle avoimiin pakettipalveluihin. Myös tämän määräyksen mukaan hintojen on suuruudeltaan ja rakenteeltaan vastattava kustannuksia.

⁽⁷³⁾ Ks. asia T-62/98, Volkswagen AG, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 6.7.2000, 199 kohta (ei vielä julkaistu).

⁽⁷⁴⁾ Ks. osia 7/82. Gesellschaft zur Verwertung von Leistungsschutzrechten mbH (GVL), yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 2.3.1983 (Kok. 1983, s. 483).

- Komissio on sitä mieltä, että muodollisella päätöksellä voidaan osoittaa selvästi, mikä sen kanta tähän asiaan on. Näin voidaan estää DPAG:tä toimimasta tällä tavoin kuten myös muita yrityksiä, jotka voisivat harjoittaa tai suunnitella samanlaista toimintaa. Lisäksi komission päätöksen luomasta oikeusvarmuudesta on hyötyä muille mahdollisille kilpailijoille.

H ASETUKSEN N:o 17 15 ARTIKLA

- (49) Asetuksen N:o 17 15 artiklan mukaan EY:n perustamissopimuksen 82 artiklan rikkomisesta voidaan määrätä sakko, joka on suuruudeltaan 1 miljoonaa euroa tai 10 prosenttia edellisen tilikauden liikevaihdosta riippuen siitä, kumpi on suurempi. DPAG:n postimyyntiyrityksille tarjottavien pakettipalvelujen alalla sopimien uskollisuuslennusten keston, jatkuvuuden ja merkittävän laajuuden vuoksi on pääteltävä, että rikkominen oli tahallista. Sakkoja määriteltäessä on lisäksi otettava huomioon rikkomisen vakavuus ja kesto.

Rikkomisen vakavuus

- (50) Määräävässä markkina-asemassa olevan yrityksen harjoittama uskollisuuslennuspolitiikka on katsottava vakavaksi rikkomiseksi ⁽⁷⁵⁾. Yhteisöjen tuomioistuin on useita kertoja tuominnut määräävässä markkina-asemassa olevan yrityksen soveltamat uskollisuuslennukset. Tässä tapauksessa väärinkäytön tarkoituksena ja vaikutuksena oli yhtäältä sulkea DPAG:n yksityiset kilpailijat pakettipalvelujen markkinoilta Saksassa ja toisaalta estää postimyyntiyrityksiä luomasta vaihtoehtoisia omia jakelujärjestelmiä ⁽⁷⁶⁾. DPAG:n alennus- ja hintapolitiikalla oli huomattavia kielteisiä vaikutuksia kilpailuun postimyyntiyrityksille tarjottavien pakettipalvelujen alalla. Vaikka tehokkaista ja kustannukset kattavista vaihtoehtoisista jakeluinfrastruktuureista olisi ollut hyötyä koko taloudelle, DPAG onnistui säilyttämään markkinaosuutensa postimyyntiyrityksille tarjottavien pakettipalvelujen markkinoilla pysyvästi 85 prosentin yläpuolella ja estämään vaihtoehtoisten infrastruktuureiden perustamisen. Nämä olosuhteet huomioon ottaen rikkomisen vakavuuden perusteella määrättävän sakon suuruudeksi asetetaan 12 miljoonaa euroa, mikä ilmentää rikkomisen vakavaa luonnetta, laajuutta ja vaikutuksia.

Rikkomisen kesto

- (51) Rikkominen oli toistuvaa ja järjestelmällistä. Rikkominen kesti yhteensä vuodesta 1974 vuoteen 2000 ja oli erityisen voimakasta (kuten 23 kohdassa kuvaillaan) marraskuusta 1997 lokakuuhun 2000. Näin ollen oli kyse pitkästä rikkomisesta. Suuntaviivojen mukaan rikkomisen vakavuuden perusteella määriteltyä sakkoa voidaan korottaa 10 prosenttia jokaiselta vuodelta, kun kyse on pitkäaikaisesta rikkomisesta. Marraskuun 1997 ja lokakuun 2000 välisen ajanjakson osalta komissio pitää 30 prosentin korotusta asianmukaisena. Vuoden 1974 ja 1997 välisen ajanjakson osalta komissio pitää 70 prosentin korotusta asianmukaisena. Näin perusmääräksi saadaan 24 miljoonaa euroa.

Raskauttavat ja lieventävät asianhaarat

- (52) Raskauttavia tai lieventäviä asianhaaroja ei ole. Periaatteessa on mahdollista katsoa yrityksen eduksi lieventäväksi asianhaaraksi se, että kyseinen yritys ilmoitti komissiolle väitetiedoksiannon saatuaan, ettei se kiistä tosiseikkoja, joihin komission väitteet perustuvat. Tässä tapauksessa tosiseikkoja, joihin komission väitteet perustuvat, ovat kuitenkin yksinomaan itse sopimustekstit, jotka sisältävät uskollisuuslennusjärjestelyjä. Näissä olosuhteissa komissio ei voi pitää lieventävänä asianhaarana sitä, että DPAG ilmoitti 9 päivänä marraskuuta 2000 järjestetyssä kuulemistilaisuudessa, ettei se kiistä sopimusten olemassaoloa,

⁽⁷⁵⁾ Ks. Suuntaviivat asetuksen N:o 17 15 artiklan 2 kohdan mukaisesti määrättävien sakkojen laskennalle (jäljempänä 'suuntaviivat'), EYVL C 9, 14.1.1998, s. 3, A kohta.

⁽⁷⁶⁾ Vaihtoehtoisten jakelurakenteiden roolia koko talouden kannalta toivottavan kilpailun lähteenä käsitellään edellä, 37 ja 38 kohta.

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

1. Deutsche Post AG (jäljempänä 'DPAG') on vuodesta 1974 vuoteen 2000 rikkonut EY:n perustamissopimuksen 82 artiklaa tarjoamalla postimyyntiyrityksille tarjottavien pakettipalvelujen alalla asiakkaille erityishinnan ainoastaan sillä edellytyksellä, että asiakas sitoutuu lähettämään DPAG:n kautta kaikki ei-tilaa-vievät, enintään 20 kiloa tai 31,5 kiloa painavat paketit ja yli 1 kiloa painavat luettelot (raskaat suoramarkkinoituotteet) taikka mahdollisimman suuren osuuden niistä.

2. DPAG on vuodesta 1990 vuoteen 1995 rikkonut EY:n perustamissopimuksen 82 artiklaa tarjoamalla postimyyntiyrityksille pakettipalveluja palvelukohtaiset lisäkustannukset alittavaan hintaan.

2 artikla

1. DPAG:n on lopetettava 1 artiklan 1 kohdassa mainittu rikkominen välittömästi eikä se saa tulevaisuudessa toistaa 1 artiklan 1 kohdassa mainittuja menettelyjä tai toimintatapoja.

2. DPAG:n on esitettävä komissiolle uuden tytäryhtiön (jäljempänä 'Newco') tilivuoden lopussa laskelma Newcon tuloista ja menoista yrityksille tarjottavien pakettipalvelujen alalla. Samoin DPAG:n on esitettävä vuosittain selvitys hinnoista, jotka Newco on maksanut DPAG:ltä hankkimistaan palveluista ja tavaroista.

DPAG:n on ilmoitettava komissiolle kaikki alennusjärjestelyt, joista Newco sopii kuuden suurimman postimyyntiasiakkaan kanssa. Tämä velvollisuus alkaa Newcon ensimmäisestä tilivuodesta ja päättyy kyseisen yhtiön kolmanteen tilivuoteen.

3 artikla

1. DPAG:lle määrätään 1 artiklan 1 kohdassa mainitusta rikkomisesta 24 miljoonan euron sakko.

2. Sakko on maksettava kolmen kuukauden kuluessa tämän päätöksen tiedoksiantamisesta Euroopan yhteisöjen komission pankkitilille 642-0029000-95, Banco Bilbao Vizcaya Argentaria BBVA (IBAN-koodi: BE 76 6420 0290 0095; SWIFT-koodi: BBVABEBB), Avenue des Arts / Kunstlaan 43, B-1040 Bruxelles/Brussel.

Määräajan päätyttyä peritään ilman eri toimenpiteitä korkoa, joka vastaa Euroopan keskuspankin perusrahoitusoperaation korkoa sen kuukauden ensimmäisenä työpäivänä, jona tämä päätös on tehty, korotettuna 3,5 prosenttiyksiköllä, eli yhteensä 8,28 prosenttia.

4 artikla

Tämä päätös on osoitettu seuraavalle yritykselle:

Deutsche Post AG
Heinrich-von-Stephan-Straße 1
D-53175 Bonn.

5 artikla

Tämä päätös on täytäntöönpanokelpoinen EY:n perustamissopimuksen 256 artiklan mukaisesti.

Tehty Brysselissä 20 päivänä maaliskuuta 2001.

Komission puolesta

Mario MONTI

Komission jäsen

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 19 päivänä huhtikuuta 2001,
moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen tyyppihyväksyntää koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 70/156/EY 8 artiklan 2 kohdan c alakohdan
mukaisen Saksalle myönnetyn poikkeuksen jatkamisesta

(tiedoksiannettu numerolla K(2001) 1095)

(Ainoastaan saksankielinen teksti on todistusvoimainen)

(2001/355/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen tyyppihyväksyntää koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 6 päivänä helmikuuta 1970 annetun neuvoston direktiivin 70/156/EY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 98/91/EY⁽²⁾, ja erityisesti sen 8 artiklan 2 kohdan c alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komissio on hyväksynyt 3 päivänä joulukuuta 1997 tehdyllä päätöksellä 97/848/EY poikkeuspyynnön, jonka Saksan liittotasavalta on esittänyt direktiivin 70/156/EY 8 artiklan 2 kohdan c alakohdan nojalla ja joka koskee kovasta materiaalista (polykarbonaatista) valmistettujen lasien tuotantoa ja niiden asentamista tiettyyn ajoneuvotyyppiin.
- (2) Saksan 14 päivänä kesäkuuta 2000 esittämän, poikkeuksen jatkamista koskevan pyynnön perusteena on, etteivät direktiivien mukauttamiseksi tarvittavat toimenpiteet, joita poikkeus koskee, ole toistaiseksi tulleet voimaan ja että näin ollen on aiheellista jatkaa edellä mainittua poikkeusta kyseisten direktiivien voimaantu-

loon asti ja joka tapauksessa enintään kahdellakymmenellä neljällä kuukaudella.

- (3) Tässä päätöksessä säädetty toimenpide on direktiivillä 70/156/EY perustetun tekniikan kehitykseen mukauttamista käsittelevän komitean lausunnon mukainen,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Päätöksellä 97/848/EY Saksalle myönnetyn poikkeuksen voimassaoloa jatketaan kyseisiä direktiivejä koskevien mukautusten voimaantuloon asti ja joka tapauksessa enintään kahdellakymmenellä neljällä kuukaudella.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu Saksan liittotasavallalle.

Tehty Brysselissä 19 päivänä huhtikuuta 2001.

Komission puolesta

Erkki LIKANEN

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 42, 23.2.1970, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 11, 16.1.1999, s. 25.

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 4 päivänä toukokuuta 2001,
tietyistä suu- ja sorkkataudin vastaisista suojatoimenpiteistä Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja
päätöksen 2001/172/EY kumoamisesta

(tiedoksiannettu numerolla K(2001) 1406)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2001/356/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon eläinlääkärin- ja kotieläinjalostustarkastuksista yhteisön sisäisessä tiettyjen elävien eläinten ja tuotteiden kaupassa 26 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/425/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 92/118/ETY⁽²⁾, ja erityisesti sen 10 artiklan,

ottaa huomioon eläinlääkärintarkastuksista yhteisön sisäisessä kaupassa sisämarkkinoiden toteuttamista varten 11 päivänä joulukuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/662/ETY⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 92/118/ETY, ja erityisesti sen 9 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Yhdistyneessä kuningaskunnassa on todettu suu- ja sorkkatautitapauksia.
- (2) Yhdistyneen kuningaskunnan suu- ja sorkkatautilanne saattaa vaarantaa muiden jäsenvaltioiden karjat elävien sorkkaeläinten ja eräiden niistä saatavien tuotteiden markkinoille saattamisen ja kaupan vuoksi.
- (3) Yhdistynyt kuningaskunta on toteuttanut yhteisön toimenpiteistä suu- ja sorkkataudin torjumiseksi 18 päivänä marraskuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/511/ETY⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirjalla, mukaisia toimenpiteitä sekä lisätoimenpiteitä tautialueilla.
- (4) Yhdistyneen kuningaskunnan tautitilanne edellyttää, että Yhdistyneen kuningaskunnan toteuttamia suu- ja sorkka-

taudin torjuntatoimenpiteitä vahvistetaan toteuttamalla ylimääräisiä yhteisön suojatoimenpiteitä.

- (5) Komissio teki yhteistyössä kyseisen jäsenvaltion kanssa tiettyistä suu- ja sorkkataudin vastaisista suojatoimenpiteistä Yhdistyneessä kuningaskunnassa tehdyn päätöksen 2001/172/EY⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 2001/318/EY⁽⁶⁾.
- (6) Neuvoston direktiivi 64/432/ETY⁽⁷⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2000/20/EY⁽⁸⁾, koskee terveyteen liittyviä ongelmia yhteisön sisäisessä nautaeläinten ja sikojen kaupassa.
- (7) Neuvoston direktiivi 91/68/ETY⁽⁹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission päätöksellä 94/953/EY⁽¹⁰⁾, koskee eläinten terveyttä koskevia vaatimuksia yhteisön sisäisessä lampaiden ja vuohien kaupassa.
- (8) Neuvoston direktiivi 64/433/ETY⁽¹¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 95/23/EY⁽¹²⁾, koskee terveyttä koskevia vaatimuksia tuoreen lihan tuotannossa ja markkinoille saattamisessa.
- (9) Neuvoston direktiivissä 94/65/EY⁽¹³⁾ säädetään jauhetun lihan ja raakalihavalmisteiden tuotantoon ja markkinoille saattamiseen sovellettavista vaatimuksista.
- (10) Neuvoston direktiivi 91/495/ETY⁽¹⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 94/65/EY, koskee kansanterveyttä ja eläinten terveyttä koskevia ongelmia kaninlihan ja tarhatun riistan lihan tuotannossa ja markkinoille saattamisessa.
- (11) Neuvoston direktiivi 80/215/ETY⁽¹⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirjalla, koskee eläinten terveyteen liittyviä ongelmia yhteisön sisäisessä lihavalmisteiden kaupassa.
- (12) Neuvoston direktiivi 77/99/ETY⁽¹⁶⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston direktiivillä 97/76/EY⁽¹⁷⁾, koskee terveyteen liittyviä ongelmia lihavalmisteiden ja tiettyjen muiden eläinperäisten tuotteiden tuotannossa ja markkinoille saattamisessa.

⁽⁵⁾ EYVL L 62, 2.3.2001, s. 22.

⁽⁶⁾ EYVL L 109, 19.4.2001, s. 75.

⁽⁷⁾ EYVL 121, 29.7.1964, s. 1977/64.

⁽⁸⁾ EYVL L 163, 4.7.2000, s. 35.

⁽⁹⁾ EYVL L 46, 19.2.1991, s. 19.

⁽¹⁰⁾ EYVL L 371, 31.12.1994, s. 14.

⁽¹¹⁾ EYVL 121, 29.7.1964, s. 2012/64.

⁽¹²⁾ EYVL L 243, 11.10.1995, s. 7.

⁽¹³⁾ EYVL L 368, 31.12.1994, s. 10.

⁽¹⁴⁾ EYVL L 268, 24.9.1991, s. 41.

⁽¹⁵⁾ EYVL L 47, 21.2.1980, s. 4.

⁽¹⁶⁾ EYVL L 26, 31.1.1977, s. 85.

⁽¹⁷⁾ EYVL L 10, 16.1.1998, s. 25.

⁽¹⁾ EYVL L 224, 18.8.1990, s. 29.

⁽²⁾ EYVL L 62, 15.3.1993, s. 49.

⁽³⁾ EYVL L 395, 30.12.1989, s. 13.

⁽⁴⁾ EYVL L 315, 26.11.1985, s. 11.

- (13) Neuvoston direktiivissä 92/118/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2001/7/EY⁽²⁾, vahvistetaan eläinten terveyttä ja kansanterveyttä koskevat vaatimukset sellaisten tuotteiden yhteisön sisäisessä kaupassa ja yhteisöön tuonnissa, joita eivät koske direktiivin 89/662/ETY ja, taudinaiheuttajien osalta, direktiivin 90/425/ETY liitteessä A olevassa I luvussa mainittujen erityisten yhteisön säästöjen kyseiset vaatimukset.
- (14) Neuvoston direktiivissä 88/407/ETY⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirjalla, vahvistetaan eläinten terveyttä koskevat vaatimukset yhteisön sisäisessä naudansukuisten kotieläinten pakastetun siemennesteen kaupassa ja tuonnissa.
- (15) Neuvoston direktiivi 89/556/ETY⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirjalla, koskee eläinten terveyttä koskevia vaatimuksia yhteisön sisäisessä naudansukuisten kotieläinten alkioiden kaupassa ja tuonnissa kolmansista maista.
- (16) Neuvoston päätös 90/424/ETY⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 2001/12/EY⁽⁶⁾, koskee eläinlääkintäalan kustannuksia.
- (17) Neuvoston päätös 90/426/ETY⁽⁷⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission päätöksellä 2001/298/EY⁽⁸⁾, koskee eläinten terveyttä koskevia vaatimuksia hevoseläinten siirroissa ja tuonnissa.
- (18) Komission päätös 2001/304/EY⁽⁹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 2001/345/EY⁽¹⁰⁾, koskee eräiden eläintuotteiden merkintää ja käyttöä suhteessa tietyistä suu- ja sorkkataudin vastaisista suoja-toimenpiteistä Yhdistyneessä kuningaskunnassa tehtyyn päätökseen 2001/172/EY.
- (19) Päätöstä 2001/172/EY on muutettu seitsemän kertaa ja siksi kyseisen päätöksen säännökset on aiheellista konsolidoida. Tämän vuoksi päätös 2001/172/EY on tarpeen kumota, mutta käytännön syistä viittauksia päätökseen 2001/172/EY pidetään viittauksina tähän päätökseen.
- (20) Tässä päätöksessä säädetty toimenpiteet ovat pysyvän eläinlääkintäkomitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Rajoittamatta Yhdistyneen kuningaskunnan neuvoston direktiivin 85/511/ETY mukaisesti toteuttamia toimenpiteitä, Yhdistyneen kuningaskunnan on varmistettava, että:

(¹) EYVL L 62, 15.3.1993, s. 49.
 (²) EYVL L 2, 5.1.2001, s. 27.
 (³) EYVL L 194, 22.7.1988, s. 10.
 (⁴) EYVL L 302, 19.10.1989, s. 1.
 (⁵) EYVL L 224, 18.8.1990, s. 19.
 (⁶) EYVL L 3, 6.1.2001, s. 27.
 (⁷) EYVL L 224, 18.8.1990, s. 42.
 (⁸) EYVL L 102, 12.4.2001, s. 63.
 (⁹) EYVL L 104, 13.4.2001, s. 6.
 (¹⁰) EYVL L 122, 3.5.2001, s. 31.

1. Eläviä naudan-, lampaan-, vuohen- ja siansukuisia eläimiä tai muita sorkkaeläimiä ei siirretä sen liitteessä I ja II lueteltujen alueiden välillä.
2. Eläviä naudan-, lampaan-, vuohen- ja siansukuisia eläimiä tai muita sorkkaeläimiä ei lähetetä sen liitteessä I ja II luetelluilta alueilta eikä siirretä näiden alueiden kautta.

Rajoittamatta Yhdistyneen kuningaskunnan toimivaltaisten viranomaisten soveltamien, taudille alttiiden eläinten siirtoa Ison-Britannian sisällä tai sen kautta koskevien rajoitusten noudattamista ja poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset saavat antaa luvan kuljettaa sorkkaeläimiä suoraan ja keskeytyksettä liitteessä I ja II lueteltujen alueiden kautta valta- ja rautateillä.

3. Neuvoston direktiivissä 64/432/ETY säädetyissä terveystodistuksissa, jotka seuraavat muilta kuin liitteessä I ja II luetelluilta Yhdistyneen kuningaskunnan alueilta muihin jäsenvaltioihin lähetettävien elävien naudan- ja siansukuisten eläinten mukana, ja neuvoston direktiivissä 91/68/ETY säädetyissä terveystodistuksissa, jotka seuraavat muilta kuin liitteessä I ja II luetelluilta Yhdistyneen kuningaskunnan alueilta muihin jäsenvaltioihin lähetettävien elävien lampaiden tai vuohien mukana, on oltava seuraava merkintä:

”Suu- ja sorkkataudin vastaisista suoja-toimenpiteistä Yhdistyneessä kuningaskunnassa 1 päivänä maaliskuuta 2001 tehdyn komission päätöksen 2001/172/EY mukaisia eläimiä”.

4. Muilta kuin liitteessä I ja II luetelluilta Yhdistyneen kuningaskunnan alueilta muihin jäsenvaltioihin lähetettävien sorkkaeläinten, 3 kohdassa mainittujen todistusten soveltamisalaan kuuluvat eläimet pois luettuina, mukana seuraavissa terveystodistuksissa on oltava seuraava merkintä:

”Suu- ja sorkkataudin vastaisista suoja-toimenpiteistä Yhdistyneessä kuningaskunnassa 1 päivänä maaliskuuta 2001 tehdyn komission päätöksen 2001/172/EY mukaisia eläviä sorkkaeläimiä”.

5. Eläinten, joiden mukana seuraa 3 tai 4 kohdassa tarkoitettu terveystodistus, siirto muihin jäsenvaltioihin on sallittua vasta kolme päivää sen jälkeen, kun paikallinen eläinlääkintäviranomainen on toimittanut ennakkoilmoituksen määräjäsenvaltion eläinlääkintäalan keskusviranomaisille ja paikallisille eläinlääkintäviranomaisille.

2 artikla

1. Yhdistynyt kuningaskunta ei saa lähettää liitteessä I luetelluilta Yhdistyneen kuningaskunnan alueilta tulevien naudan-, lampaan-, vuohen- ja siansukuisten eläinten tai muiden sorkkaeläinten tuoretta lihaa eikä näiltä Yhdistyneen kuningaskunnan alueilta peräisin olevien eläinten tuoretta lihaa.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua tuoretta lihaa on myös neuvoston direktiivin 94/65/EY mukaiset jauhettu liha ja raakalihavalmisteet.

2. Edellä 1 kohdassa säädettyjä rajoituksia ei sovelleta:

a) ennen 1 päivää helmikuuta 2001 saatuun tuoreeseen lihaan, jos liha on merkitty selkeästi ja jos se on kyseisestä päivästä lähtien kuljetettu ja varastoitu erillään lihasta, jota ei ole tarkoitettu lähetettäväksi liitteessä I mainittujen alueiden ulkopuolelle;

b) muualla kuin liitteissä I ja II luetelluilla alueilla kasvatetuista eläimistä saatuun tuoreeseen lihaan, joka on kuljetettu 1 artiklan 1 kohdan säännöksistä poiketen virallisessa valvonnassa sinetöidyssä kuljetusvälineessä suoraan teurastamoon, joka sijaitsee liitteessä I luetellulla alueella suojeluvyöhykkeen ulkopuolella, välitöntä teurastusta varten. Tällaista lihaa saa pitää kaupan ainoastaan Yhdistyneessä kuningaskunnassa, ja sen on täytettävä seuraavat edellytykset:

- tällaisessa tuoreessa lihassa on oltava komission päätöksen 2001/304/EY mukainen terveysmerkintä,
- laitos toimii tiukan eläinlääkinnällisen valvonnan alaisena,
- tuore liha on merkittävä selkeästi, ja se on pidettävä kuljetuksen ja varastoinnin ajan erillään lihasta, jota on tarkoitettu lähetettäväksi Yhdistyneen kuningaskunnan ulkopuolelle,
- toimivaltainen eläinlääkintäviranomaisvalvoo edellä mainittujen edellytysten noudattamista sellaisten eläinlääkintäalan keskusviranomaisten alaisuudessa, joiden on toimitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle luettelo tämän päätöksen säännösten mukaisesti hyväksytyistä laitoksista.

c) liitteessä I mainitulla alueella sijaitsevista lihanleikkaamoista saatuun tuoreeseen lihaan seuraavin edellytyksin:

- tässä laitoksessa käsitellään vain a alakohdassa kuvattua tuoretta lihaa tai liitteessä I lueteltujen alueiden ulkopuolella kasvatetuista ja teurastetuista eläimistä saatua tuoretta lihaa,
- kaikessa tuoreessa lihassa on oltava neuvoston direktiivin 64/433/ETY liitteessä I olevan XI luvun mukainen terveysmerkintä tai jos kyseessä on muiden sorkkaeläinten liha, direktiivin 91/495/ETY liitteessä I olevan III luvun mukainen terveysmerkintä,
- laitos toimii tiukan eläinlääkinnällisen valvonnan alaisena,
- tuore liha on merkittävä selkeästi, ja se on pidettävä kuljetuksen ja varastoinnin ajan erillään lihasta, jota ei ole tarkoitettu lähetettäväksi liitteessä I mainittujen alueiden ulkopuolelle,
- toimivaltainen eläinlääkintäviranomaisvalvoo edellä mainittujen edellytysten noudattamista sellaisten eläinlääkintäalan keskusviranomaisten alaisuudessa, joiden on toimitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle luettelo tämän päätöksen säännösten mukaisesti hyväksytyistä laitoksista.

3. Yhdistyneestä kuningaskunnasta muihin jäsenvaltioihin vietävän lihan mukana on seurattava virkaeläinlääkärin myöntämä todistus. Todistuksessa on oltava seuraava merkintä:

”Suu- ja sorkkataudin vastaisista suojatoimenpiteistä Yhdistyneessä kuningaskunnassa 1 päivänä maaliskuuta 2001 tehdyn komission päätöksen 2001/172/EY mukaista lihaa”.

3 artikla

1. Yhdistynyt kuningaskunta ei saa viedä liitteessä I luetelluilta Yhdistyneen kuningaskunnan alueilta tulevista naudan-, lampaan-, vuohen- ja siansukuisista eläimistä tai muista sorkkaeläimistä saatuja lihavalmisteita eikä näiltä Yhdistyneen kuningaskunnan alueilta peräisin olevien eläinten lihasta valmistettuja lihavalmisteita.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja rajoituksia ei sovelleta lihavalmisteisiin, joille on tehty jokin neuvoston direktiivin 80/215/ETY 4 artiklan 1 kohdassa mainituista käsittelyistä, eikä direktiivissä 77/99/ETY määriteltyihin lihavalmisteisiin, jotka on valmistuksen aikana läpikotaisin saatettu yhtenäiseen pH-arvoon, joka on pienempi kuin 6.

3. Edellä 1 kohdassa mainittua kieltoa ei sovelleta:

a) ennen 1 päivää helmikuuta 2001 teurastetuista sorkkaeläimistä saadusta lihasta valmistettuihin lihavalmisteisiin, jos lihavalmisteet on merkitty selkeästi ja jos ne ovat kyseisestä päivämäärästä lähtien kuljetettu ja varastoitu erillään lihavalmisteista, joita ei ole tarkoitettu lähetettäväksi liitteessä I mainittujen alueiden ulkopuolelle;

b) lihavalmisteisiin, jotka on valmistettu laitoksessa seuraavin edellytyksin:

- kaikki laitoksessa käytetty tuore liha on 2 artiklan 2 kohdan a tai c alakohdassa vahvistettujen edellytysten mukaista,
- kaikki valmiissa tuotteessa käytetyt lihavalmisteet ovat a alakohdassa vahvistettujen edellytysten mukaisia tai ne on valmistettu liitteessä I lueteltujen alueiden ulkopuolella kasvatetuista ja teurastetuista eläimistä saadusta tuoreesta lihasta,
- kaikissa lihavalmisteissa on oltava direktiivin 77/99/ETY liitteessä B olevan VI luvun säännösten mukainen terveysmerkintä,
- laitos on eläinlääkärin tarkassa valvonnassa,
- lihavalmisteet on merkittävä selkeästi, ja ne on kuljetettava ja varastoitava erillään lihasta ja lihavalmisteista, joita ei ole tarkoitettu lähetettäväksi liitteessä I mainittujen alueiden ulkopuolelle,
- toimivaltainen viranomaisvalvoo edellä mainittujen edellytysten noudattamista vastuunalaisena eläinlääkintäalan keskusviranomaisille, joiden on toimitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle luettelo tämän päätöksen säännösten mukaisesti hyväksytyistä laitoksista,

c) lihavalmisteisiin, jotka on valmistettu liitteessä I mainittujen alueiden ulkopuolella sijaitsevalla alueella lihasta, joka on saatu ennen 1 päivää helmikuuta 2001 liitteessä I tarkoitetulta alueelta, jos liha ja lihavalmisteet on merkitty selkeästi ja jos ne kuljetetaan ja varastoidaan erillään lihasta ja lihavalmisteista, joita ei ole tarkoitettu lähetettäväksi liitteessä I mainittujen alueiden ulkopuolelle.

4. Yhdistyneestä kuningaskunnasta muihin jäsenvaltioihin vietävien lihavalmistusten mukana on seurattava virallinen todistus. Todistuksessa on oltava seuraava merkintä:

”Suu- ja sorkkataudin vastaisista suojatoimenpiteistä Yhdistyneessä kuningaskunnassa 1 päivänä maaliskuuta 2001 tehdyn komission päätöksen 2001/172/EY mukaisia lihavalmisteita”.

5. Poiketen siitä, mitä 4 kohdassa säädetään, 2 kohdan vaatimukset täyttävien lihavalmistusten, jotka on jalostettu HACCP-järjestelmää⁽¹⁾ ja käsittelyvaatimusten noudattamisen ja kirjaamisen varmistavaa vakiomuotoista toimintamenettelyä käyttävässä laitoksessa, joka voidaan myöhemmin tarkastaa, osalta riittää, että 2 kohdassa säädettyä käsittelyä vaadittavien edellytysten täyttyminen osoitetaan lähetyksen mukana seuraavassa kaupallisessa asiakirjassa, joka on vahvistettu 9 artiklan mukaisesti.

6. Poiketen siitä, mitä 4 kohdassa säädetään, hyvän säilyvyyden varmistamiseksi ilmatiiviisti suljetuissa astioissa lämpökäsittelyjen lihavalmistusten osalta riittää, että mukana seuraavassa kaupallisessa asiakirjassa mainitaan tehty lämpökäsittely.

4 artikla

1. Yhdistynyt kuningaskunta ei saa viedä ihmisravinnoksi tai muuksi kuin ihmisravinnoksi tarkoitettua maitoa liitteessä I tarkoitetuilta Yhdistyneen kuningaskunnan alueilta.

2. Edellä 1 kohdassa olevaa kieltoa ei sovelleta ihmisravinnoksi tai muuksi kuin ihmisravinnoksi tarkoitettuun maitoon, jolle on tehty ainakin

a) neuvoston direktiivin 92/118/ETY liitteessä I olevan 1 luvun 3 kohdan b alakohdassa määriteltyjen vaatimusten mukainen alkupastörointi ja sen jälkeen toinen lämpökäsittely pastöroimalla korkeassa lämpötilassa, UHT-käsittely, sterilointi siten, että peroksidaasikoe on negatiivinen tai kuivaus, johon sisältyy vaikutukseltaan jotakin edellä mainituista käsittelyistä vastaava lämpökäsittely; tai

b) neuvoston direktiivin 92/118/ETY liitteessä I olevan 1 luvun 3 kohdan b alakohdassa määriteltyjen vaatimusten mukainen alkupastörointi yhdistettynä käsittelyyn, jossa pH-arvo lasketaan alle kuuden ja pidetään tällä tasolla vähintään tunnin ajan.

3. Edellä 1 kohdassa mainittua kieltoa ei sovelleta maitoon, joka on valmistettu liitteessä I luetellulla alueella sijaitsevassa laitoksessa seuraavin edellytyksin:

a) kaikki laitoksessa käytettävä maito on joko 2 kohdan edellytysten mukaista tai saatu liitteessä I mainittujen alueiden ulkopuolella pidetyistä eläimistä,

b) laitos on eläinlääkärin tarkassa valvonnassa,

c) maito on merkittävä selkeästi ja se on kuljetettava ja varastoitava erillään maidosta ja maitotuotteista, joita ei ole tarkoitettu lähetettäväksi liitteessä I mainittujen alueiden ulkopuolelle,

⁽¹⁾ HACCP = Hazard Analysis and Critical Control Points (vaarojen arviointi ja kriittiset valvontapistet).

d) raakamaidon kuljetus liitteessä I tarkoitettujen alueiden ulkopuolella sijaitsevilta tiloilta edellä mainittuihin laitoksiin tapahtuu kulkuvälineissä, jotka on puhdistettu ja desinfioitu ennen kuljetusta ja jotka eivät tämän jälkeen ole olleet kosketuksissa liitteessä I tarkoitettulla alueella sijaitseviin tiloihin, joilla on suu- ja sorkkataudille alttiita eläimiä,

e) toimivaltainen eläinlääkintäviranomainen valvoo edellä mainittujen edellytysten noudattamista sellaisten eläinlääkintäalan keskusviranomaisten alaisuudessa, joiden on toimitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle luettelo tämän päätöksen säännösten mukaisesti hyväksytyistä laitoksista.

4. Yhdistyneestä kuningaskunnasta muihin jäsenvaltioihin vietävän maidon mukana on seurattava virallinen todistus. Todistuksessa on oltava seuraava merkintä:

”Suu- ja sorkkataudin vastaisista suojatoimenpiteistä Yhdistyneessä kuningaskunnassa 1 päivänä maaliskuuta 2001 tehdyn komission päätöksen 2001/172/EY mukaista maitoa”.

5. Poiketen siitä, mitä 4 kohdassa säädetään, 2 kohdan a tai b alakohdan vaatimukset täyttävän maidon, joka on jalostettu HACCP-järjestelmää ja käsittelyvaatimusten noudattamisen ja kirjaamisen varmistavaa vakiomuotoista toimintamenettelyä käyttävässä laitoksessa, joka voidaan myöhemmin tarkastaa, osalta riittää, että 2 kohdan a tai b alakohdassa säädettyä käsittelyä vaadittavien edellytysten täyttyminen osoitetaan lähetyksen mukana seuraavassa kaupallisessa asiakirjassa, joka on vahvistettu 9 artiklan mukaisesti.

6. Poiketen siitä, mitä 4 kohdassa säädetään, 2 kohdan a tai b alakohdan vaatimukset täyttävän ja hyvän säilyvyyden varmistamiseksi ilmatiiviisti suljetuissa astioissa käsitellyn maidon osalta riittää, että mukana seuraavassa kaupallisessa asiakirjassa mainitaan tehty lämpökäsittely.

5 artikla

1. Yhdistynyt kuningaskunta ei saa viedä ihmisravinnoksi tai muuksi kuin ihmisravinnoksi tarkoitettuja maitotuotteita liitteessä I tarkoitetuilta Yhdistyneen kuningaskunnan alueilta.

2. Edellä 1 kohdassa mainittuja kieltoja ei sovelleta ihmisravinnoksi tai muuksi kuin ihmisravinnoksi tarkoitettuihin maitotuotteisiin:

a) jotka on tuotettu ennen 1 päivää helmikuuta 2001,

b) jotka on valmistettu 4 artiklan 2 tai 3 kohdan säännösten mukaisesta maidosta,

c) joille on tehty lämpökäsittely vähintään 72 °C:n lämpötilassa ainakin 15 sekunnin ajan; tällaisen käsittelyn tekeminen ei kuitenkaan ole tarpeellista valmiille tuotteelle, jonka ainekset täyttävät tässä päätöksessä säädetty eläinten terveyttä koskevat vaatimukset.

d) jotka on tarkoitettu vietäviksi kolmanteen maahan, jonka tuontivaatimukset sallivat muun kuin tässä päätöksessä säädetyn käsittelyn tekemisen tällaisille tuotteille.

3. Edellä 1 kohdassa mainittua kieltoa ei sovelleta:

a) maitotuotteisiin, jotka on valmistettu liitteessä I luetellulla alueella sijaitsevassa laitoksessa seuraavin edellytyksin:

- kaikki laitoksessa käytettävä maito on joko 4 artiklan 2 kohdan edellytysten mukaisia tai saatu liitteessä I tarkoitettujen alueiden ulkopuolella pidetyistä eläimistä,
- kaikki valmiissa tuotteessa käytetyt maitotuotteet ovat 2 kohdan edellytysten mukaiset tai ne on valmistettu maidosta, joka on saatu liitteessä I tarkoitettujen alueiden ulkopuolella pidetyistä eläimistä,
- laitos on eläinlääkärin tarkassa valvonnassa,
- maitotuotteet on merkittävä selkeästi, ja ne on kuljetettava ja varastoitava erillään maidosta ja maitotuotteista, joita ei ole tarkoitettu vietäviksi liitteessä I mainittujen alueiden ulkopuolelle,
- toimivaltainen viranomainen valvoo edellä mainittujen edellytysten noudattamista vastuunalaisena eläinlääkintäalan keskusviranomaisille, joiden on toimitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle luettelo tämän päätöksen säännösten mukaisesti hyväksytyistä laitoksista,

b) maitotuotteisiin, jotka on valmistettu liitteessä I mainittujen alueiden ulkopuolella maidosta, joka on saatu ennen 1 päivää helmikuuta 2001 liitteessä I tarkoitettulta alueelta, jos maitotuotteet on merkitty selkeästi ja ne kuljetetaan ja varastoidaan erillään maitotuotteista, joita ei ole tarkoitettu lähetettäväksi liitteessä I mainittujen alueiden ulkopuolelle.

4. Yhdistyneestä kuningaskunnasta muihin jäsenvaltioihin vietävien maitotuotteiden mukana on seurattava virallinen todistus. Todistuksessa on oltava seuraava merkintä:

”Suu- ja sorkkataudin vastaisista suojatoimenpiteistä Yhdistyneessä kuningaskunnassa 1 päivänä maaliskuuta 2001 tehdyn komission päätöksen 2001/172/EY mukaisia maitotuotteita”.

5. Poiketen siitä, mitä 4 kohdassa säädetään, 2 kohdan vaatimukset täyttävien maitotuotteiden, jotka on jalostettu HACCP-järjestelmää ja käsittelyvaatimusten noudattamisen ja kirjaimien varmistavaa vakiomuotoista toimintamenettelyä käyttävässä laitoksessa, joka voidaan myöhemmin tarkastaa, osalta riittää, että 2 kohdassa säädetyltä käsittelyltä vaadittavien edellytysten täyttyminen osoitetaan lähetyksen mukana seuraavassa kaupallisessa asiakirjassa, joka on vahvistettu 9 artiklan mukaisesti.

6. Poiketen siitä, mitä 4 kohdassa säädetään, 2 kohdan vaatimukset täyttävien ja hyvän säilyvyyden varmistamiseksi ilmatiiviisti suljetuissa astioissa käsiteltävien maitotuotteiden osalta riittää, että mukana seuraavassa kaupallisessa asiakirjassa mainitaan tehty lämpökäsittely.

6 artikla

1. Yhdistynyt kuningaskunta ei saa viedä sen liitteessä I luetelluilta alueilta muihin Yhdistyneen kuningaskunnan osiin

naudan-, lampaan-, vuohen- ja siansukuisten eläinten tai muiden sorkkaeläinten siemennestettä, munasoluja tai alkioita.

2. Yhdistynyt kuningaskunta ei saa viedä naudan-, lampaan-, vuohen- ja siansukuisten eläinten tai muiden sorkkaeläinten siemennestettä, munasoluja tai alkioita sen liitteessä I ja II luetelluilta alueilta.

3. Tätä kieltoa ei sovelleta naudan pakastettuun siemennesteeseen, munasoluihin ja alkioihin, jotka on tuotettu ennen 1 päivää helmikuuta 2001.

4. Neuvoston direktiivin 88/407/ETY mukaisessa, Yhdistyneestä kuningaskunnasta muuhun jäsenvaltioon vietävän naudan pakastetun siemennesteen mukana seuraavassa terveystodistuksessa on oltava seuraava merkintä:

”Suu- ja sorkkataudin vastaisista suojatoimenpiteistä Yhdistyneessä kuningaskunnassa 1 päivänä maaliskuuta 2001 tehdyn komission päätöksen 2001/172/EY mukaista naudan pakastettua siemennestettä”.

5. Neuvoston direktiivin 89/556/ETY mukaisessa Yhdistyneestä kuningaskunnasta muuhun jäsenvaltioon vietävän naudan alkoiden mukana seuraavassa terveystodistuksessa on oltava seuraava merkintä:

”Naudan alkioita ovat suu- ja sorkkataudin vastaisista suojatoimenpiteistä Yhdistyneessä kuningaskunnassa 1 päivänä maaliskuuta 2001 tehdyn komission päätöksen 2001/172/EY mukaiset”.

7 artikla

1. Yhdistynyt kuningaskunta ei saa viedä naudan-, lampaan-, vuohen- ja siansukuisten eläinten tai muiden sorkkaeläinten nahkoja ja vuotia sen liitteessä I tarkoitetuilta alueilta.

2. Tätä kieltoa ei sovelleta nahkoihin ja vuotiin, jotka on tuotettu ennen 1 päivää helmikuuta 2001 tai jotka ovat neuvoston direktiivin 92/118/ETY liitteessä I olevan 3 luvun 1 kohdan A alakohdan 2—5 luetelmakohdan tai 1 kohdan B alakohdan 3 ja 4 luetelmakohdan mukaisia. Käsitellyt vuodot ja nahat on pidettävä huolellisesti erillään käsittelemättömistä vuodista ja nahoista.

3. Yhdistyneen kuningaskunnan on varmistettava, että muihin jäsenvaltioihin vietävien naudan-, lampaan-, vuohen- ja siansukuisten eläinten tai muiden sorkkaeläinten nahkojen ja vuotien mukana seuraa todistus, jossa on merkintä:

”Suu- ja sorkkataudin vastaisista suojatoimenpiteistä Yhdistyneessä kuningaskunnassa 1 päivänä maaliskuuta 2001 tehdyn komission päätöksen 2001/172/EY mukaisia vuotia ja nahkoja”.

4. Poiketen siitä, mitä 3 kohdassa säädetään, direktiivin 92/118/ETY liitteessä I olevan 3 luvun 1 kohdan A alakohdan 2—5 luetelmakohdan vaatimusten mukaisten vuotien ja nahkojen osalta riittää, että niiden mukana seuraa direktiivin 92/118/ETY liitteessä I olevan 3 luvun 1 kohdan A alakohdan 2—5 luetelmakohdassa säädetyltä käsittelyltä vaadittavien edellytysten täyttyminen osoittava kaupallinen asiakirja.

5. Poiketen siitä, mitä 3 kohdassa säädetään, direktiivin 92/118/ETY liitteessä I olevan 3 luvun 1 kohdan B alakohdan 3 ja 4 luettelakohdan vaatimukset täyttävän vuotien ja nahkojen osalta riittää, että direktiivin 92/118/ETY liitteessä I olevan 3 luvun 1 kohdan B alakohdan 3 ja 4 luettelakohdan säädetyltä käsittelyltä vaadittavien edellytysten täyttyminen osoitetaan lähetyksen mukana seuraavassa kaupallisessa asiakirjassa, joka on vahvistettu 9 artiklan mukaisesti.

8 artikla

1. Yhdistynyt kuningaskunta ei saa viedä sen liitteessä I tarkoitetuilta alueilta saatuja naudan-, lampaan-, vuohen- ja siansukuisista eläimistä tai muista sorkkaeläimistä saatuja eläintuotteita, joita ei ole mainittu 2, 3, 4, 5, 6 ja 7 artiklassa, jotka on valmistettu 1 päivän helmikuuta 2001 jälkeen.

Yhdistynyt kuningaskunta ei saa lähettää lantaa sen liitteessä I luetteluilta alueilta.

2. Edellä 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa mainittua kieltoa ei sovelleta:

- a) 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin eläintuotteisiin, joille on tehty:
 - lämpökäsittely ilmatiiviisti suljetussa säiliössä, F_0 -arvo vähintään 3,00, tai
 - lämpökäsittely, jonka aikana sisälämpötila on vähintään 70 °C;
- b) neuvoston direktiivin 92/118/ETY liitteessä I olevassa 7 luvussa määriteltyihin vereen ja verituotteisiin, joille on tehty vähintään yksi seuraavista käsittelyistä:
 - lämpökäsittely 65 °C:n lämpötilassa vähintään kolmen tunnin ajan, minkä jälkeen tehdään tehokkuuskoe,
 - säteilytys 2,5 megaradianin säteilyllä tai gammasäteilyllä, minkä jälkeen tehdään tehokkuuskoe,
 - pH:n muuttaminen enintään pH 5:ksi kahden tunnin ajan, minkä jälkeen tehdään tehokkuuskoe,
 - direktiivin 92/118/ETY liitteessä I olevan 4 luvun mukainen käsittely;
- c) laardiin ja renderoituihin rasvaan, jolle on tehty neuvoston direktiivin 92/118/ETY liitteessä I olevan 9 luvun 2 kohdan A alakohdassa kuvattu lämpökäsittely;
- d) eläinten suoliin, joihin sovelletaan neuvoston direktiivin 92/118/ETY liitteessä I olevan 2 luvun B kohdan säännöksiä soveltuvin osin;
- e) lampaanvillaan, märehitijöiden karvoihin ja sikojen harjaksiin, jotka on pesty tehdasmaisesti tai saatu parkitsemisen avulla, sekä käsittelemättömiin lampaanvillaan, märehitijöiden karvoihin ja sikojen harjaksiin, jotka on suljettu kuivina tiiviisti pakkauksiin;
- f) direktiivin 92/118/ETY liitteessä I olevan 4 luvun 2 ja 3 kohdan vaatimusten mukaiseen puolikostean ja kuivattuun lemmikkieläinten ruokaan;
- g) yhdistelmätuotteisiin, joille ei tehdä lisäkäsittelyä ja jotka sisältävät eläinperäisiä tuotteita; sikäli kuin käsittelyä ei pidetty tarpeellisenä valmiille tuotteelle, koska sen ainekset

ovat tässä päätöksessä säädettyjen eläinten terveyttä koskevien vaatimusten mukaisia;

- h) neuvoston direktiivin 92/118/ETY liitteessä I olevan 13 luvun B osan 2 kohdan b alakohdan mukaisiin metsästysmuistoihin;
- i) pakattuihin tuotteisiin, jotka on tarkoitettu käytettäväksi in vitro -analyysissä tai laboratorioreagensseina.

3. Yhdistyneen kuningaskunnan on varmistettava, että muihin jäsenvaltioihin vietävien 2 kohdassa tarkoitettujen eläintuotteiden mukana seuraa virallinen todistus, jossa on merkintä:

"Suu- ja sorkkataudin vastaisista suojatoimenpiteistä Yhdistyneessä kuningaskunnassa 1 päivänä maaliskuuta 2001 tehdyn komission päätöksen 2001/172/EY mukaisia eläintuotteita".

4. Poiketen siitä, mitä 3 kohdassa säädetään, 2 kohdan b, c ja d alakohdassa mainittujen tuotteiden osalta riittää, että yhteisön lainsäädännössä vaaditussa kaupallisessa asiakirjassa osoitettu käsittelyvaatimusten täyttyminen vahvistetaan 9 artiklan mukaisesti.

5. Poiketen siitä, mitä 3 kohdassa säädetään, 2 kohdan e alakohdassa mainittujen tuotteiden osalta riittää, että niiden mukana seuraa kaupallinen asiakirja, jossa osoitetaan joko tehdasmaainen pesu tai parkitsemisalkuperä tai neuvoston direktiivin 92/118/ETY liitteessä I olevan 15 luvun 2 ja 4 kohdassa säädettyjen vaatimusten noudattaminen.

6. Poiketen siitä, mitä 3 kohdassa säädetään, 2 kohdan g alakohdassa mainittujen HACCP-järjestelmää ja vakimuotoista toimintamenettelyä, joka voidaan myöhemmin tarkastaa, käytävässä laitoksessa tuotettujen tuotteiden osalta riittää, että kyseisellä menettelyllä varmistetaan, että esikäsittelyt ainekset noudattavat tässä päätöksessä säädettyjä eläinten terveyttä koskevia vaatimuksia ja että tämä osoitetaan lähetyksen mukana seuraavassa kaupallisessa asiakirjassa, joka on vahvistettu 9 artiklan mukaisesti.

7. Poiketen siitä, mitä 3 kohdassa säädetään, 2 kohdan i alakohdassa mainittujen tuotteiden osalta riittää, että mukana seuraavassa kaupallisessa asiakirjassa mainitaan, että tuotteet on tarkoitettu käytettäväksi in vitro -analyysissä tai laboratorioreagensseina, edellyttäen että tuotteisiin on merkitty selkeästi merkintä "ainoastaan in vitro -analyysiin" tai "ainoastaan laboratoriokäyttöön".

9 artikla

Tähän artiklaan viitattaessa Yhdistyneen kuningaskunnan toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että yhteisön lainsäädännössä yhteisön sisäistä kauppaa varten edellytettävä kaupallinen asiakirja vahvistetaan liittämällä siihen jäljennös virallisesta todistuksesta, jossa osoitetaan, että tuotantoprosessi on tutkittu ja todettu yhteisön lainsäädännön mukaiseksi ja suu- ja sorkkatautiviruksen tuhoamiseen soveltuvaksi tai että kyseiset tuotteet on tuotettu esikäsittelyistä aineksista, joista oli annettu vastaavanlainen todistus, ja että asianomaiset säännökset on annettu, jotta uudelleensaastuminen suu- ja sorkkatautiviruksella vältetään käsittelyn jälkeen.

Tällaisessa tuotantoprosessin varmentavassa todistuksessa on oltava viittaus tähän päätökseen, se on voimassa 30 päivän ajan, siinä on mainittava voimassaolon päättymispäivä ja se on voitava uudistaa laitoksen tarkastamisen jälkeen.

10 artikla

1. Yhdistyneen kuningaskunnan on varmistettava, että elävien eläinten kuljettamiseen käytetyt ajoneuvot puhdistetaan ja desinfioidaan kunkin kuljetuksen jälkeen, ja sen on toimitettava todisteet desinfioinnista.

2. Yhdistyneen kuningaskunnan on varmistettava, että Yhdistyneen kuningaskunnan poistumissatamien toimijat varmistavat, että Yhdistyneestä kuningaskunnasta poistuvien maantieajoneuvojen renkaat desinfioidaan.

11 artikla

Edellä 3, 4, 5 ja 8 artiklassa säädettyjä rajoitteita ei sovelleta 3, 4, 5 ja 8 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden lähetyksiin liitteessä I mainituilta Yhdistyneen kuningaskunnan alueilta, jos kyseiset tuotteet:

- joko eivät olleet Yhdistyneessä kuningaskunnassa tuotettuja, ja ne pidettiin alkuperäisessä pakkauksessa, josta käy ilmi tuotteiden alkuperä, tai
- ne tuotettiin liitteessä I mainitulla Yhdistyneen kuningaskunnan alueella sijaitsevassa laitoksessa muualta kuin näiltä alueilta peräisin olevista esikäsitellyistä tuotteista, jotka on Yhdistyneen kuningaskunnan alueelle tuonnin jälkeen kuljettu, varastoitu ja jalostettu erillään liitteessä I mainittujen alueiden ulkopuolelle lähetettäväksi tarkoitetuista tuotteista, ja joiden mukana seuraa tämän päätöksen mukaisesti joko kaupallinen asiakirja tai virallinen todistus.

12 artikla

1. Muut jäsenvaltiot kuin Yhdistynyt kuningaskunta eivät saa lähettää suu- ja sorkkataudille alttiisiin lajeihin kuuluvia eläviä eläimiä liitteessä I lueteltuihin Yhdistyneen kuningaskunnan osiin.

2. Rajoittamatta jäsenvaltioiden jo toteuttamien toimenpiteiden soveltamista, muiden jäsenvaltioiden kuin Yhdistyneen kuningaskunnan on toteutettava kaikki varotoimenpiteet, kuten eristettävä taudille alttiisiin lajeihin kuuluvat eläimet ja tapettava ennaltaehkäisevästi Yhdistyneestä kuningaskunnasta 1 ja 21 päivän helmikuuta 2001 välisenä aikana lähetetyt lampaat,

vuohet, sorkkaeläinlajeihin kuuluva tarhatut riistaeläimet ja kamelieläimet.

Edellä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut varotoimenpiteet on toteutettava, sanotun kuitenkaan rajoittamatta neuvoston päätöksen 90/424/ETY 6 artiklan säännösten soveltamista.

3. Jäsenvaltioiden on tehtävä yhteistyötä Yhdistyneestä kuningaskunnasta matkustavien henkilöiden henkilökohtaisten matkatavaroiden valvonnassa ja pyrittävä yhdessä tiedotuskampanjoilla estämään eläinperäisten tuotteiden tuonti muihin jäsenvaltioihin kuin Yhdistyneeseen kuningaskuntaan.

4. Yhdistyneen kuningaskunnan on varmistettava, että sen alueelta muihin jäsenvaltioihin lähetettävien hevoseläinten mukana on neuvoston direktiivin 90/426/ETY liitteessä C olevan mallin mukainen terveystodistus, joka voidaan myöntää ainoastaan sellaisille hevoseläimille, jotka todistuksen myöntämistä edeltävien 15 päivän aikana eivät ole olleet direktiivin 85/511/ETY 9 artiklan mukaisesti perustetuilla suoja- tai valvontavyöhykkeillä.

13 artikla

1. Viittauksia päätökseen 2001/172/EY pidetään viittauksina tähän päätökseen.
2. Kumotaan komission päätös 2001/172/EY.

14 artikla

Jäsenvaltioiden on muutettava kauppaa soveltamansa toimenpiteet tämän päätöksen mukaisiksi. Niiden on välittömästi ilmoitettava niistä komissiolle.

15 artikla

Tätä päätöstä sovelletaan 18 päivän toukokuuta 2001 keskiyöhön asti.

16 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 4 päivänä toukokuuta 2001.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen

LIITE I

Iso-Britannia, Pohjois-Irlanti.

LIITE II

Iso-Britannia, Pohjois-Irlanti.
